UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01096899 8

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

http://www.archive.org/details/concisegrammarof00ahnfuoft

ELEMENTS

OF

DUTCH GRAMMAR

A CONCISE GRAMMAR

OF

THE DUTCH LANGUAGE:

WITH

SELECTIONS FROM THE BEST AUTHORS IN PROSE AND POETRY.

AFTER DR. F. AHN'S METHOD.

FOURTH EDITION.

THOROUGHLY REVISED AND ENLARGED

BY

DR. J. M. HOOGVLIET

AND

DR. KERN (OF LEIDEN).

27177
5/6/9

LONDON:
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER, & CO. LTD.

TABLE OF CONTENTS.

Page.

Introduction 1

A. PRACTICAL PART.

I. Pronunciation 5
II. Most elementary principles of grammar . . . 9
III. The parable of the Wineyard in Dutch . . . 19
VI. Parsing of the parable of the Wineyard . . . 20
V. On spelling 24

B. THEORETICAL PART.

GRAMMAR.

I. The substantive 28
1 The number. 2 The gender. 3 Compound substantives. 4 Formation of diminutives. 5 Formation of the feminine.
II. The adjective 36
1 Formation and derivation of adjectives. 2 Declension. 3 Degrees of comparison,

Page.

III. The verb 39
Assonant verbs (weak conjugation).

IV. The verb (continuation). 44
Dissonant verbs (strong conjugation). — Irregular conjugation. — Verbs used interrogatively and negatively. — Compound verbs.

V. The numeral and the adverb. 52

VI. Prepositions and conjunctions 56

VII Syntax 60

C. READING, WRITING AND SPEAKING EXERCISES.

I. Translating from Dutch into English 64

II. Translating from English into Dutch 72

III. Familiar phrases 81

IV. Proverbial phrases 85

FIRST APPENDIX: Orthographical tables . . . 87

SECOND APPENDIX: Key to the exercises . . . 93

D. CHRESTOMATHIE.

SELECTIONS OF PROSE AND POETRY FROM THE BEST MODERN AUTHORS.

N. Beets, Keesjen 100

J. van Lennep, Eene inleiding van Mejuffrouw Stauffacher 106

E. J. Hasebroek, Zusters van barmhartigheid . . 109

H. Conscience, Terugkomst van de Fransche kostschool. 110

Page.

W. A. van Rees, De dood van een braaf soldaat . 114
C. E. van Koetsveld, De rentenier van het dorp . 120
C. Busken Huet, Eene stiefmoeder 125
De oude heer Smits, (M. P. Lindo) Wie is het? . 128
P. van Limburg Brouwer, Kapitein van Berkel . . 131
W. J. Hofdijk, Een avond op de heide 135
A. Pierson, Eudia 137
G. Keller, Tusschen Zweden en Noorwegen . . . 139
R. C. Bakhuizen van den Brink, De Brabantsche kooplieden in Holland 142
J. P. Heije, De taal 146
Bellamy, Mijn geboortedag 147
P. A. de Genestet, Het haantje van den toren . . 149
J. van den Vondel, Uit het Treurspel Gijsbrecht van Amstel 160
I. da Costa, De stoom 162
C. Vosmaer, Zondag in Londen 163
P. A. M. Boele van Hensbroek, Aan Bianca . . . 164
H. Tollens Cz., Volkslied 166

INTRODUCTION.

The Dutch language is spoken throughout the Kingdom of the Netherlands and in the Northern and Western parts of Belgium, besides by the civilized population of the Dutch colonies. In dialectical form the Dutch language extends far beyond the boundary-line of the Netherlands. Dialects of striking likeness to Dutch are spoken in the whole Western part of Prussia and along the coast of the Baltic. Moreover, at the Northern border of France, there is a narrow track of land, where a Dutch dialect is spoken until now. Then, in South-Africa the well known „boers" speak also Dutch, though in a somewhat barbarous dialectical form.

Dutch has the greatest affinity to the Low Dutch dialects in Germany, to English and to Friesian (a special language spoken in Friesland, one of the Dutch provinces in the N.E. part of the country, and on several islands along the neighbouring (Dutch and German) coast of the *North Sea*). Together with these languages it constitutes the group of the *West-Germanic languages*. A more distant relation it has to the High Dutch or German and to the Scandinavian languages (Swedish, Danish, Norwegian and Icelandic), which all make part of the *Germanic* or *Teutonic family*, a division of the extensive class of the *Indo-European*, or *Arian languages*.

Of the above mentioned results, that a scientific student of the Dutch language will have to compare it, among the *living* languages, before all with the Low Dutch in Germany, with Friesian and with English, in the second place with the other Germanic languages, as German, Swedish, Icelandic etc. It is however noticeable, that for the present time the Dutch language is in appearance more like German than like English. The principal cause of this phenomenon, no doubt, is, that the English has changed very much in the last ten centuries and accepted a great deal of Roman and other words and expressions. In the mean time the near relation between English and Dutch may be easily shown even now, when phrases are formed with exclusively Saxon (Teutonic) words, ex. gr. „*that is good*" is in Dutch „*dat is goed*" (*oe* sounds as the Engl. *oo*), whereas the German say: „*Das ist gut*". In the same way, the Dutch: „*Waar is mijn dochter?*" is much nearer to the English: *Where is mij daughter?* than to the German: *Wo ist meine Tochter?* etc. etc.

The truth of this however is far more clearly visible, when the English tongue is considered in its ancient original form, in which it is generally called the *Anglo-Saxon language.* In that language the four words: „*Where is my daughter?*" sounded *Hwar is mîn dohtor?* (pronunciation almost entirely as the Dutch words: *Waar is mijn dochter?*). The biblical phrase. „*I say to you, that it is allowed to do well on restdays*" was Anglo-Saxon: „*Ic secge eow, that hit a-lŷfed is on restedagum wel tô dônne*" and it *is* Dutch; „*Ik zeg* (Medieval D.: *Ic segghe*) *u, dat het* (ge)*oorloofd is op rustdagen wel te doen* (M. D.: *te doene*). etc. etc.

Some notion of Dutch will prove very useful to

any Englishman desiring to get a clear idea about the nature of his own language; to a *scientific* student of English and Anglo-Saxon we dare say it is an *indispensable support*, although this necessity is not generally admitted. It is indeed curious to see, how in works on Anglo-Saxon and Medieval English German words are quoted as a rule, whilst the Dutch (especially the Medieval Dutch) forms are often more fit to serve as examples.

The ignorance of our language abroad is so great, that all sorts of untrue reports spread about by ignorants, have become generally current and pass for proved facts. In this manner a prejudice against our language has been formed, which it is very difficult to take away.

Some pretend, that Dutch is a mere dialect of German (although the form of its words is very often nearer to the ancient Germanic languages than that of the German equivalents), others, that it is after all but a bad compound of French, German and English (the truth is, that on the contrary modern German is a mixture of High and Low Dutch, whereas our language is a *pure* Low Dutch idiom), others still, that civilized Dutchmen always speak French or German, when they have anything of importance to say (a barefaced lie). [1]).

Another reproach, which is often made to the Dutch language, is, that it has a rough and disagreeable pronunciation. As to this point, we are willing to agree, that the Italian, French and Swedish languages are much weaker and more melodious for the ear than ours, but that it also would be less euphonical than the other

---

[1]) In the last years a favorable change in this respect may be stated. In many English works articles appeared, in which the Dutch language and literature were spoken of in a more respectful manner.

European languages as German, English, Danish, Spanish, Russian or modern Greek is hardly true. In judging this matter, it is to be observed, that those unfavorable reports have been spread about by travellers, who, *not* understanding the language, had no opportunity to get acquainted with the real conversational language as it is spoken by the better families. We need not say, that there is a difference and a rather great difference between the Dutch language spoken by a porter at the Amsterdam railway station, and the Dutch language spoken by a civilized young lady in the Hague or Arnhem.

„Onbekend onbemind" (unknown unloved) says our proverb, — the truth of which appears in this very matter. The Dutch language, we dare say, is too often treated in a contemptuous manner *only* because too seldom any one takes the trouble to study it.

This little book will, I hope, prove to be a good and a practical guide to the knowledge of our dear language, „de taal zoo krachtig, rijk en schoon, prinses van alle talen" (the language energic, rich and beautiful, the princess of all languages) as one of our poëts says. In composing it I used a printed copy of the „Elements of Dutch Grammar, after Dr. Ahn's method, third edition", in which however I made a great deal of alterations. The first part of the book is entirely new, and so are several articles of the grammar, in which I have followed the system of prof. KERN in Leiden, now generally accepted in Holland.

A key to the English-Dutch exercises (a very necessary thing) has been added, etc. etc.

LEIDEN, March 1887. DR. J. M. HOOGVLIET.

A.

PRACTICAL PART.

In writing Dutch the following letters are used: *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, *f*, *g*, *h*, *i*, *j*, *k*, *l*, *m*, *n*, *o*, *p*, *q*, *r*, *s*, *t*, *u*, *v*, *w*, *x*, *ij*, *z*. Of these *b*, *c*, *d*, *f*, *h*, *k*, *l*, *m*, *n*, *p*, *q*(*u*), *t*, *v*, *x*, *z* are pronounced as in English with some trifling differences.

---

§ I.

PRONUNCIATION.

1. A vowel ending a syllable is always pronounced long in Dutch, ex. gr. (zij) *nā-men*, (they) took, *vē-le* (many), *Lī-ze* (Eliza), *zō-nen* (sons), *ver-hū-ren* (to let out).

Except only *e*, when the syllable ended by it has not the stress, as in *án-dĕ-rĕ* (other) or in monosyllabic words having no stress at all, as the article dĕ (the) and the pronouns wĕ [without emphasis i. st. of *wij* (we)], *ge* [i. st. of *gij* (you)], *je* [i. st. of jij (you)] etc. In the latter cases ĕ is pronounced as the e in the English article *the* before a consonant.

2. A vowel in the middle or at the beginning of a syllable may be pronounced either long or short. If it is long, this is always indicated by a double vowel, e. g.

daar (there), *een* (one, a), *dien* (that), *zoon* (son), (hij) *verhuurt* (he lets out) etc.

3. Double vowels are always pronounced long.

4. Short *a* has nearly the sound of the *a* in the first syllable of the English word *Mamma*. It is the French and Italian *a* in *parler*, *parlare*, the German *a* in *Mann*. Exx. *planten* (to plant) *bak* (a square basin) etc.

5. Long *a* has nearly the sound of the *a* in the English word *hard* or in the last syllable of *Mamma*. It is the French *a* in *art*, the Italian *a* in *padre*, the German *a* in *Vater* (Long *a* is written *aa* in the middle or at the beginning of a syllable). Exx. (zij) *nā-men* (they took), *lā-ten* (to let), *laat* (let, Imp.), *laatste* (last).

6. Short *e* sounds as *e* in *send*. Exx. *zetten* (to set), *hem* (him). At the end of syllables not having the stress, *e*, *el*, *em*, *en* and *er* are pronounced with the *e* of the English word *the* before a consonant. Exx. *vĕr-hu-rĕn* (to let out), *dĕ an-dĕ-rĕ man nĕn*.

7. Long *e* (or *ee*) is pronounced as *ay* in the Engl. word *day*. Before *r* it sounds as the *ai* in *fair*. Exx. *lē-dig* (empty), *wē-dĕr-om* (again), *veel* (much), *deerlijk* (awfully).

8. Short *i* is like the English *i* in *pit*. Exx. *is* (is), *erfenis* (inheritance). In several derivatory terminations as *-ig*, *-ik*, *-ing*, *-igen*, the *i* is like a mute *ĕ* (in *the*). Exx. *menig* (many a), *vuilik* (dirty person), *achting* (reverence), *verdedigen* (to defend).

9. Long *i* (in originally Dutch words written *ie*) is pronounced as *ee* in *seek*. Exx. *Lize* (Eliza), *dienst* (service), *lief* (dear).

10. Short *o* has two sounds; one is nearly the English *o* in *cock*, (shorter than *o* in *God*, but longer than in *pot*). It is the French and Italian *o* in *former*, *formare*,

the German *o* in *kommen*. e. g. *pot* (pot) *God* (God), the other is almost Italian *o* in *corso* e. g. *dom* (stupid) *mond* (mouth).

11. Long *o* (or *oo*) is pronounced as *o* in *note* Before *r* it has the sound of *oa* in the Eng. word *board*. Exx. *zoon* (son), *zō-nen* (sons), *wō-nen* (to dwell), *toonen* (to show), *verlō-ren* (lost).

12. Short *u* is almost like *u* in *but*. It keeps the same sound even before *r* (viz. it is never pronounced as the *u* in *hurt*). Exx. (zij) *zullen* (they will), *Turk* (Turk).

13. Long *u* (or *uu*) has a sound, which does not exist in English. It is like the French *u* in *pur*, the German *ü* in *für*. Exx. (hij) *verhuurt* (he lets out), *Lukas* (Luke). (In originally Dutch words the long *u* does not appear but before *r* and at the end of a syllable).

14. *ij* too has no equivalent in English. Its pronunciation may be indicated in the following manner. In the pronunciation of the English *i* an attentive observer may distinguish two different sounds, viz. first a vowel as the first *a* in *Mamma* and thereafter a consonant like *y*. In the same manner the pronunciation of the Dutch *ij* has in it two elements, first a vowel as the *e* in *bed* and thereafter a consonant like *y* (The diphtong *ei* is pronounced almost entirely in the same manner as *ij*). Exx. *tijd* (time), *mijn* (my) etc. [1]).

15. *au* sounds almost like *ou* in *rouse*. Ex. *paus* (pope).

16. *aai* is pronounced as *aa* with a consonant like *y* after it. Ex. *fraai* (handsome).

17. *ei* (as we have observed above) sounds (at least in our two principal provinces North Holland and South

[1]) In the termination *-lijk* (-ly) the *ij* sounds as mute ĕ in *the*.

Holland) almost entirely as *ij* does. Exx. *steil* (steep), *reizen* (to travel). (N.B. *stijl* written with *ij* means *style*, *rijzen* means *to mount*).

18. *eu* has the sound of the French *eu* in *deux*, before *r* that of *eu* in the French word *peur* and nearly of *u* in the English word *hurt*. Exx. *deun* (tune), *leugen* (lie), *treuren* (to mourn).

19. *eeuw* is pronounced as (Dutch) *ee* with a consonant like the English *w* after it. Exx. *leeuw* (lion), *schreeuwen* (to cry), *eeuw* (century).

20. *oe* is pronounced as English *oo* in *good*. Exx. (zij *sloegen* (they did beat), *boek* (book).

21. *ou* is sounded almost like the English *ou* in *plough*. Exx. *zout* (salt), *houden* (to hold).

22. *ui* represents a sound, which does not exist in English. It is very near the *eu* in the French word *fauteuil* and has some resemblance to the German *eu* in *Eule*. Exx. *uil* (owl), *vuil* (dirty), *pruim* (plum).

23. *ieuw* is pronounced as (Dutch) *ie* with a consonant like *w* after it. Ex. *nieuw* (new).

24. *oei* and *ooi* are pronounced as (Dutch) *oe* and *oo* each with a consonant like *y* after the vowel. Exx. *foei!* (fy!), *groeien* (to grow), *mooi* (fine), *vlooien* (fleas).

25. *g* and *ch* have each a sound, which does not exist in English. The latter is the sharper modification of the former (before sharp letters as *p. t.* etc.) just as *p.* is of *b* and *t* of *d*. *ch* is the *j* in Spanish, *g* has the sound of Modern Greek *g* before *a*. Exx. *geven* (to give), (hij) *dacht* (he thought), *lachen* (to laugh), *wijngaard* (wineyard), (zij) *steenigden* (they cast stones at) etc.

26. *sch* (otherwise pronounced as *s* + *ch*) sounds almost as a single *s* before a mute *e* or at the end of a syllable. Exx. *schaap* (sheep) *mensch* (man) *aardsche* (earthly).

27. *j* is the English *y*. Exx. *jaar* (year), *bejammeren* (to lament at).

s is always sounded as an *initial s* in English, the weaker sound of the *s* being represented in Dutch by the *z*.

r is more articulate than it is in English. It is like *r* in Italian.

28. *w* is not so broad as the English *w*. It has not the vocalic element, which it has in English. Exx. *wijn* (wine), *wederom* (over again). After *u* the *w* is not sounded. Exx. *ruw* (rough), *een ruwe kerel* (a rough fellow), *vrouw* (woman), *vrouwen* (women pl.).

---

§ II.

MOST ELEMENTARY PRINCIPLES OF GRAMMAR.

SUBSTANTIVE NOUNS.

1. A declined case, that is generally formed of all substantives in spoken as well as in written language is the Genitive. It is derived from the radical by putting *-s* (or *-es*) after it. Exx. *vader* (father) Gen. *vaders*, *huis* (house) Gen. *huizes* (*s* before a vowel changes into *z*; this rule is not generally available for orthography, for pronunciation it is). Except a few words, that take *-en* i. st. of *-s*, ex. *graaf* (count) Gen. *des graven*.

2. Of the ancient Dative, formerly (for Masculine and Neuter nouns) ending in *e*, there are but a few remainders in proverbial expressions as *in den lande* (i. st. of

in het land) *in the country* (Biblical style), *om den broode* for bread's sake, for the sake of a livelihood.

The Accusative has always the same form as the Nominative.

In plural there is no difference between cases at all.

In general it may be said, that declension plays a very humble part in Dutch grammar. The common way of expressing cases is by the prepositions *van* (of) and *aan* or *voor* (*to*, *for*).

3. Plural is generally formed by adding *-en* after the stem, ex. gr. *boek* (book) *boeken*, *schuit* (boat) *schuiten* etc. Often the word itself is pronounced or spelt otherwise in plural, than in singular, ex. gr. *glas* (glass) Pl. *glāzen*, (*a* long), *mes* (knive) Pl. *messen*, *schaap* (sheep) Pl. *schāpen*, *visch* (fish) Pl. *visschen*.

4. Words ending in *-el*, *-em*, *-en*, *-er*, *-aar*, *-ier* and words taken from foreign languages take *-s* in the plural: *sleutel* (key) pl. *sleutels*, *bodem* (bottom) pl. *bodems*, *toren* (steeple) *torens*, *bakker* (baker) *bakkers*, *officier* (officer) *officiers*, or *officieren* etc.

5. A few neuter words take *-eren* ex. gr. *kind* (child) *kinderen*, *kalf* (calf) *kalveren*, *volk* (people) *volkeren*.

6. Some words have, in plural an other vowel than in singular. Exx. *stad* (town) pl. *stēden*, *smid* (blacksmith) pl. *smēden*. etc. The ē in these plurals is long.

ADJECTIVE NOUNS.

1. The adjective noun is declined in two different ways, according as it is preceded by the defining article or an other determining word (either a demonstrative or a possessive pronoun) or not.

2. *First way of declining*. This declension has two forms, one in *-en* and one in *-e*. The former occurs in the Gen.

Dat. and Acc. Sing. of the Masculine and in the Gen. Sing. of the Neuter, the latter in all other cases. Exx. *goed* (good) has in this declension the following two forms: *goeden* (Gen. Dat. Acc. Sing. of the M. and Gen. Sing. of the N.) and *goede* (all other cases of the M. and N. and *all* cases of the F).

3. *Second way of declining.* This declension has three forms, one in *-en* (for the Gen. Dat. and Acc. Sing. of the M. and the Gen. Sing. of the N.), one without termination (for all other cases of the Sing. of the Neuter) and one in *-e* (for the whole plural and the whole feminine). Ex. The adjective *goed* has in this declension the three forms *goeden*, *goed* and *goede*, as: *eens goeden mans* (of a good man), *eenen goeden man*, [(to) a good man, Dat. or Acc.], *eens goeden kinds*, (of a good child) [1]), *een goed kind* (a good child) (Nom. and Acc.), *eene goede vrouw* (a good woman), *eener goede vrouw* (of a good woman), etc. *goede mannen*, *vrouwen*, *kinderen* (good men, women, children).

Remark. The Nom. Sing. of the Masculine may, as the Neuter, have the form without termination, ex. *een goed man* i. st. of *een goede man*. The difference between the two is, that *een goed man* means a man, that is good in relation to his being *man*, whilst *een goede man* is a man, who has the accessory quality of being good. In the same way *een groot man* means *a great man*, *a man of great talents*, *een groote man* is *a tall man*.

4. An adjective placed after the substantive or attached to it by a copula has never any termination, Exx. *de man*, *de vrouw*, *het kind is goed; de mannen*, *de vrouwen*, *de kinderen zijn goed*.

---

[1]) This form is quite obsolete even in the written language, (comm. *van een goed kind*).

5. The changes occurring in the radicals of substantives in plural either in orthography or in pronunciation (see above subst. 3.) are also to be observed in the forms in *-en -e* of the adjective. Exx. *stom* (dumb) *stom-me*, *stom-men; grof* (rough) *grō-ve*, *grō-ven*, *grō-ver; dwaas* (stupid) *dwā-ze*, *dwā-zen*.

6. The comparative degree is formed by adding *-er*, the superlative degree by adding *-st(e)* after the stem. Exx. *groot*, *grooter*, *grootst(e); klein*, *kleiner*, *kleinst(e)* (little); *stom*, *stommer*, *stomste; grof*, *grō-ver*, *grofst(e)*, etc.

7. A few adjectives have irregular degrees of comparison, exx. *goed*, *beter*, *best(e); kwaad* (evil) *erg-er*, *erg-st(e)*.

ARTICLES.

1. The defining article is *de*, *des*, *den*, *der*, *het* or *'t*. *des* is the form of the Gen. Sing. Masc. and Neut., *den* of the Acc. Sing. Masc. and of the Dat. Sing. Masc. and Neut., *der* of the Gen. and Dat. Sing. of the Fem., *het* of the Nom. and Acc. of the Neuter, *de* of all the other cases and genders.

Remark. Observe, that in the *spoken* language the forms *des* and *der* are not made use of but in a few proverbial expressions. In stead of *des mans* we say *van den man*, in stead of *der vrouw* we say in the Gen. *van de vrouw* and in the Dat. *aan de vrouw* or simply *de vrouw* (*van* and *aan* govern the Accusative, as almost all prepositions do).

2. The non-defining article is *een*, *eens*, *eenen*, *eene*, *eener*. *eens* is the form of the Gen. Masc. and Neut., *eenen* of the Acc. Masc. and of the Dat. Masc. and Neut., *eene* of the Nom. and Acc. of the Fem., *eener* of the Gen. and. Dat. Fem. and *een* of the other cases.

Remark. The forms *eens* and *eener* are not made use of in colloquial language. In stead of *eens* we say *van een(-en)*, van *een*; in stead of *eener*: *van* or *aan een(e)*. Moreover the *e* and *en* of the forms *eene* and *eenen* are not pronounced in conversation. (*ee* of the stem sounds as a mute *ĕ*), so that there is (in conversational language) but *one* form for this article throughout all cases and genders, viz. *een* (pron. *ĕn*).

PRONOUNS.

1. Personal pronouns are: First person singular *ik* I, *mij* me, plural *wij* we, *ons* us. For the second pers. Sing. the ancient pronoun *du*, Acc. *dy* has become obsolete (except only in Belgium). It is replaced by the pronoun for the plural *gij*. Second person singular *gij* you, *u* you, plural *gij* (or *gij-lieden*) *you*, *u* (or *ulieden*) *you* (in the Dat. and Acc.). Third person singular *hij* (he), *hem* (him), fem. *zij* (she), *haar* (her), Neut. *het* (it). plural: Masc. and Neut. *zij* (they), *hun* (them in the Dat.), *hen* (them in the Acc.), Fem. *zij* (they), *haar* (them).

First remark. The pronouns of the second person *gij* and *gijlieden* do not occur in the spoken language but in a few southern dialects. In Holland proper we say instead of *gij* (singular) either *u* (with reverence) or *jij* (familiarly) ex. gr. *u heeft*, *u is* or *jij hebt*, *jij bent* (you have, you are). Of *jij* the declined form is *jou*, *u* remains unchanged. In plural *jij* becomes *jelui* (in all cases); *u* is not changed in plural.

Second remark. Nearly all the above mentioned pronouns have a special form, which is exclusively used, when the pronoun is taken without any emphasis. In that case *mij*, *gij*, *jij*, *wij*, *zij* become *me*, *ge*, *je*, *we*, *ze*; *hij* becomes *-i*. (In *written* language we *always* use *hij*); *zij*, *haar*, *hun* and *hen* become *ze*.

Third remark. *himself*, *herself* and *themselves* are expressed in Dutch by *zich*.

2. Possessive pronouns are *mijn* (my), *uw* (your), *zijn* (his), *haar* (her), *onze* (our), *uw* (your pl.), *hun* (their Masc.), *haar* (their, Fem).

Remark. In stead of *uw* the colloquial possessive pronoun (belonging to *jij*) is *jou*.

3. The possessive pronouns are (in the *written* language) declined as the article (*mijns*, *mijnen*, *mijne*, *mijner*, in plural *mijne* in all cases and genders). In the spoken language they do not receive any terminations. When taken without emphasis *mijn* and *zijn* are pronounced *měn* and *zěn*, *haar* is pronounced *ěr*, (after an r *děr*) (the same form is also used for *hun* without emphasis). Of *jou* the non-emphatical form is *je*.

4. A possessive pronoun may also be put together with the defining article and have a substantival meaning, exx. *de mijne*, *de uwe* (*de jouwe*), *de zijne*, (declined, in *written* language, as *de goede*). Observe that the *e* in this case is *never* omitted in the spoken language. So with the *e* of all adjectives declined.

5. Demonstrative pronouns are *deze* this (neut. *dit*, pl. *deze*) and *die* that (neut. *dat*, pl. *die*). They are declined (in the *written* language) as the article *een* and the possessive pronouns.

6. Relative pronouns are *die*, (*dat*, *die*) and *welke*, (*welk*, *welke*).

7. Interrogative pronouns are *wie* (*wat*, *wie*, Gen. M. *wiens*) who, what, and *welke* (*welk*, *welke*) which.

8. *Degene*, Neut. *hetgene*, is a pronoun, the signification of which is half demonstrative, half relative; it means *he that*, *she that*, *that which*. It is declined by declining its two parts *de* and *gene* ex. gr. *desgenen*, *dergene* etc.

9. *Diegene* has the same meaning, but is has more emphasis.

10. *Dezelfde*, Neut. *hetzelfde*, means *the same.*

VERBS.

1. Verbs are conjugated in different ways; the most general way of conjugating is called the *weak*, an other the *strong* conjugation. Verbs belonging neither to the one nor to the other, are called *irregular verbs.*

WEAK CONJUGATION.

2. The present tense is formed directly from the stem of the verb. It has three forms, one without termination (for the 1st pers. sing.), one with the termination *-t* (for the 2d pers. sing. and pl. and for the 3d pers. sing.) and one in *-en* (for the 1st and 3d pers. pl.) ex. gr. stem *droom-* (to dream), *ik droom* I dream, *gij*, *hij*, *gijlieden droomt*, thou dreamst, he dreams, you dream, *wij*, *zij droomen*, we, they dream.

3. The imperfect is formed of the stem by adding *-de* or *-te* after it, *-de* after weak consonants and after vowels, *-te* after sharp consonants, ex. gr. stem *droom-* imperf. *droomde*, stem *straf-* imperf. *strafte.* The imperfect has three forms, one without termination (for the 1st and the 3d pers. sing.), one with termination *-t* (for the 2d pers. sing. and plur.) and one with termination *-n* (for the 1st and 3d pers. plur.). Ex. stem *droom-*. Impf. 1st and 3d pers. sing. *droomde*, 2d pers. sing. and pl. *droomdet*, 1st and 3d pers. pl. *droomden.*

4. The future is formed with the verb *zullen* (shall) ex. gr. *ik zal droomen*, I shall dream.

5. The present participle is formed by adding *-ende* after the stem. Ex. *droomende*, dreaming.

6. The past participle is formed by putting the prefix *ge-* before the stem and *-d* or *-t* after it (after weak consonants and vowels *-d*, otherwise *-t*). Exx. *gedroomd* dreamt, *gestraft*, punished.

7. The perfect tense is formed by periphrasis, the past participle being combined with the verb to have. Ex. *ik heb gedroomd*, I have dreamt.

8. The pluperfect is an imperfect made of the perfect. Ex. *ik had gedroomd* I had dreamt.

9. The conditional is an imperfect made of the future. Ex. *ik zou droomen* I should dream.

10. The future anterior is made by forming a future of the perf. Ex. *ik zal gedroomd hebben.* I shall have dreamt.

11. The past conditional is an imperfect of the fut. ant. Ex. *ik zou gedroomd hebben*, I should have dreamt.

12. The passive voice is formed with the verb *worden* (to become). Exx. *ik word gestraft* I am punished, *ik werd gestraft* I was punished, except the perf. and other tenses derived from it, which are formed by the verb *zijn* (to be). Ex. *ik ben gestraft* I have been punished, *ik was gestraft* I had been punished, *ik zal gestraft zijn* I shall have been punished, *ik zou gestraft zijn* I should have been punished.

Rem. The subjunctive mood (Ex. *ik droome*, may I dream, *gij droomet* may you dream, etc.) is very seldom made use of in prose. In the spoken language it never occurs, unless in a few expressions, as *het zij* let it be; *God geve 't*, May God give it, *Leve de koning*, May the king live.

13. In forms, where a mute *ĕ* comes after the stem, we meet with the same changes in orthography or pro-

nunciation, which we have observed in the plural of nouns. Ex. *ik stap*, plur. *wij stappen* (I, we step), *ik praat* (I speak), pl. *wij prāten*. (In verbs of the weak conjugation long *e* and *o* are always indicated by a double vowel, even at the end of a syllable, where a single vowel would do.)

STRONG CONJUGATION.

The strong conjugation is like the weak, except in two respects. I. The imperfect does not take the termination *-te* or *-de*, but it changes the vowel of the stem. II. The past participle ends in *-en*, not in *-t* or *-d* and often here too the vowel of the stem is changed. Ex. *ik slaap*, I sleep; impf. *ik sliep*, I slept; part. *geslapen*, slept.

There are ten different classes of strong verbs. Of each class we will give one or more examples.

First Class. Vowel in the present tense short *i* or *e*, in the Imp. short *o*, in the past participle short *o*.

Exx. *bind*, *bond* (Pl. *bonden*), *gebonden*, to bind.
zenden, *zond* (Pl. *zonden*), *gezonden*, to send.

Second Class. Vowel in the pres. t. long *e*, in the imp. sing. short *a*, Plur. long *a*, in the past part. long *o*

Exx. *steel*, *stal*, *stālen*, *gestōlen*, to steal.

Third Class. Vowel in the pres. t. short *i* or long *e*, in the Imp. sing. short *a*, plur. long *a*, past participle long *e*,

Exx. *lig*, *lag*, *lāgen*, *gelēgen* to lie.
geef, *gaf*, *gāven*, *gegēven* to give.

Fourth Class. Vowel in the pres. t. *ij*, in the imp. long, *ē*, in the p. part long *ē*.

Exx. *bijt*, *beet*, *bē-ten*, *gebē-ten* (to bite).

Fifth Class. Vowel in the pres. t. long *ie* or *ui*, in the imp. tense long *ō*, in the p. part. long *ō*.

Exx. *schiet*, *schoot*, *schō-ten*, *geschō-ten* (to shoot).
kruip, *kroop*, *krō-pen*, *gekrō-pen* (to creep).

Sixth Class. Vowel in the pres. t. long *ā*, in the Impt. t. *oe*, in the past part. long *ā*.

Exx. *draag*, *droeg*, *droegen*, *gedrā-gen* (to bear).

Seventh Class. Vowel in the pres. t. short *a*, in the imp. t. short *i* or long *ie*, in the past p. short *a*.

Exx. *hang*, *hing*, *hingen*, *gehangen* (to hang).
val, *viel*, *vielen*, *gevallen* (to fall).

Eighth Class. Vowel in the pres. t. long *ā*, in the Imp. t. long *ie*, in the p. part. long *ā*.

Exx. *slaap*, *sliep*, *sliepen*, *geslā-pen* (to sleep).

Ninth Class. Vowel in the pres. t. long *oo* or *ou*, in the imp. t. *ie*, in the p. part *oo* or *ou*.

Exx. *loop*, *liep*, *liepen*, *geloopen* (to run).
houw, *hieuw*, *hieuwen*, *gehouwen* (to hew).

The *Tenth Class* contains but two verbs *heeten* (to be called) and *scheiden* (to separate). These verbs had formerly in the Imp. tense long *ie: hiet* and *schied*. Now they have an imperfect as weak verbs: *heette* and *scheidde*, but the past part. is still strong: *geheeten* and *gescheiden*.

IRREGULAR VERBS.

There are a few (about twenty) verbs, which have some more or less irregular forms. The best way of learning them is by reading. Here we will only mention the auxiliary verbs, the forms of which it is necessary to know for the conjugation of other verbs.

1. *Hebben* (to have). Pres T. *ik heb*, *gij hebt*, *hij heeft*, *wij hebben*, *gij(lieden) hebt*, *zij hebben*, Imp. T. *ik had*, pl. *wij hadden*, p. Part. *gehad* (Conj. *ik hebbe*).

2. *Zijn* (to be). Pres. T. *ik ben*, *gij zijt*, *hij is*, *wij zijn*, *gij(lieden) zijt*, *zij zijn*. Imp. t. *ik was*, *gij waart*,

hij was, *wij wāren*, *gij waart*, *zij wāren*, P. Part. *geweest* (Perf. t. ik *ben* geweest, I *have* been) (Conj. *ik zij*, *gij zijt* etc.). Imp. *wees* Pl. *weest*.

3. *Zullen* (shall). The Pres. tense of the verb is originally an imperfect tense (likewise in English). It is therefore conjugated as an Imperfect, having no *t* in the 3d pers. sing. and changing *a* into *u* in plural, viz: *ik zal*, *gij zult*, *hij zal*, *wij zullen*, *gij(lieden) zult*, *zij zullen*. The Imperfect tense (formed in a later period, when the old imperf. had already assumed the signification of a present tense) is: *ik zou* (cont. for *zoude* from *zol-de*) *gij zoudt*, *hij zou*, *wij zouden*, *gij zoudt*, *zij zouden*.

4. *Worden* (to become) Pres. tense *ik word*, *gij wordt*, *hij wordt*, *wij worden*, *gij wordt*, *zij worden*. Imp. t. *ik werd*, Pl. *wij werden*, p. part. *geworden*, Imp. *word*, Pl. *wordt*.

---

§ III.

THE PARABLE OF THE WINEYARD.

(*Mark. XII*, *1*).

in Dutch.

Een mensch plantte eenen wijngaard, en zette eenen tuin daarom en groef eenen wijnpersbak en bouwde eenen toren en verhuurde dien aan landlieden en reisde buiten 's lands. En als het tijd was, zond hij eenen dienstknecht tot de landlieden, opdat hij van de landlieden ontvinge van de vrucht des wijngaards. Maar zij namen en sloegen hem en zonden hem ledig henen. En hij zond wederom eenen anderen dienstknecht tot hen en dien steenigden

zij en wondden hem het hoofd en zonden hem henen deerlijk mishandeld. En wederom zond hij eenen anderen en dien doodden zij en nog vele anderen, waarvan zij sommigen sloegen, anderen doodden. Als hij dan nog eenen zoon had, die hem lief was, zoo heeft hij ook dien ten laatste tot hen gezonden, zeggende: Zij zullen immers mijnen zoon ontzien. Maar die landlieden zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, komt, laat ons hem dooden en de erfenis zal de onze zijn. En zij doodden hem en wierpen hem uit buiten den wijngaard.

§ IV.

PARSING OF THE PARABLE OF THE WINEYARD

Een mensch plantte eenen wijngaard en zette eenen tuin daarom, en groef eenen wijnpersbak en bouwde eenen toren, en verhuurde dien aan landlieden en reisde buiten 's lands.

Een non-defining article, *mensch* substantive noun, *man*, *plantte* Imperf. tense 3d pers. of the verb *planten* (*to plant*), *eenen* Acc. Sing. Masc. of the non-defining article, *wijngaard* subst. *wine-yard*, *en* Conjunction *and*, *zette* Imp. t. 3d p. S. of the verb *zetten* (to set) (*zette* is contracted for *zettede*), *eenen* Acc. Sing. M. of the Art., *tuin* subst. *hedge*, (the word *tuin* is now generally used in the meaning of *garden*), *en*—, *bouwde* Imp. t. 3d p. S. of the verb *bouwen* (to build), *eenen*—, *toren* subst. *tower*, *en*—, *groef* Imp. t. 3d p. S. of the verb *graven* (to dig) (strong conjugation Sixth Class), *eenen*—, *wijnpersbak*, a *place* (*basin*) *for pressing the grapes* (elements: *wijn* (wine) *persen* (to press) and *bak* (broad basin), *en*—, *verhuur-*

de of *ver-hūren* (*to let out*) (this verb is derived from the simple verb *huren* (to let) by the prefix *ver-* (for-), *dien* Acc. Sing. Masc. of the pronoun *die*, *aan* preposition *to*, *landlieden* subst. plural of *landman* (nouns composed with *man* have in pl. *lieden* in stead of *mannen*), *en—*, *reisde* (pr. rè͡yz-dĕ) of *reizen* (to travel), *buiten* prep. *out of* (this prep. has in this and other similar expressions the genitive case, otherwise the Accusative), *'s* abbreviation for *des*, Gen. Sing. Neut. of the defining article, *lands* Gen. Sing. of the subst. *land*, country.

En als het tijd was, zond hij eenen dienstknecht tot de landlieden, opdat hij van de landlieden ontvinge van de vrucht des wijngaards.

en—, *als* conj. *when* (in modern Dutch *toen* would be better than *als* in this sentence), *het* Nom. Sing. Neut. of the pers. pron. *hij*, *zij*, *het*, he, she, it, *tijd* subst. *time*, *was* of the irregular verb *zijn* (to be), *zond* of the strong verb *zenden* belonging to the first class, *eenen—*, *dienstknecht* a male servant. The word is composed of *dienst* (from *dienen*, to serve) and *knecht*, an (inferior) man, *tot* prep. *towards*, *de* Acc. Pl. of the defining article, *landlieden—*, *opdat* conj. (on order) *that*, *hij* pers. pron. he, *ontvinge* 3 pers. Sing. Imp. Conj. of the strong verb *ontvangen* (simple verb *vangen*) meaning *to get*, *to obtain*, belonging to the seventh class (the conjunctive mood is, as we have already said, very seldom used in daily speech. In speaking a Dutchman would say: *om* van de vrucht van den wijngaard *te ontvangen* i. e. *on order to* receive), *van* prep. *of*, *de* article, *vrucht* subst. fruit, *des—*, *wijngaards* Gen. Sing. of *wijngaard*.

Maar zij namen en sloegen hem, en zonden hem ledig henen.

Maar conj. *but*, *zij* pers. pron. *they*, *namen* 3d p.

plur. imp. t. of the strong verb *nemen*, belonging to the second class (to take) (in common Dutch in stead of *zij namen en sloegen hem* we would say *zij grepen hem aan en sloegen hem* (*aangrijpen*), *en—*, *sloegen*, of the irregular verb *slaan* (contracted for *slahen*), *sloeg*, *sloegen*, *geslagen* (meaning *to beat*), *hem—*, *en—*, *zonden* 3 pers. pl. Imp. of the verb *zenden*, *hem—*, *ledig* adj. *empty* (the word *ledig* is in common Dutch only used in the meaning of *not filled* (German *leer;* in stead of *zij zonden hem ledig henen* we would say *zij zonden hem zonder iets* (without anything) or *onverrichter zake* (the affair not being performed) *heen.*)

En hij zond wederom eenen anderen dienstknecht tot hen en dien steenigden zij en wondden hem het hoofd en zonden hem henen deerlijk mishandeld.

en—, *hij—*, *zond—*, *wederom* (commonly *weder* or contracted *weêr*) adv. *over again*, *eenen—*, *anderen* Acc. Sing. Masc. (strong declension) of the adj. *ander*, other, *dienstknecht—*, *en—*, *dien—*, *steenigden* 3 p. Pl. Impf. of the weak verb *steenigen* to cast stones at (derived from *steen*, a stone), *zij—*, *en—*, *wondden* of the weak verb *wonden*, to wound, *hem—*, *het* Acc. Sing. Neut. of the defining article, *hoofd* subst. *head*, *en—*, *zonden—*, *hem—*, *henen—*, *deerlijk* adv. *awfully*, *mishandeld* past part. of the verb *mishandelen* to handle shamefully (formed by the prefix *mis-* from the verb *handelen*, to treat).

En wederom zond hij eenen anderen en dien doodden zij, en later nog vele anderen, waarvan zij sommigen sloegen, sommigen doodden.

En—, *wederom—*, *zond—*, *hij—*, *eenen—*, *anderen—*, *en—*, *dien—*, *doodden*, 3 p. Pl. pres. t. of the weak verb *dooden* to kill, *zij—*, *en—*, later adv. *afterwards*, *nog* adv. *still*, *yet*, *vele* indefinite numeral *many*, *anderen* Pl. of the pronoun *een ander* (an other) taken substantively, *waarvan* relative

pronoun in stead of *van wie*, *van welke* (of which) (In stead of a relative pronoun with a preposition we very often use the word *waar* (where) prefixed to the same preposition. So with the adv. *daar* and *er* for demonstrative pronouns ex. gr. *er van* means *of it*, *of them*, *daarvan* has about the same meaning), *zij-*, *sommigen* indefinite numeral taken substantively, a few, *sloegen*, *sommigen*, *doodden.*

Als hij dan nog eenen zoon had, die hem lief was, zoo heeft hij ook dien ten laatste tot hen gezonden, zeggende: „Zij zullen immers mijnen zoon ontzien."

Als conj. *when*, *as* (in common Dutch in stead of *als hij dan nog had* we would say *daar* hij *nu* nog had), *hij—*, *dan* adv. *then*, *now*, *nog—*, *eenen—*, *zoon* subst. son, *had* 3 p. Imp. of the irregular verb *hebben*, to have, *die* relative pron. who, that, *hem—*, *lief* adj. beloved, dear, *was* Engl. was, *zoo* adv. so (in common Dutch this particle would be omitted), *heeft* 3d p. s. present of the verb *hebben* (to have), *hij—*, *ook* adv. also, *dien—*, *ten* contracted for *te den* (*to* or *at the*), *laatste* adj. taken substantively *the last; ten laatste* means *at last* (properly *at the last*), *gezonden* past part. of he strong verb *zenden* belonging to the first class, *zeggende* pres. part. of the verb *zeggen* to say, *zij—*, *zullen* 3 p. pl. of the auxiliary verb *zullen* (shall), *immers* adv. indeed, certainly, *mijnen* acc. sing. of the possessive pronoun *mijnen* (my). *zoon—*, *ontzien* Inf. *to reverence.*

Maar die landlieden zeiden onder elkander: Deze is de erfgenaam, laat ons hem dooden en de erfenis zal de onze zijn.

Maar—, *die* nom. pl. of the dem. pron. *die* (*those*), *landlieden—*, *zeiden* (in stead of *zeg-den*) 3 p. pl. impf. of the verb *zeggen* to say, *onder* prep. among, *elkander* refle-

xive pronoun, *eachother* (N.B. *elk* means *each*, *ander* means *other*), *Deze* demonstr. pron. taken substantively *this*, *he* (In common Dutch in st. of *deze is* we would say either *dit* is (neuter) or *hij* is), *is* Eng. is, *de—*, *erfgenaam* subst. heir, *laat* imp. of the verb *laten* (to let), *ons* pers. pron. *us*, *hem—*, *dooden* inf. *to kill*, *en—*, *de—*, *erfenis* subst. *heritage*, *zal* 3 p. sing. pres. of the aux. verb *zullen* (shall), *de—*, *onze* possessive pronoun- taken substantively *ours*, *zijn* inf. *to be* (in common Dutch we would say: laat ons (or laten wij) hem dooden (or dood slaan) *dan is* de erfenis *voor ons*).

En zij namen en doodden hem en wierpen hem uit buiten den wijngaard.

En—, *zij—*, *namen—*, *en—*, *doodden—*, *hem—*, *en—*, *wierpen* 3 p. pl. impf. of the verb *werpen*, to cast, *hem—*, *uit* adv. *out* (in common Dutch this word would be omitted), *buiten* prep. *out of*, *den* acc. sing. of the def. art., *wijngaard—*.

---

§ V.

ON SPELLING.

1. *g* at the end of a syllable has nearly the same sound as if *ch*. Formerly *g* was much more used than *ch*, but a new system has been introduced, according to which *g* before *t* has been generally supplanted by *ch*. Thus the adj. *licht* (easy) was spelt *ligt*, to distinguish it from the subst. or adjective *licht*, (light). Now both words are written with the *ch* and so with all other words formerly spelling with *gt*.

ij and *ei* having nearly the same sound in Dutch, even Dutchmen may now and then be puzzled in deciding whe-

ther of the two is to be written. Only observe that dissonant verbs always are written with *ij*, ex. gr. *schrijven* to write, *blijven* to remain; weak verbs on the contrary (if not derived from other words spelling with *ij*) are written with *ei*, ex. gr. *arbeiden* to work, *zeilen* to sail.

The following words have a different meaning according as they are written with *ij* or *ei*.

blij, glad.	*blei*, bleak, a fish.
berijden, to ride on.	*bereiden*, to prepare.
hij, he.	*heî*, heath.
lijden, to suffer.	*leiden*, to conduct.
mijden, to avoid.	*meiden*, female servants.
mij, me.	*Mei*, May.
nijgen, to bow.	*neigen*, to incline.
pijlen, arrows.	*peilen*, to fathom.
rijzen, to rise.	*reizen*, to travel.
stijl, style.	*steil*, steep.
vijlen, to file.	*veilen*, to sell.
wij, we.	*wei*, whey.
wijden, to consecrate.	*weiden*, to graze. [1]).

2. Long *a* and *u* ending a syllable may not be doubled. Therefore *vraag*, question, is written in the singular with *aa*, but in the plural only with one *a*: *vragen* not *vraagen*, because the first syllable ends in *a*. In the same way we write:

zaak, thing.	*za-ken*, things.
muur, wall.	*mu-ren*, walls.
ik slaap, I sleep.	*wij sla-pen* we sleep,
ik stuur, I steer.	*wij stu-ren* we steer.

---

[1]). *Zij* may be 1° personal pronoun *she* or *they*, 2° substantive *silk*, 3° substantive *side* (in both the latter cases *zij* is contracted for *zijde*). *Zei* contracted for *zeide* is a verbal form meaning *said* (impf. t.).

3. The same rule, which is applicable to *a* and *u*, should also, according to analogy, be applicable to *e* and *o;* but this is only partly the case. Etymology demands, that the *e* and *o* should be doubled in several words, even when at the end of a syllable, as: *bleeken*, to bleach, *koopen*, to buy [2]), in others *not.* Exx.

bre-ken, to break. *ho-pen*, to hope.
ge-ven, to give. *lo-gen*, falsehood.

The following words have a different meaning, according as they are written with *oo* or *o*, or *ee* or *e*.

geene, none.	*gene*, those.
heelen, to heal.	*helen*, to conceal.
toonen, to show.	*tonen*, tones.
reede, roads.	*rede*, speech.
steenen, stones.	*stenen*, to groan.
weeken, to soften.	*weken*, weeks.
weezen, orphans.	*wezen*, to be. (or a being)
genooten, partners.	*genoten*, enjoyed.
hoopen, heaps.	*hopen*, to hope.
hooren, to hear.	*horen*, horn.
nooten, nuts.	*noten*, notes.
pooten, paws.	*poten*, to plant.

4. Several stems of words ending in short *a*, *e*, *i*, *o* or *u* followed by a single consonant retain the *short* vowel even then, when an element is added beginning with a vowel. In that case the final consonant of the stem is doubled, Exx.

---

[2]) At the end of this grammar the student will find a list of the most usual words, written with *oo* and with *ee*. As a general rule it may be observed that all verbs having *au* in German are written with the double *o* in Dutch, as *kaufen*, *koopen*, to buy *laufen*, *loopen*, to run and words having *ei* in German with *ee*, as *kleine*, *geene*, no, *Beine*, *beenen*, bones.

man, man.	*mannen*, men.
mes, knife.	*messen*, knives.
pil, pill.	*pillen*, pills.
stok, stick.	*stokken*, sticks.
kruk, crutch.	*krukken*, crutches.

Stems of words ending in a *long* vowel followed by a single consonant are written with a *double* vowel, in all forms, where no derivatory element, beginning with a vowel, is added.

spē-len, to play.	*ik speel*, I play.
vrā-gen, to ask.	*ik vraag*, I ask.
hōpen, to hope.	*ik hoop*, I hope.
stū-ren, to steer.	*ik stuur*, I steer.

5. If to a stem ending in *f* or *s* a derivatory element is added beginning with a vowel, these letters, if not doubled, are changed, the *f* into *v* and the *s* into *z*.

korf, basket.	*korven*, baskets.
brief, letter.	*brieven*, letters.
huis, house.	*huizen*, houses.
haas, hare.	*hazen*, hares. [1])

Formerly if a syllable ending in *i* was followed by another beginning with a vowel, a *j* was interpolated, as *ik draai*, I turn, *wij draaijen*, we turn; — this is no longer the case.

All nouns are written in Dutch without capitals, except personal proper names and those of countries, towns, rivers, sciences, and titles before names.

---

[1]) An exception to this rule is formed bij a few words ending in *ts*, in which the *s* does not change into *z*, because the soft *z* cannot come after the hard *t*: *spits*, point; *spitsen*, points.

B.

THEORETICAL PART.

GRAMMAR.

CHAPTER I.

THE SUBSTANTIVE (HET ZELFSTANDIG NAAMWOORD).

1. *The number.*

The plural is generally formed bij adding *-en* to the singular and only *-n* when the word ends in *e*.

dier, animal.	*dieren*, animals.
meening, opinion.	*meeningen*, opinions.
straat, street.	*straten*, streets.
muur, wall.	*muren*, walls.
lip, lip.	*lippen*, lips.
stuk, piece.	*stukken*, pieces.
wolf, wolf.	*wolven*, wolves.
dief, thief,	*dieven*, thieves.
huis, house.	*huizen*, houses.
bode, messenger.	*boden*, messengers.
gave, gift.	*gaven*, gifts.

1). According to the above mentioned general rule

nouns, of which the vowel is short in the singular, must double their final consonant to form their plural, as:

pen, pen.	*pennen*, pens.
kat, cat.	*katten*, cats.

2). Several nouns are excepted from this rule and have a long vowel in the plural, though in the singular the vowel is short.

bad, bath, *bāden.*	*hol*, cavern, *hōlen.*
blad, leaf, *blāden.*	*lot*, lot, *lōten.*
dag, day, *dāgen.*	*pad*, path, *pāden.*
dak, roof *dāken.*	*rad*, wheel, *rāderen.*
dal, valley, *dālen.*	*slag*, battle, *slāgen.*
gat, hole, *gāten.*	*slot*, lock, *slōten.*
glas, glass, *glazen.*	*staf*, staff, *stāven.*
god, god, *gōden.*	*spel*, play, *spēlen.*
graf, grave, *grāven.*	*vat*, tub, *vāten.*

3). Nouns ending in *-el*, *-er*, *-aar*, and *-ier* in the singular may take either *-s* or *-en* in the plural. *-s* is mostly used in the familiar style.

regel, rule.	*regels*, *regelen.*
vader, father.	*vaders*, *vaderen.*

4). Substantives ending in *-em* and *-en*, and all diminutives in *-je* exclusively form their plural in *-s.*

bodem, bottom.	*bodems*, bottoms.
degen, sword.	*degens*, swords.
briefje, note.	*briefjes*, notes.

5). Nouns ending in *-heid* change this ending into *heden:*

waarheid, truth, *waarheden.*
dwaasheid, folly, *dwaasheden.*

Smid, blacksmith, has in the plural *smeden*, *lid*, member, *leden*, *schip*, vessel, *schepen* and *stad*, town, *steden.*

6). Those ending in *man* change *man* into *lieden.*

koopman, merchant, *kooplieden.*
krijgsman, warrior, *krijgslieden* [1]).

7) Some nouns have a double and a few even a triple plural:

hoen, fowl. *hoenders*, *hoenderen.*
volk, people. *volkeren*, *volken.*
kleed, dress. *kleederen*, dresses, *kleeden*, covers.
kalf, calf. *kalveren*, *kalven.*
blad, leaf. *bladeren*, leaves of a tree, (in poëtry *bladers*), *bladen*, leaves of a book.
been, leg, bone. *beenderen*, bones. *beenen*, legs.

2. *The gender.*

Masculine are:

1. Proper names of men, as: *Jan*, John, *Jacobus*, James, *Hendrik*, Henry, except the diminutives in *-je*, which are neuter, as *Hendrikje*, little Henry.

2. Common nouns expressing the conditions of men, as: *tuinman*, gardener, *koopman*, merchant, *knecht*, manservant;

3. The names of all stones, as: *agaat*, agate, *diamant*, diamond. Names of trees, except *spar*, fir, and *linde*, linden. Names of mountains and coins.

4. Nouns ending in *dom*, expressing a rank or condition, as: *adeldom* nobility, *ouderdom* old age, *rijkdom* wealth. *Het heiligdom*, the sanctuary, and *het vorstendom*, the principality, *het Cristendom*, Christendom, are neuter.

4. Nouns ending in *-el*, *-em*, *-sem*, *-lm* and *-rm*, as: *adel*,

---

[1]) Except names of natives of certain countries, as: *Franschman* Frenchman, plur. *Franschen; Engelschman* Englishman, plur. *Engelschen* and words, in which te syllable-*man* at the end has nothing to do with the word *man*: *kaaiman* (crocodile) *kaaimannen.*

nobility, *adem* breath, *balsem*, balsam, *halm*, stalk, *darm* bowel, with some exceptions.

6. Nouns ending in *-aar -aard* and *-er*, as: *luiaard*, sloth, *leugenaar*, liar, *snuiter*, snuffers.

Feminine are:

1. Proper names of females, as: *Anna*, Ann, *Louise*, Louisa; except all diminutives in *-je*, which are neuter, as: *Jansje*, Jane, *Mietje*, little Mary.

2. Common nouns signifying a feminine state or occupation, as: *zuster*, sister, *naaister*, seamstress, except *het wijf*, the low woman, and all diminutives in *-je*, as: *zusje*, little sister, which are neuter.

3. Nouns ending in *-schap*, derived from adjectives, as: *blijdschap* joy; also nouns with the same ending implying an association as: *priesterschap* clergy, *broederschap* fraternity. But when these nouns signify a dignity, an office, they are neuter, as: *het broederschap* the brotherhood, *het priesterschap*, the priesthood, *het stadhouderschap* the dignity of a stadholder. *Het gezelschap*, the company, and *het genootschap*, the association, are also neuter.

4. Nouns ending in *-ing* derived from verbs, as: *belooning*, reward, *vermaning*, reprimand.

5. Nouns ending in *-ij* as: *hoovaardij*, pride, *dieverij*, theft; except words beginning with *ge-*, which are neuter: *het gerij*, driving, *het getij*, the tide.

6. Nouns ending in *-is*, as: *gelijkenis*, likeness, *begrafenis*, funeral, except *het vonnis*, the sentence, and *het vernis*, the varnish, which are neuter (*vernis* has the accent on the *last* syllable).

7. All dissyllables ending in *-te* as: *duurte* dearness, *schaamte*, shame, also many trisyllables derived from verbs as: *begeerte*, desire, from *begeeren* to desire, *gedachte*, remembrance, from *denken* to think.

8. All nouns ending in *-heid*, as: *wijsheid* wisdom, *domheid* stupidity.

9. The letters of the alphabet and of the figures, as: *eene A*, an A, *eene* 3, a three. Names of ships.

10. Nouns ending in *-st*, as: *gunst* favour, *winst* profit. But *dienst* service, *herfst* autumn are masculine.

11. Derivatives in *-age* as: *stellage* a scaffolding, from *stellen* to place, *bosschage* a grove or copse, from *bosch* a wood.

Neuter are:

1. Proper names of countries, cities and villages, as: *Holland*, *Amsterdam*.

2. Infinitives of verbs and adjectives used as nouns, as: *het eten* eating, *het drinken* drinking, *het kwade* evil.

3. All diminutives of nouns in *-je*, *-ke* (*ske*) and *-lijn*, as: het *boekje* or *boekske*, the little book.

4. Nouns ending in *-sel*, as: *het voedsel* the food, *een deksel* a lid, etc.

5. Many nouns beginning with *ge-* derived from other nouns, as: *het gebergte*, the mountain, *het geboomte*, the trees; and all nouns beginning with *ge-* derived from verbs, as: *geschrei* crying, from *schreien* to cry.

6. Dissyllables beginning in *be-*, *ge-*, *her-*, *ont-* or *ver-*, as: *het bedrog* the deceit, *het geloof* the belief, *het ontslag* the dismissal, *het verslag* the report; except *verkoop* sale, *herdruk* reprint, and *verwant* relation, which are masculine, and *ontvangst* receipt, *bekomst* fill, which are feminine.

7. The names of metals, as: *het goud* gold, *het ijzer*, iron, *het koper* copper, also the names of many productions when the species only is signified, as: *het laken* the cloth, *het papier* the paper.

8. All words ending in *-dom*, signifying a body or collection of persons, as: *het priesterdom*, the priesthood.

Many nouns designating persons are of the epicene gender, i. e. they may be taken ad libitum either in the masculine or in the feminine and so with all adjectives used as substantives, as: *de arme*, the poor (man or woman); *de armen*, the poor men or women.

bediende, servant.	*weetniet*, ignoramus.
vreemde, stranger.	*gevangene*, prisoner.
kennis, acquaintance.	*gids*, guide.
getuige, witness.	*zieke*, patient.

3. *Compound substantives.*

The following different kinds of compound nouns may be distinguished in Dutch: 1.) Nouns formed from two substantives, as: *huisvader*, father of a family, *vruchtboom*, fruittree. 2.) Nouns formed from a substantive and an adjective, as: *grootvader*, grandfather, *hoogmoed*, pride, literally: high mind. 3.) Nouns formed from a substantive and a verb, as: *drinkgeld*, drinkmoney. 4.) Nouns formed from a substantive and a pronoun, as: *zelfmoord*, selfmurder, suicide, etc.

In compound nouns formed of two substantives either both nouns remain unaltered, as: *huisvader*, father of a family, *vruchtboom*, fruittree; or the first noun takes an *s* or *e*, as: *levensbeschrijving*, biography, *pennemes*, penknife.

4. *Formation of diminutives.*

Diminutives are formed by adding *-je*, *-ske* (or *-sken*), and in poetry sometimes *-lijn* to the noun. The ending *-je* after certain letters may assume the form of *-tje* or *-pje*.

draad, thread, *draadje*.
brief, letter, *briefje*.
vlieg, fly, *vliegje*.
dak, roof, *dakje*.
visch, fish, *vischje*.
boek, book, *boekje*, or *boekske(n)*.
maagd, girl, *maagdelijn*.

When the noun ends in a vowel or in one of the consonants *l*, *n*, *r*, or *w*, a *t* is placed before *-je*, as:

koe, cow, *koetje*.
vogel, bird, *vogeltje*.
steen, stone, *steentje*.
kamer, room, *kamertje*.
vrouw, wife, *vrouwtje*.

When the noun ends in *m*, a *p* is placed before *-je*, as:

boom, tree, *boompje*.
bloem, flower, *bloempje*.

Monosyllabic nouns ending in a short vowel followed by *l*, *m* or *n*, place *et* instead of *t* before *-je*, and double the consonant, as:

schel, bell, *schelletje*.
man, man, *mannetje*.
kom, basin, *kommetje*.

5. *Formation of the feminine.*

In order to form the feminine of nouns designating male persons or male animals the Dutch generally add *-in* to the masculine and the stress is laid on this last syllable, as:

een keizer, an emperor. *eene keizerin*, an empress.
een herder, a shepherd. *eene herderin*, a shepherdess.
een graaf, an earl. *eene gravin*, a countess.
een wolf, a wolf. *eene wolvin*, a she-wolf.

There are however many nouns of living beings,

that have but one form for both genders, as *arend* (eagle), *haas* (hare) etc. (masculine); — *duif* (dove) *muis* (mouse) (feminine); — *paard* (horse), *schaap* (sheep), *kind* (child) (neuter).

Nouns, derived from verbs and ending in *-er*, generally form their feminine by changing *-er* into *-ster*, as:

een bedrieger, a deceiver. *eene bedriegster*, a female deceiver.

een inwoner, an inhabitant. *eene inwoonster*, a female inhabitant.

een vleier, a flatterer. *eene vleister*, a female flatterer.

Of some other nouns the feminine is formed by adding *-es* to the masculine, with the stress on this last syllable, as:

een dienaar, a servant. *eene dienares*, a maid servant.

een lezer, a reader. *eene lezeres*, a female reader.

een baron, a baron. *eene barones*, a baroness.

een profeet, a prophet. *eene profetes*, a prophetess.

The feminine of natives of countries is expressed by the subst. *vrouw*, (woman) preceded by an adjective derived from the name of the country as:

een Hollander, a Dutchman. *eene hollandsche vrouw*, a Dutch woman.

een Franschman, a Frenchman. *eene fransche vrouw*, a French woman.

Vrouw may be omitted and the adj. used as a subst., *eene Fransche*, a French woman.

Some nouns ending in *man* form their feminine by changing *man* into *vrouw*, as: *koopman*, merchant, *koopvrouw; buurman*, neighbour, *buurvrouw*. Irregular in the formation of the feminine are *abdis*, abbess, from *abt*, abbot; *dievegge*, female thief, from *dief*, thief.

CHAPTER II.

THE ADJECTIVE (HET BIJVOEGELIJK NAAMWOORD).

1. *Formation and derivation of adjectives.*

Adjectives are either original words, as: *groot*, great, *goed*, good, *schoon*, beautiful, or formed from nouns, by the addition of a terminational particle, as: *moedig*, courageous, *menschelijk* human, or composites formed from two nouns, as: *liefderijk*, rich in love, *vrijwillig*, voluntary.

The principal terminational particles of Dutch adjectives are: *-baar*, *-loos*, *-lijk*, *-zaam*, *-en*, *-ig*, *-sch*, *-haftig* and *-achtig*, as:

vruchtbaar, fertile.	*deugdzaam*, virtuous.
eetbaar, edible.	*leerzaam*, docile.
blijkbaar, apparent.	*hemelsch*, heavenly.
gouden, golden.	*hollandsch*, Dutch.
steenen, (of) stone.	*ernstig*, serious.
moedig, courageous.	*heldhaftig*, heroic.
levendig, lively.	

-loos and *-lijk* are equivalent to the English *-less* and *-like*, or *-ly*, as:

vaderloos, fatherless.	*goddelijk*, godlike.
geldeloos, moneyless.	*doodelijk*, deadly.

The termination *-en* generally means: *made of*, as: *gouden*, made of gold.

The termination *-achtig* has the same signification as *-haftig*, in words with this termination the accent generally falls on the first syllable, as:

wit, white.	*steen*, stone.
witachtig, whitish.	*steenachtig*, stony.

In *waarâchtig*, truthful, the stress falls on the second syllable, likewise in *woonâchtig*, residing, *deelâchtig*, partaking of.

2. *Declension of Adjectives.*

The rules for spelling given hereabove are also to be applied to the adjectives, as:

zwaar, heavy, *de zwāre arbeid*, the heavy labour.
zuur, sour, *de zūre vrucht*, the sour fruit.
snel, quick. *eene snelle vlucht*, a quick flight.
dik, thick. *een dikke boom*, a stout tree.
dor, withered. *een dorre tak*, a withered branch.
grof, rough. *grōve trekken*, rough features.
wit, white. *witte wol*, white wool.
lief, dear. *lieve moeder*, dear mother.
braaf, good. *brāve vrouw*, good woman.
wijs, wise. *de wijze man*, the wise man.
lui, idle. *de luie leerling*, the idle pupil.
fraai, beautiful. *fraaie bloemen*, beautiful flowers.

Adjectives in *-en* or derived from the names of towns remain unaltered, as:

een houten lepel, a wooden spoon.
een wollen kous, a woollen stocking.
een Groninger koek, a cake baked at Groningen.
but *een lakensche jas*, a cloth coat. (*lakensch*).

If an adjective is used as a noun, it takes in the genitive singular *-n* or *-en;* the other cases have no termination.

de geleerde, the learned man.
des geleerden, of the learned man, (comm. *van den geleerde*).
den geleerde, to the learned man.
den geleerde, the learned man.

But if the adjective stands alone, and the noun is understood, it follows the general rule, as:

Wij zijn allen sterfelijk, We are all mortal, the
zoowel de rijken als de armen. rich as well as the poor.

3. *Degrees of comparison.*

Lang long, *langer* longer, *de langste* the longest. In the same manner:

groot, great.	*grooter.*	*de grootste.*
zwak, weak.	*zwakker.*	*de zwakste.*
braaf, brave.	*braver.*	*de braafste.*
boos, wicked.	*boozer.*	*de booste* (i. st. of *boosste*).
mooi, handsome.	*mooier.*	*de mooiste.*

Adjectives ending in *r* take *d* before the termination *-er* of the comparative, as:

zwaar, heavy.	*zwaarder*, heavier.
duur, dear.	*duurder*, dearer.
dor, dry.	*dorder*, drier.
ver, far.	*verder*, farther.

Sometimes the comparative is formed by placing the adverb *meer*, more, and the superlative by placing *meest*, most, before the adjective, as: *doordrongen*, penetrated, *meer doordrongen*, more penetrated, *meest doordrongen*, most penetrated. This is generally the case with adjectives having three or more syllables.

The following adjectives are irregular in the formation of the comparative and superlative, in Dutch as well as in English:

weinig, little, *minder*, *minst.*
goed, good, *beter*, *best.*
veel, much, *meer*, *meest.*
kwaad, evil, *erger*, *ergst.*
(in the meaning of *angry*: *kwader*, *kwaadst.*)

With comparatives *dan* is used in the same way as *than* in English, as:

De roos is schooner dan vele andere bloemen.	The rose is more beautiful than many other flowers.
Wie was welsprekender dan Cicero?	Who was more eloquent than Cicero?

The Dutch comparatives *zoo*, *evenzoo*, *niet zoo* —*als* are translated in English by so— as, and not so, —as, Exx.

Mijn vriend is zoo (even-zoo) geleerd als gij.	My friend is as learned as you.
Gij zijt niet zoo geleerd als mijn vriend.	You are not so learned as my friend.

CHAPTER III.

THE VERB. (HET WERKWOORD).

---

1. ASSONANT VERBS (weak conjugation).

A verb is called assonant when its stem does not undergo any alteration in conjugation. Of assonant verbs the imperfect indicative ends in *-de* or *-te*, and the past participle in *-d* or *-t*.

PARADIGM OF AN ACTIVE OR TRANSITIVE VERB.

Infinitive mood.
Present tense.
beminnen, to love.
Present partic.
beminnende, loving.
Past part.
bemind, loved.

Indicative mood.

Present.

ik bemin, I love.	*wij beminnen*, we love.
gij bemint, thou lovest.	*gij bemint*, you love.
hij bemint, he loves.	*zij beminnen*, they love.

Imperfect.

ik beminde, I loved.	*wij beminden*, we loved.
gij bemindet, thou lovedst.	*gij bemindet*, you loved.
hij beminde, he loved.	*zij beminden*, they loved.

Past indefinite.	Pluperfect.
ik heb bemind, I have loved.	*ik had bemind*, I had loved.

Future.

ik zal beminnen, I shall love.

Future anterior.

ik zal bemind hebben, I shall have loved.

Conditional.

ik zou beminnen, I should love.

Conditional anterior.

ik zou bemind hebben, I should have loved.

Imperative mood.

bemin, love thou.

bemint, love ye.

The third person singular and the first and third persons plural of the imperative are formed in Dutch as in English by the verb *laten*, to let, and the present infinitive of the verb to be conjugated, as: *laat hem beminnen*, *laat ons beminnen*, let him love, let us love.

Subjunctive mood.

Present tense.

dat ik beminne,	that I may love.
dat gij bemint,	that thou mayst love, etc.

PARADIGM OF THE PASSIVE VOICE.

Infinitive mood.

Present tense.

bemind worden, to be loved.

Pres. participle.

bemind wordende, being loved.

Past participle.

bemind geworden, been loved.

Indicative mood.

Present tense.

ik word bemind, I am loved.

Imperfect.

ik werd bemind, I was loved.

Past indefinite.

ik ben bemind geworden, I have been loved.

Pluperfect.

ik was bemind geworden, I had been loved.

Future.

ik zal bemind worden, I shall be loved.

Future anterior.

ik zal bemind geworden zijn, I shall have been loved.

Conditional.

ik zou bemind worden, I should be loved.

Past Conditional.

ik zou bemind zijn, I should have been loved.

Imperative.

word bemind, be thou loved.

wordt bemind, be ye loved.

Subjunctive mood.

Present.

dat ik bemind worde, that I may be loved.

Imperfect.

dat ik bemind werde, that I might be loved.

Past indefinite.

dat ik bemind geworden zij, that I may have been loved.

Pluperfect.

dat ik bemind geworden ware, that I might have been loved.

Neuter verbs.

Some neuter verbs are conjugated with *hebben* and others with *zijn;* with *zijn* are conjugated such verbs as express rather a state of existence or suffering than an action, as: *blijven*, to stay; *sterven*, to die; *ontwaken*, to awake; *zinken*, to sink; with *hebben* those, which imply an action, as: *brullen*, to roar; *leven*, to live; *vluchten*, to take flight; etc.

Many neuter verbs signifying motion may be conjugated either with *zijn* or with *hebben. Zijn* is used when the place where the action occurred, is designated; *hebben*, when merely the action is indicated, without allusion to the place, as: *hij heeft veel gezwommen*, he has swum a great deal; *hij is over de rivier gezwommen*, he has (is) swum over the river.

Reflective verbs.

Reflective verbs are conjugated with the personal pronouns *mij*, *u*, *ons* and *zich*.

CONJUGATION OF A REFLECTIVE VERB.

ZICH SCHAMEN, to be ashamed.

ik schaam mij,	I am ashamed.
gij schaamt u,	thou art ashamed.
hij schaamt zich,	he is ashamed.
wij schamen ons,	we are ashamed.
gij schaamt u,	you are ashamed.
zij schamen zich,	they are ashamed.
ik schaamde mij,	I was ashamed.
ik heb mij geschaamd,	I have been ashamed.
ik zal mij schamen,	I shall be ashamed.
schaam u,	be thou ashamed.
schaamt u,	be ye ashamed.

There are in Dutch some verbs, which are exclusively reflective, as: *zich bezinnen*, to recollect; *zich onderstaan*, to venture; other reflective verbs are formed from active verbs, as: *zich wasschen*, to wash one's self; *zich vereenigen*, to come together (*wasschen* to wash, *vereenigen* to unite).

Impersonal verbs.

Some neuter verbs expressing general facts or the state of the elements, are only used in the infinitve mood and in the third person singular with *het* for subject. They are called impersonal verbs; such are:

het hagelt, it hails. *het dooit*, it thaws.
het sneeuwt, it snows. *het waait*, it blows.
het dondert, it thunders. *het gebeurt*, it happens.
het bliksemt, it lightens. *het past*, it beseems.

In Dutch, like in English, *er* (there) is often used with an impersonal verb instead of *it*, as:

Er is een groot onderscheid tusschen deze kinderen.	There is a great difference between these children.
Er zijn vele menschen, die dat niet gelooven.	There are many people who do not believe that.

CHAPTER IV.

DISSONANT VERBS (strong conjugation).

A verb is called dissonant, when the radical vowel is changed in the imperfect, and the past participle ends in *-en* instead of *-d* or *-t*, as: *drijven*, to drive, *dreef*, *gedreven*. All the other tenses are conjugated like those of the assonant verbs.

The dissonant verbs, as we mentioned above, are divided into ten classes:

First Class.

binden (to bind), *blinken* (to blink), *dingen* (to bargain), *dringen* (to throng), *drinken* (to drink), *dwingen* (to compel), *beginnen* (to begin), *glimmen* (to glitter), *klimmen* (to climb), *klinken* (to sound), *krimpen* (to shrivel), *(ver)slinden* (to swallow), *spinnen* (to spin), *springen* (to spring), *stinken* (to stink), *vinden* (to find), *winden* (to wind), *winnen* (to win), *wringen* (to wring), *zingen* (to sing), *zinken* (to sink), *(ver)zinnen* (to invent), *(ver)zwinden* (to disappear).

bergen (to lock up) (comp. to *bury*), *delven* (to dig), *gelden* (to be available or to be worth), *kerven* (to carve), *melken* (to milk), *schelden* (to scold), *schenden* (to violate), *schenken* (to pour or to endow), *smelten* (to melt), *zwelgen* (to revel) (comp. to *swallow*), *zwellen* (to swell), *zwemmen* (to swim).

Verbs departing from the rule.

(be)derven (to spoil), *-dierf*, *-dierven*, *-dorven*.
helpen (to help), *hielp*, *hielpen*, *geholpen*.
sterven (to die), *stierf*, *stierven*, *gestorven*.
werpen (to cast), *wierp*, *wierpen*, *geworpen*.
werven (to recruit), *wierf*, *wierven*, *geworven*.
zwerven (to rove), *zwierf*, *zwierven*, *gezworven*.
worden (to become), *werd*, *werden*, *geworden*.

Second Class.

(be)velen (to command), *nemen* (to take), *spreken* (to speak), *steken* (to pierce), *stelen* (to steal), *wreken* (to revenge) (Impf. t. weak *wreekte*, *wreekten*).

Verbs having departed from the rule:

komen (to come) (i st. of *kwemen*) *kom* (i st. of *kweem*), *kwam*, *kwamen*, *gekomen* (i. st. of *gekwomen*).
scheren (to shave), *schoor*, *schoren*, *geschoren*.
treffen (to hit), *trof*, *troffen*, *getroffen*.
bersten (to crack), *berst* or *borst*, Impf. t. *borst*, *borsten* or (weak) *berste*, *bersten* or *barstte*, *barstten*, Past Part. *geborsten* or *gebarsten*.

Third Class.

bidden (to beg), *liggen* (to lie down), *zitten* (to sit).
eten (to eat), *(ver)geten* (to forget), *geven* (to give), *lezen* (to read), *meten* (to measure), *(ge)nezen* (to hail), *treden* (to step).

Verbs h. dep. f. t. rule:

zien (i. st. of *zihen*) (to see), *zie*, *zag*, *zagen*, *gezien*.
(be)wegen (to move), *-woog -wogen*, *-wogen*.
wegen (to weigh) *woog*, *wogen*, *gewogen*.
weven (to wove), *weefde*, *weefden*, *geweven*.

Fourth Class.

bijten (to bite), *blijken* (to appear), *blijven* (to remain), *dijen* (to thrive) (*dij* or *dijg*, Imp. t. *deeg*, *degen*, Part. *gedegen*), (*ver*)*dwijnen* (to disappear), *glijden* (to glide), *grijnen* (to cry), *grijpen* (to snatch), *hijgen* (to pant) (the Impf. tense also weak: *hijgde*, *hijgden*), *hijschen* (to hoist) (Impf. tense may have the weak form), *kijken* (to look), *kijven* (to quarrel), *knijpen* (to pinch), *krijgen* (to get), *krijschen* (to cry sharp) (the Impf. t. may have the weak form), *krijten* (to cry), *kwijten* (to acquit), *lijden* (to suffer), (*over*)*lijden* (to decease) (litterally: to pass by), *lijken* (to be like), *mijden* (to avoid), *nijgen* (to curtsey), *nijpen* (to pinch), *prijzen* (to praise), *rijden* (to ride, to drive), *rijgen* (to lace), *rijzen* (to mount), *rijten* (to tear), *rijven* (to rate, to rasp), *schijnen* (to shine, to seem), *schrijden* (to stride), *schrijven* (to write), *slijpen* (to wear out), *smijten* (to throw), *snijden* (to cut), *spijten* (to displease), (impersonal verb, only *het* spijt), *splijten* (to slit), *stijgen* (to mount), *stijven* (to stiffen) (may also be conjugated as a weak verb), *strijden* (to fight), *strijken* (to stroke), *tijgen* (to indicate, to accuse), *wijken* (to retreat), *wijten* (to reproach), *wijzen* (to show), *wrijven* (to rub), *zijgen* (to sink), *zwijgen* (to be silent, (*be*)*zwijken* (to give way), *bezwijmen* (to faint).

Fifth Class.

Bieden (to offer), (*be*)*driegen* (to deceive), (*ver*)*drieten* (to sadden), *gieten* (to pour), *kiezen* (to chose), *klieven* (to slit, to cleave) (often weak *kliefde*, *gekliefd*, (*ver*)-*liezen* (to lose), (*ge*)*nieten* (to enjoy), *schieten* (to shoot), *tijgen* (i. st. of *tiehen*) (to proceed), *vlieden* (to fly, run away), *vliegen* (to fly, as a bird), *vlieten* (to flow), *vriezen* (to freeze) (often *vroor*, *gevroren* i. st. of *vroos*, *gevrozen*),

zieden (to boil) (Impf. t. commonly weak: *ziedde*, *ziedden*).

Buigen (to bend), *druipen* (to drip), *duiken* (to duck), *fluiten* (to whistle), *kluiven* (to gnaw a bone), *kruien* (to transport) (commonly weak), *kruipen* (to creep), *luiken* (to shut), *pluizen* (to ravel), *schuiven* (to push), *schuilen* (to take shelter) (also weak), *sluiken* (to smuggle), *sluipen* (to sneak), *sluiten* (to shut), *snuiten* [to snuff (a candle) or to blow (one's nose)], *snuiven* (to take snuff), *spuiten* (to spout), *spruiten* (to sprout), *stuiven* (to raise dust), *zuigen* (to suck), *rieken* or *ruiken* (to smell) (rieken pass., ruiken act.), *zuipen* (to quaff), *spuwen* (to spit) (*spuug*, *spoog*, *gespogen* or (weak) *spuw*, *spuwde*, *gespuwd*).

Sixth Class.

Dragen (to bear), *graven* (to dig), *lachen* (to laugh) (Imp. t. *lachte*, form. *loech*), *laden* (to load) (Imperf. *laadde*, form. *loed*), *malen* (to grind) (Impf. *maalde*, form. *moel*).

Verbs h. dep. f. t. rule.

heffen (to heave), *hief*, *hieven*, *geheven.*
scheppen (to create), *schiep*, *schiepen*, *geschapen.*
wasschen (to wash), *wiesch*, *wieschen*, *gewasschen.*
wassen (to grow), *wies*, *wiessen*, *gewassen.*
waaien (to blow: the wind) {*woei*, *woeien* or *waaide*, *waaiden*} *gewaaid.*

Seventh Class.

Hangen (to hang), *houden* (to hold) (in st. of *holden*, Impf. *hield*, *hielden*), *vallen* (to fall) (Impf. t. *viel*, *vielen*), *vangen* (to catch).

Verbs h. dep. f. t. rule.

bannen (to bannish), *bande*, *banden*, *gebannen.*
spannen (to stretch) *spande*, *spanden*, *gespannen.*

spouwen (to split), *spouwde*, *spouwden*, *gespouwen* (in st. of *spalden*).

vouwen (to fold) *vouwde*, *vouwden*, *gevouwen* (i. st. of *valden*).

zouten (to salt), *zoutte*, *zoutten*, *gezouten*, (i. st. of *zalten*).

Eighth Class.

blazen (to blow), *laten* (to let), *raden* (to guess) (Impf. commonly *raadde*); *slapen* (to sleep).

Dep. f. t. rule:

braden (to roast), *braadde*, *braadden*, *gebraden*.

Ninth Class.

loopen (to run), *stooten* (to push, to knock), *houwen* (to hew).

Tenth Class.

heeten (to be called), *scheiden* (to separate).

The strong verb *roepen* cannot to be brought to any of the ten classes. Its forms are:

roep, *riep*, *riepen*, *geroepen*.

IRREGULAR CONJUGATION.

The Dutch language has the following nineteen irregular verbs:

1. *Kunnen* (can). (This verb and the four following ones have a present tense, that formerly was an imperfect and is conjugated as such. Nevertheless they all form a new imperfect in the common way). Pres. tense (*ik*, *hij*) *kan* (I, he) can, *gij* (*zij*) *gijlieden* (*jelui*) *kunt wij*, *zij*, *kunnen*. Impf. t. *ik konde*, commonly *kon*. Inf. *kunnen*. Pres. part. *kunnende*. In stead of the past part. *gekund* we use the form of the Inf. Exx. *dat heb ik*

kunnen doen I have been able to do that. (Nevertheless we may say without Inf. *ik heb het vroeger gekund* I have been able to it formerly).

2. *Moeten* (must) Pres. t. *moet* (1 an 3 p. S.), *moet* (i. st. of *moett*) (2 p. S. and P.), *moeten* (1 and 3 p. Pl.). Imp. *moest*, *moest*, *moesten*). Inf. *moeten*. Pres. Part *moetende*. In st. of the past part. we always use the form of the inf. *moeten*.

3. *Mogen* (may) Pres. t. *mag* (1 and 3 p. S.), *moogt* (2 p. S. and Pl.), *mogen* (1 and 3 p. Pl.). Imperf. *mocht*, *mocht*, *mochten*. Inf. *mogen*. Pres. Part. *mogende*. In st. of the past participle *gemoogd* we generally use the form *mogen* of the Inf.

4. *Weten* (to know, comp. the Old Eng. *I wot*) Pres. t. *weet* (1 and 3 p. Sing.) *weet* (i. st. of *weett*) (2 p. Sing. and Pl.), *weten* (1 and 3 p. Plur.). Imperf. *wist*, *wist*, *wisten*. Inf. *weten*, Pres. Part. *wetende*. Past Part. *geweten* (before an infinitive with *te* we generally use *weten* in st. of *geweten*).

5. *Zullen* (shall, will) See the „most elementary principles of grammar."

6. *Durven* (to dare) may be conjugated as a regular verb, but the Imperfect tense has both forms *durfde* (regular) and *dorst* (irregular).

7. *Gaan* (to go) makes in the Impf. tense *ging*, *gingt*, *gingen* and in the Past Part. *gegaan*.

8. *Staan* (to stand) makes in the Impf. tense *stond*, *stondt*, *stonden* and in the Past Part. *gestaan*.

9. *Doen* (to do) makes in the Impf. t. *deed* (i. st. of *dede*), *deedt*, *deden* and in the Past Part. *gedaan*.

10. *Zijn* (to be) see the „M. e. p. of g."

11. *Willen* (will) having no Pres. t. of the Infinitive mood properly, uses the Subjunctive mood in stead of

t, so that the 3 pers. Sing. has not the termination *-t*. Pres. t. *wil*, *wilt*, *willen*. Imperf. t. *wilde* (comm. *woû*), *wildet* (comm. *je woudt* or *je wou*), *wilden* (comm. *wou(d)en*). Past Part. *gewild*.

12. *Hebben* (to have) See the „M. e. p. of g."

13. *Plegen* (to use, to be accustomed) is regular in the first meaning, in the other it takes *plag* or *placht* (*placht*, *plachten*) for its Impf. tense.

14. *Werken* (to work, to produce) has in the latter meaning for its Imperfect tense *wrocht*, *wrocht*, *wrochten* and *gewrocht* for its Past Part. In the former it has the regular forms *werkte*, *werktet*, *werkten*, *gewerkt*.

15. *Koopen* (to buy) has in the Impf. t. *kocht*, *kocht*, *kochten* and in the Past Part. *gekocht*.

16. *Zoeken* (to seek) makes *zocht*, *zocht*, *zochten* and *gezocht*.

17. *Brengen* (to bring) makes *bracht*, *bracht*, *brachten* and *gebracht*.

18. *Denken* (to think) makes *dacht*, *dacht*, *dachten* and *gedacht*.

19. *Dunken* (Impers. verb, (me) *thinks*) has in the Impf. t. *docht* and in the Past Part. *gedocht*.

VERBS USED INTERROGATIVELY AND NEGATIVELY.

All verbs when used interrogatively take the nominative after the verb, as: *leert gij*, do you learn? *schrijven zij*, do they write? In the compound tenses of verbs the subject is placed between the auxiliary and the principal verb, as: *heeft hij gelezen*, has he read? *zullen wij gaan*, shall we go?

Verbs when used negatively take the adverb *niet*, not, after them, as: *hij slaapt niet*, he does not sleep; *het regent niet*, it does not rain. In the compound

tenses *niet* is placed between the auxiliary and the principal verb, as: *wij hebben niets gedaan*, we have done nothing.

In verbs used interrogatively and negatively the nominative is placed after the verb and *niet* after the nominative, as: *eet hij niet?* does he not eat? In the compound tenses the nominative and the adverb are placed between the auxiliary and the verb, as: *heb ik niet geantwoord*, have I not answered?

COMPOUND VERBS.

In the conjugation of compound verbs the adjunct is sometimes separated from the verb and sometimes not.

Verbs compounded of a noun and another verb, are inseparable, as: *beeldhouwen*, to carve; *brandmerken*, to brand; *dagvaarden*, to summon, etc. ex. gr. *ik heb gebeeldhouwd* I have carved, *ik heb gedagvaard* I have summoned. But the compounds *brandstichten* put fire (to), *houthakken* to hew wood, *woordhouden* to keep word, are separable because the verbs, *stichten* to put, *hakken* to hew, *houden*, to keep, convey a distinct idea leading to a comprehension of the compound idea. In the simple tenses of the indicative of such verbs the noun is placed last, as: *ik sticht brand* I put fire (to), *ik houd woord* I keep my word. In tenses compounded of the past participle the noun is placed between the auxiliary and the participle, as: *ik heb brand gesticht*, etc.

§ 40. Most verbs compounded of an adjective or adverb and a verb are separable, and follow the same forms as those of the noun and verb, as: *nadoen*, to imitate, *ik heb nagedaan;* except *liefkozen* to caress, *weêrlichten* to lighten, which are inseparable, as: *gij hebt ge-*

liefkoosd, you have caressed; *het zal geweêrlicht hebben*, it will have lightened.

The initial particles of verbs *be-*, *er-*, *ge-*, *her-*, *mis-*, *ont-*, *ver-* never admit *ge-* in the formation of the past participle, and are always inseparable, ex. gr. *betalen* to pay, *ik heb betaald* I have paid (not *gebetaald*), *ervaren* to experience, *ik heb ervaren*, *gelooven* to believe, *ik heb geloofd*, *herhalen* to repeat, *ik heb herhaald*, *ontvangen* to receive, *ik heb ontvangen*, *verwijten* to reproach, *ik heb verweten*.

Verbs taking a preposition as an adjunct, are sometimes separable and sometimes not; prepositions which may be prefixed in this way are: *door-*, *mis-*, *over-*, *om-*, *onder-*, *over-*, and *voor-*. The same may be said of verbs beginning with the adverb *weder*. Practice alone can make the student acquainted with the distinctions, but as a general rule it may be said that, when the preposition is separable, the stress falls upon it.

CHAPTER V.

THE NUMERAL AND THE ADVERB.

(HET TELWOORD EN HET BIJWOORD).

The numerals.

Numerals are divided into two classes, definite and indefinite numerals. The definite are subdivided into cardinal and ordinal numbers.

1. *The cardinal numbers.*

een, een. (pr. ain).
twee, two.
drie, three.
vier, four.
vijf, five.
zes, six.
zeven, seven.
acht, eight.
negen, nine.
tien, ten.
elf, eleven.
twaalf, twelve.
dertien, thirteen.
veertien, fourteen.
vijftien, fifteen.
zestien, sixteen.
zeventien, seventeen.
achttien, eighteen.
negentien, nineteen.
twintig, twenty.
een en twintig, twenty one.
negen en twintig, twenty nine.
dertig, thirty.
veertig, forty.
vijftig, fifty.
zestig, sixty.
zeventig, seventy.
tachtig, eighty.
negentig, ninety.
honderd, hundred.
duizend, thousand.

The numeral *één* is declined like the indefinite article *een*. All the other numerals are indeclinable, except when used as nouns; in that case they take *-en* in plural.

Een zes, one six. *Drie zessen*, three sixes.

2). *The ordinal numbers.*

They are formed from the cardinal numbers by adding *-de* or *-ste*, as:

de eerste, the first.
de tweede, the second.
de derde, the third.
de vierde, the fourth.
de vijfde, the fifth.
de zesde, the sixth.
de zevende, the seventh.
de achtste, the eighth.
de negende, the ninth.
de tiende, the tenth.
de twintigste, the twentieth.
de tachtigste, the eightieth.
de honderdste, the hundreth.
de duizendste, the thousandth.

From the cardinal and ordinal numbers are formed:

1). Words of repetition; as: *eenmaal*, one time or once; *tweemaal*, twice; *driemaal*, thrice; *tienmaal* ten times, etc.

2). Words of division, as: *een half* a half, *een derde* a third; *een vierde*, a fourth; *een twaalfde*, a twelfth part etc.

3). Words of multiplication, as: *dubbel* double, *drievoudig* threefold, *zesvoudig* sixfold, *tienvoudig* tenfold, etc.

4). Appellative numbers, as: *eenerlei* one sort, *tweeërlei*, two sorts, *vijfderlei* five sorts, *tienderlei* ten sorts, etc.

The indefinite numerals are: *al*, *alle* all, *eenige* a few, *sommige* some, *veel*, *vele* much, many, *ieder* each, *elk* each, every one, *menig* many a, *geen* none, *weinig* little.

Al, *alle* is often substituted for *gansch*, *geheel*, whole, and is then only used in the singular, as: *alle hoop op herstel van mijn geluk is verdwenen*, all hope of recovering my happiness is lost; *al het volk*, the whole people; *al de wereld*, the whole world. If *al* is used as a noun, it takes in plural *-en*, as: *allen zeggen het*, all say so.

Elk, *ieder* each, *eenig* some, *menig*, many, are declined like adjectives when connected with nouns; *geen* none, is declined like *een* and must not be mistaken for the pronoun *gene* (yon).

Veel much, and *weinig* little, remain unchanged as adverbs, but when used as adjectives they are declined. Used as nouns they take in the plural *-en*, as: *velen willen dit*, many desire it; *weinigen gelooven het*, few believe it.

The Adverbs.

Adverbs are divided into original and derivative.

1). The most usual original adverbs are:

wanneer, when. *heden*, to day. (commonly *van daag*).

gisteren, yesterday.

morgen, to morrow.
straks, immediately.
weldra, soon.
nimmer, never.
ooit, ever.
nooit, never.
nu, now.
thans, now.
toen, then.
gauw, quickly.
hier, here.
daar, there.
ergens, somewhere.
nergens, nowhere.
ginds, yonder.
elders, elsewhere.
binnen, within.
buiten, without.
boven, above.
beneden, beneath.

langs, along.
dus, thus.
ja, yes.
neen, no.
niet, not.
immers, indeed, nay.
gaarne, willingly.
alreede, *alreeds*, already.
telkens, everytime.
misschien, *wellicht*, } perhaps.
schier, quite.
tevens, at the same time.
iets, something.
niets, nothing.
hoe, how.
veel, much.
genoeg, enough.
meer, more.
weinig, little.

2). The most usual derivative adverbs are:

terstond, immediately.
dagelijks, daily.
somwijlen, sometimes.
altijd, always.
somtijds, sometimes.
dikwijls, often.
gedurig, continually.
eertijds, formerly.
nauwelijks, hardly.
overal, everywhere.

geheel, wholly.
tamelijk, tolerably.
waarlijk, truly.
geenszins, in no manner.
zeker, certainly.
schielijk, quickly.
voorzeker, surely.
insgelijks, likewise.
allengskens, by degrees.
naderhand, afterwards.

CHAPTER VI.

PREPOSITIONS AND CONJUNCTIONS.

(VOORZETSELS EN VOEGWOORDEN).

The Prepositions.

Nearly all prepositions in Dutch govern the accusative case; they are:

aan, to, on, against, of, as: *aan mij*, to me; *aan alle kanten*, on all sides; *het hangt aan den muur*, it hangs against the wall; *aan zijn geluk wanhopen*, to despair of one's fortune.

achter, behind, as: *achter de kamer*, behind the room.

behalve, except, as: *behalve de kinderen*, except the children.

beneden, beneath, as: *beneden mijne waarneming*, beneath my notice.

benevens, including, as: *een huis benevens een tuin*, a house with, or including a garden.

binnen, within, as: *hij is binnen bereik*, he is within reach.

boven, above as: *niemand is boven de wet*, no one is above the law.

buiten, out of, as: *wij zijn buiten de stad*, we are out of town.

bij, by, near, at, in, as: *bij geluk*, by chance; *bij het paleis wonen*, to live near the palace; *hij woont bij mijne moeder*, he lives at my mother's; *bij gebrek aan geld*, in want of money.

door, by, through, as: *door mij*, by me; *door de rivier waden*, to wade through the river.

in, in, into, as: *in het boek*, in the book; *in wanorde komen*, to fall into disorder.

jegens, towards, as: *jegens mij*, towards me.

met, with, by, as: *ga met hem*, go with him; *met list*, by cunning.

na, after, as: *na den maaltijd*, after dinner.

naar, to, according to, for, after, as: *ik ga naar Londen*, I go to Londen; *naar het nieuws*, according to the news; *hij zoekt naar zijn zoon*, he looks for his son; *naar een model schilderen*, to paint after a model.

naast next to, as: *hij zit naast mij*, he sits next to me.

om, for, round, in consequence of, as: *om 's Hemels wil*, for Heaven's sake; *om de stad rijden*, to ride round the town; *om zijne misdaden*, in consequence of his crimes; *hij viel hem om den hals*, he fell upon his neck.

omtrent, about, as: *het is omtrent acht uren*, it is about eight o' clock.

onder, under, during, among, between, as: *onder het paard vallen*, to fall under the horse; *onder den maaltijd*, during dinner; *onder mijne brieven*, among my letters; *onder ons gezeyd*, between ourselves.

op, on, upon, in, to, as: *op de tafel*, on the table; *leg het op de tafel*, lay it upon the table; *op een ernstigen toon*, in an earnest tone; *op een maaltijd noodigen*, to invite to a dinner; *hij is boos op u*, he is angry with you.

over, over, as: *over mij*, over me.

rondom, roundabout, as: *rondom het land*, roundabout the country.

sedert } since, as: *sedert dien tijd*, since that time.
sinds }

te, at, on: *te Amsterdam*, at Amst., *te paard*, on horseback.

tegen, against, at, as: *tegen den muur*, against the wall; *tegen een gulden het pond*, at a guilder the pound.

tot, to, for, as: *van Brighton tot Parijs*, from Brighton to Paris; *het is tot uw best*, it is for your best.

Instead of *tot den* or *tot het* we often use *ten* (especially in the written language) so with *ter* in st. of *tot de* (Sing.). The former is a contraction for *te den*, the latter for *te der*. Observe, that the preposition *te* formerly was more generally made use of in the same meaning as *tot* and governed the Dative case.

tusschen, between, as: *tusschen twee gevaren*, between two dangers.

uit, out, from, as: *hij komt uit het huis*, he comes out of the house; *uit hoofde van*, on account of; *uit alle macht schreeuwen*, to cry with all force; *ik zie uit uwe verzen*, I see from your verses.

van, from, of, as: *van Engeland komen*, to come from England; *van iemand spreken*, to speak of somebody; *van buiten leeren*, to learn by heart.

voor, at, for, to, of, as: *hij is voor allen gestorven*, he died for all; *voor iemand wijken*, to give way to any one; *wacht u voor hem*, beware of him.

vóor, before, as: *vóor twee uur*, before two o'clock; *vóor het paleis*, before the palace.

voorbij, past, as: *hij ging voorbij mij*, he went past me.

wegens, on account of, as: *wegens zijne moeder*, on account of his mother.

zonder, without, as: *hij is zonder geld*, he is without money.

There is a difference between *na* and *naar;* the latter is used in the sense of *to*, as *naar* Amsterdam; *na* is only used in the sense of *after* with regard to time; as *na hem*, after him; but *naar het model teekenen*, to draw after a model, and in all other phrases where

after does not relate to time. In the spoken language we always use *na* and never *naar*.

Jegens and *tegen* are used, like towards and against, as: *hij is vriendelijk jegens mij*, he is friendly towards me; *hij is trotsch en onbarmhartig tegen geringen en behoeftigen*, he is proud and merciless with (against) inferior and poor people.

The Conjunctions.

The principal Conjunctions are:

al, though.
en, and.
ook, also. *
daarenboven, besides.
noch, neither, nor.
nog, yet, also. *
alzoo, thus. *
dat, that.
hoe meer, the more.
des te meer, so much the more. *
omdat, because.
opdat, in order.
verder, further. *
namelijk, namely. *
als, as.
echter, however. *
maar, but. *
nochtans, yet. *
toch, yet, still. *
of, or.
schoon, though.
hoewel, though.
terwijl, as, while.
inmiddels, *intusschen*, in the mean. while. *
nadat, after.
indien, if.
derhalve, therefore. *
dewijl, because.
doch, but. *
evenwel, nevertheless. * (1)
tenzij, provided.

Doch is not to be mistaken for *toch*, the former is a conjunction signifying *but*, *however*, the latter an adverb meaning *yet*, *still*, *nevertheless*.

When *noch* is repeated in a phrase it must be translated into English by neither — nor, as: *hij is*

(1) The conjunctions marked with an asterisk are *adverbial* conjunctions.

noch geleerd noch wijs, he is neither learned nor wise. For the sake of euphony the first *noch* is often omitted, as: *geleerd nog wijs*, neither learned nor wise. *Nog* with a *g* is the English yet, as: *het is nog niet het rechte tijdstip*, it is not yet the right moment.

The Interjections are invariable and used in the same way as in English, as:

O, och, ach!	Oh!
Foei!	Fy!
Helaas!	Alas!

CHAPTER VII.

SYNTAX.

There is no great difference between English and Dutch Syntax. We shall therefore only give the principal rules in which these two languages differ.

1) The present participle is not used so much as in English, as: *ik zei hem, dat ik het gedaan had*, I told him that I had done it, and never the English construction: I told him of my having done it.

2). The present participle is also used with the auxiliary *zijn* instead of the present or imperfect. Like the English, the Dutch often say: *hij is slapende, ik was slapende*, but only when the action is continual.

3). The present participle is often preced by *al*, as:

Wij praten al wandelende, We talk whilst walking.
Hij zeide dit al lachende. He said this laughing.

4). The passive form is not nearly so much used in-

stead of the indefinite pronoun *one* as in English, ex. gr. it was well understood, *men begreep wel;* it was said, *men zeide.*

5). The present infinitive is used in the active form instead of the passive in English in all such sentences as: it is to be seen *het is te zien*, it is to be found, *het is te vinden.*

6). The conjunctions *na* (after) and *alvorens* (before) do not occur unless followed by an infinitive with *te:*

Na omtrent een jaar in Frankrijk doorgebracht te hebben werd de Groot door de hoogeschool te Orleans tot Doctor in de rechten verheven, after having passed about a year in France de Groot was made doctor of laws by the University of Orleans. *Hij wilde niets van het geval bekend maken, alvorens den leeraar gesproken te hebben*, he would make nothing known of the circumstance, before he had spoken with the teacher.

7). The preposition *om* is often placed before the present infinitive with *te*, as:

Alva nam toen het besluit om te Brussel den tienden penning met geweld te vorderen, Alva took then the resolution to demand by force the tenth penny at Brussels. *De man zonder godsdienstig gevoel is in staat om zijne hooge waarde als mensch te verzaken en zijn zoogenaamde deugd grondt zich op niets anders, dan op een gevoel van eer, dat elk oogenblik in gevaar is, om door den stroom der driften geschokt en vernietigd te worden*, the man, without a religious principle, is capable of forgetting his high dignity as a man, and his so called virtue is based on nothing but a sentiment of honour, which is every moment in danger of being tossed and broken into a thousand pieces by the storm of passions.

8). Many other prepositions may also in Dutch precede

the present infinitive when it is employed as a verbal noun, as the present participle is in English, as:

Gelukkig Nederland, waar de vrijheid van schrijven zoowel als van denken door de grondwet van den Staat geheiligd is! Happy Netherlands, where the liberty of *writing and thinking* is rendered sacred by the fundamental laws of the State! *Zou men God wel kunnen vereeren door zich van alle menschen af te zonderen?* Might one honour God by secluding (litterally: to seclude) one's self from all men? *Gij moet beginnen met nauwkeurig de natuur te bestudeeren, en daartoe alle wetenschappen in den arm nemen, die u er toe behulpzaam kunnen zijn*, You must begin by studying (to study) nature accurately, and in order to do this you must use all sciences, which can be of any assistance to you.

9). The verbs *staan* to stand, *zitten* to sit, *liggen* to lie and *hangen* to hang take after them an infinitive with *te* (to) in sentences, where they in English would be followed by a present participle, as:

Hij stond te wachten, he stood waiting. *Zij zat te schrijven*, she sat writing. *Wij lagen te slapen*, we lay sleeping. *Nu zit ik geheele dagen eenzaam in mijne cel te zuchten en te weenen*, now I sit whole days solitary in my cell sighing and weeping. *Het goed hing te drogen*, the clothes hung drying.

10). Compounds as *waarop* (on which), *daarop* (on that) *er op* (on it); *waarvan, daarvan, er van; waarvoor, daarvoor, er voor* etc. are often separated in the sentence, as:

Zij wisten niet waar het op uitloopen zou, they did not know in what it would end. *De meesten ijverden voor deze zaak alsof het welzijn van het gansche land er van afhing*, most people laboured for this affair, as if the welfare of the wole country depended on it. *Gelijk de*

vlietende beek door haar helder water den dorstigen wandelaar verkwikt, zoo verandert het stilstaande water in een' stinkenden poel, waar bederf, verrotting en dood in wonen, as a fleeting brook refreshes the wanderer, so stagnant water changes into an evil smelling pool, wherein corruption, rottenness and death dwell. *Ik ben er zeer vóor, dat men regelen betrachte, alleen wil ik dat men er in de ziel van doordrongen zij, en ze niet werktuigelijk volge*, it is my firm opinion that one should observe rules, but I wish that the mind should be penetrated by them and not that they should be followed mechanically.

C.

READING, WRITING AND SPEAKING EXERCISES.

I. TRANSLATING FROM DUTCH INTO ENGLISH.

1.

De geheele [1] wereld is het werk eens eenigen Scheppers. — Vele menschen doen uit gewoonte, wat anderen aan overleg toeschrijven [2]. — Die zijne plichten [3] jegens God, de menschen en zich zelven betracht [4], behoeft [5] het tegenwoordige noch de toekomst te vreezen [6]. — Rijkdommen en waardigheden [7] zijn niet te vergelijken bij gezondheid, tevredenheid [8] en een goed geweten.

1 whole. 2. Observe the place of the different elements in a dependant sentence, viz. 1° subject 2° object 3° complement 4° verb. This is a general rule. 3 duty. 4 to observe. 5 to need. 6 to tear. 7 dignity. 8 content.

2.

Het oude België strekte zich [1] veel verder [2] uit dan het hedendaagsche [3]; het bevatte [4] tevens een gedeelte [5] van het tegenwoordige Frankrijk. — De Nederlanden waren een groot gedeelte van hunnen rijkdom aan hunne volkplantingen [6] in Oost- en West-Indië verschuldigd [7]. —

De bloei [8] van den koophandel en van de zeevaart der Vereenigde Nederlanden dagteekent [9] van het bestuur [10] van prins Maurits van Nassau, den waardigen zoon en opvolger van den eersten Willem.

1 Reflective verbs occur much more frequently in Dutch than in English, as here: *zich uitstrekken*, to extend. 2 farther. 3 modern. 4 to contain. 5 a part. 6 colonies. 7 to owe. 8 growth. 9 to date from. 10 the reign.

3.

Rijkdom [1] alleen is niet in staat den mensch gelukkig te maken; want de grootste schatten reiken somwijlen niet toe, om al zijne behoeften [2] en wenschen te vervullen. — Deugd [3] en kunde [4] overtreffen deze in alle opzichten. — Een gezond verstand met een goeden wil gepaard, ruimt zelfs natuurlijke hinderpalen [5] uit den weg. — De ware godsdienst [6] ligt tusschen twee uitersten [7], waarvan het eene tot ongeloof [8], het andere tot bijgeloof [9] leidt.

1. In this sentence *deugd* and *kunde* together form a plural. 2 wants. 3 virtue. 4 knowledge. 5 obstructions. 6 religion. 7 extremes. 8 infidelity. 9 superstition.

4.

Diegenen, welke tot hooge eereposten geraken [1], of, na arm geweest te zijn, rijk worden, en hunner afkomst of hun vroegeren stand niet gedachtig blijven [2], zijn hun geluk onwaardig, en gelijk den ondankbaren reiziger [3], die ongevoelig de bron voorbijgaat, welker water hem verkwikt heeft. — Evenals [4] eene schaduw [5] voorbij snelt, en niets dan eene ledige plaats achterlaat, evenzoo ijlen de oogenblikken onzes levens heen, en voeren

in hunne vlucht het goede en kwade [6] dezer wereld met zich.

1 attain to. 2 do not remember. 3 traveller. 4 as. 5 shadow. 6 the bad.

5.

De menigvuldige wonderen der geheele natuur getuigen op de duidelijkste wijze van de groote macht, de diepe wijsheid en de oneindige [1] goedheid des eenigen Scheppers, die als een minnend [2] vader voor het welzijn van al zijne kinderen zonder onderscheid zorgt. — Het geoefende [3] oog des wijzen, vlijtigen, onbevooroordeelden [4] onderzoekers ontdekt de sporen eens grooten Makers in de eenvoudige en zamengestelde, openbare en geheime, levende en levenlooze voortbrengsels [5] der natuur en roept met een van verwondering opgetogen [6] gemoed uit: hoe groot zijn uwe werken, o Heer! Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt.

1 infinite. 2 loving. 3 practised. 4 unprejudiced. 5 productions. 6 excited by.

6.

Keizer [1] Karel de Groote was een vorst, de bewondering zijner tijdgenooten en der nakomelingschap waardig. Goedertieren [2] in den kring zijner onderdanen, doch schrikverwekkend [3] onder zijne vijanden, werkzaam [4] om misbruiken te schaffen, onvermoeid in het stichten van nuttige inrichtingen, was hij ver [5] boven zijne eeuw verheven [6]. Hij bezat moeds genoeg om op den troon het voorbeeld te geven, dat men nimmer te oud [7] noch te voornaam zijn kan, om nuttige kundigheden aan te leeren. Jammer maar [8], dat hij in zijn' godsdienstijver

overdreven was, en, met het Evangelie in de eene en het oorlogszwaard [9] in de andere hand, de hardnekkige Saksers bekeeren wilde. Zijne nakomelingen waren meestal zwak en dom; zij werden door hunne eigene driften [10] en die van anderen beheerscht, en hunne volken bleven eeuwen achtereen [11] onbeschaafd [12].

1. The art. is omitted before titles when immediately followed by proper names. 2 benevolent. 3 terrible. 4 active. 5 far. 6 superior to. 7 old. 8 It was a pity however. 9 sword of war. 10 passions. 11 during many. 12 uncivilised.

7.

Keizer Karel de Vijfde, zijne oorlogen moede [1], en het einde zijns levens in stilte willende doorbrengen, legde zijne kroon neder, en benoemde [2] zijn' zoon Filips tot zijn' opvolger en tot meester van zijne voornaamste bezittingen [3]. Deze vorst, die noch zijns vaders moed noch zijne deugden bezat, maakte zich weldra [4] bij zijne Nederlandsche onderdanen gehaat. Zijne zuster Margaretha, die hij tot voogdes [5] over hen aangesteld had, vestigde den zetel [6] harer regeering te Brussel. Aan het hoofd [7] van haren staatsraad was de kardinaal Granvelle benoemd, die veeleer hare daden bespieden [8] dan hare belangen behartigen moest. Het was onder haar bestuur, dat de edelen des lands een verbond aangingen [10], om hunne rechten en vrijheden te handhaven; en dit was de eerste stap tot de onafhankelijkheid van een groot gedeelte onzes lands.

1 *moede*, tired of, *schuldig*, guilty, *kwijt*, quit, *zat*, tired and a few more adj. are always placed as above, after the subst. 2 appointed. 3 possessions. 4 soon. 5 regent. 6 seat. 7 head. 8 to be a spy on. 9 support. 10 formed, made.

8.

Socrates was de wijste onder [1] de Grieken: hij werd

het slachtoffer van den nijd, en bleef een gehoorzaam burger, die begreep den dood minder te moeten vreezen dan de ongehoorzaamheid jegens zijne overheid [2]. Zijne zedeleer scheen aan vele zijner medeburgers gevaarlijke lessen voor de jeugd te behelzen [3], omdat [4] hij de vreugd en het genot des levens niet als ondeugden beschouwde. Zijne leerlingen beminden [5] hem als een' vader en beschouwden zijn' dood als het grootste ongeluk' terwijl hij zelf dien slechts als een overgang tot een beter leven beschouwde. Na zijn' dood hadden de Atheners berouw over hunne dwaling [6]; zij schaamden zich daarover en herinnerden zich Socrates dikwijls [7]. Men richtte hem een openbaar [8] gedenkteeken [9] op, en de algemeene verachting trof zijne vijanden. Zelfs de geliefkoosde tooneeldichter [10] Aristophanes, die den deugdzamen wijsgeer [11] in een zijner blijspelen [12] dwaasheden [13] deed zeggen, werd later daarvoor berispt [14].

1 Observe the use of *onder*, among — different from *onder*, under. 2 the constituted authorities. 3 to contain. 4 because. 5 to love. 6 error. 7 often. 8 public. 9 monument. 10 dramatic poet. 11 philosopher. 12 comedy. 13 foolish things. 14 to be blamed.

9.

De trek [1] naar het verbodene.

Zekere [2] Jacob Morelli, een rijke koopman te Napels, beroemde [3] zich, zijne schatten [4] gewonnen te hebben, zonder dat hij een voet [5] buiten [6] de poort [7] gezet had. En waarlijk in achtendertig jaren had hij de stad niet verlaten. De hertog van Ossuna, onderkoning van Napels, van deze zonderlingheid [8] onderricht, wilde met dezen zonderling eene proef nemen [9], en zien, hoe ver [10]

men hem wel zou' brengen. Drie dagen na zijne intrede in Napels zond hij een' stadsbode [11] bij den koopman, en liet hem verbieden op verbeurte [12] van tien duizend kronen, zich buiten het rijk te begeven. Ieder, die dit hoorde, spotte met dit zonderlinge verbod; men vond het zeer belachelijk [13] een' man van dien ouderdom te verbieden, buiten het rijk te gaan, daar hij in zoo vele jaren niet buiten de stad was geweest. De koopman zelf lachte er om. Het duurde [14] echter niet lang, of [15] hij begon over dit verbod na te denken en poogde [16] de redenen [17] daarvan uit te vorschen. Hij wist [18] wel, dat de Hertog niet dwaas [19] genoeg was, om zonder gewichtige redenen zulk een zonderling verbod te doen. Van tijd tot tijd was hij zwaarmoedig, zoo zelfs, dat hij niet kon slapen, want dag en nacht hield dit geheimzinnige [20] verbod zijn geest bezig [21]. Om een einde aan zijne kwellingen [22] te maken, neemt hij eindelijk het besluit [23], buiten het rijk te gaan, en de tien duizend kronen te verbeuren [24]. Hij zendt het geld aan den onderkoning, stapt [25] in eene koets [26]; rijdt naar de eerste stad buiten het grondgebied van het rijk en keert den volgenden dag terug. De menschenkennis en wijsheid van den Hertog bleken [27] nu allerduidelijkst. Hij toonde [28] echter, dat zijn oogmerk [29] met dit verbod geenszins [30] was geweest zich zelven te verrijken. De helft [31] der ontvangen som zond hij aan het gasthuis [32] en de andere helft gaf hij aan den koopman terug, met deze boodschap, dat dit genoeg was, om aan anderen te leeren, hoe men de grillen [33] van dwazen [34] moet straffen; en tot zijne hovelingen [35] zeide hij: „Het is mij aangenaam, gelegenheid te hebben gevonden, om de waarheid van het gezegde [36] te toonen: wij haken naar hetgeen verboden is."

1 desire. 2 a certain. 3 to boast. 4 treasure. 5 foot. 6 out of. 7 the grates. 8 eccentricity. 9 make a trial. 10 far. 11 a town messenger. 12 under pain of having to pay a penalty. 13 ridiculous. 14 to last. 15 or. 16 to endeavour. 17 the reason. 18 to know. 19 foolish. 20 mysterious. 21 occupied. 22 trouble. 23 resolution. 24 to forfeit. 25 to jump. 26 coach. 27 to appear. 28 to show. 29 intention. 30 by no means. 31 half. 32 hospital. 33 humours. 34 fool. 35 courtier. 36 saying.

10.

Vastheid [1] van karakter.

De Kalif Mutewul verdacht [2] zijn' geneesheer [3], die een kristen was, dat deze zich, wellicht door den griekschen keizer, had laten omkoopen [4], om hem, bij de eene of andere gelegenheid, om het leven te brengen [5]. Ten einde zich dus [6] van de getrouwheid van Honain — dit was de naam van den arts — te verzekeren, besloot hij diens deugd op eene strenge proef te stellen, en zeide tot hem: „Honain, ik heb een' vijand, dien ik gaarne heimelijk wilde gedood hebben; gij moet mij dus een sterk vergif [7] gereed maken [8], waarvan hij, voor wien het bestemd is, volstrekt niet [9] genezen kan." „Groote beheerscher der Muzelmannen, antwoordde Honain, ik heb altijd geleerd [10] nuttige [11] geneesmiddelen [12] te bereiden, en ik kan mij niet verbeelden [13], dat gij ooit [14] andere van mij zoudt begeeren. Wilt gij echter dat ik u gehoorzame, vergun mij dan, dat ik uw hof verlate, om in een ander land kundigheden [15] te verzamelen, die ik, tot nu toe, niet bezit!" Mutewul hernam [16], dat hij zijn bevel dadelijk [17] wilde volbracht hebben, en poogde, door beloften [18] en bedreigingen [19], zijn' geneesheer daartoe te overreden; doch ziende, dat alles vruchteloos was, liet hij hem in de gevangenis werpen en een' verspieder [20] bij hem zetten, die van alles, zelfs

van de geringste bedrijven [21] van Honain, verslag moest doen [22]. Honain, overtuigd, dat de schande in de misdaad [23], en niet in de straf gelegen is, verduurde [24] zijn kerkerstraf, die hij niet verdiend had, met standvastigheid, en bracht zijn' tijd, zonder verveling [25], in nuttigen letterarbeid [26] door. Op deze wijze was een geheel jaar verloopen, toen de Kalif hem vóor zich liet roepen. Men had, op eene tafel, goud [27], diamanten en kostbare stoffen gelegd, en, naast deze, geeselroeden en alle andere werktuigen, tot de pijnbank behoorende. — „Gij hebt tijd genoeg gehad, zeide Mutewul tot Honain, om na te denken [28]. Ik geloof niet, dat gij zulk een vijand van uzelven kunt zijn, om mij nog langer te wederstreven. Kies [29], óf deze rijkdommen, die hier vóor u liggen, óf uwe straf, waartoe gij de verschrikkelijkste [30] toebereidselen gemaakt ziet." — Ik heb u reeds gezegd, antwoordde Honain met onverschrokkenheid, dat ik slechts die middelen ken, welke dienen om het leven der menschen te verlengen, maar niet de zoodanige, welke het kunnen verkorten. Beschik [31] dus over mijn lot; ik ben bereid mij volkomen te onderwerpen. — „Wees gerust [32], hernam nu de Kalif, de gestrengheid afleggende, welke zich op zijn gelaat [33] vertoond had — men heeft uwe trouw bij mij in verdenking [34] gebracht, en deze tijd van beproeving [35] was noodig, om die verdenking uit mijn hart te bannen. Ik geef u thans mijn geheel vertrouwen weder; maar ik vorder van u, dat gij mij de beweegredenen noemt, welke u tot ongehoorzaamheid jegens mij konden brengen." — „Machtige beheerscher!" antwoordde Honain, ongaarne wederstreefde ik het bevel van den grootsten vorst der aarde; maar mijn godsdienst [36] en stand hebben mij daartoe verplicht. Het kristendom, hetwelk beveelt, zelfs zijnen vijand wel te

doen, verbiedt niet minder ernstig, diegenen te benadeelen, welke ons verongelijkt [37] hebben, terwijl de geneeskunst, die goddelijke wetenschap, alleen tot het behoud [38] der menschen bestemd, niet tot hun verderf [39] mag gebezigd [40] worden en de geneesheeren, voordat zij deze verheven [41] kunst mogen beoefenen [42], zich door een plechtigen [43] eed moeten verbinden, nimmer eenige schadelijke middelen aan iemand toe te dienen. — „Dit zijn schoone wetten [44]," zeide de Kalif, „en ik kan mijne bewondering niet weigeren [45] aan een' godsdienst en aan eene kunst, welke op zulke wetten steunen [46]."

1 Firmness, decision. 2 to suspect. 3 physician. 4 to bribe. 5 In this expression *brengen — om* means: to deprive of. 6 *Ten einde*, in order. 7 poison. 8 to prepare. 9 by no possibility. 10 to learn. 11 useful. 12 remedy. 13 to imagine. 14 ever. 15 knowledge. 16 to answer. 17 immediately. 18 promise. 19 threat. 20 spy. 21 action. 22 to inform. 23 crime. 24 to bear. 25 weariness. 26 literary labour. 27 gold. 28 to think about it. 29 to choose. 30 terrible. 31 to command. 32 without fear. 33 face. 34 suspicion. 35 trial. 36 religion. 37 to do injustice. 38 reservation. 39 destruction. 40 used. 41 noble. 42 to practise. 43 solemn. 44 law. 45 to refuse. 46 to be based on.

II. TRANSLATING FROM ENGLISH INTO DUTCH [1]).

11.

True [1] friends are rare [2]. — God is the creator [3] of the world [4] and the father of creatures [5]. — Friendship [6] is one of the greatest treasures [7] of life [8]. — The honest [9] man does not alone justice [10] to his friends, but also to his enemies. — Riches and dignities [11] are nothing compared [12] to virtue [13] and a good conscience [14]. — A clever [15] man is more useful [16] to society [17] than a man of fortune [18].

[1]) A key to these exercises is added at the end of the book.

1 waar. 2 zeldzaam. 3 Schepper. 4 wereld. 5 schepsel. 6 de vriendschap. 7 schat. 8 leven. 9 rechtschapen. 10 gerechtigheid. 11 waardigheid. 12 in vergelijking met. 13 deugd. 14 geweten. 15 knap. 16 nuttig. 17 maatschappij. 18 fortuin.

12.

Mythology [1] has for its object [2] a knowledge [3] of the heathen [4] gods. — Russia is the most extensive [5] empire [6] in Europe. — Mighty [7] Rome trembled [8] at the approach [9] of the great Hannibal, but feeble [10] Greece feared [11] nothing from the proud [12] Xerxes. — Holland is the native country of Boerhave. — Voltaire called [13] Frederik [14] the Second the Solomon of the North [15]. — Pliny the elder [16], surnamed [17] the naturalist [18], died during the reign [19] of Vespasian.

1 fabelleer. 2 voorwerp. 3 kennis. 4 heidensche a. 5 uitgestrekt. 6 rijk. 7 machtig. 8 sidderen. 9 bij het naderen. 10 zwak. 11 vreezen. 12 trotsch. 13 noemen. 14 Frederik. 15 noorden. 16 oude. 17 bijgenaamd. 18 natuurkundige. 19 regeering.

13.

The companions [1] of Columbus threatened [2] to kill [3] him and to return [4] to Spain [5], if in three days they should not arrive [6] in the new world, they were looking for [7]. — King Codrus went [8] into the camp [9] of the enemy [10] disguised [11] as a peasant [12], and tried to quarrel [13], in order that he might be killed and that his people, should obtain [14] the victory [15], which the oracle had promised [16] him, under condition [17] that he, as leader [18], should be slain [19] by the enemy. — The ancient Greeks and Romans [20] represented [21] Time as an old man [22], holding [23] in one hand a scythe [24] and in the other an hourglass [25].

1 reisgenoot. 2 dreigen. 3 dooden. 4 terugkeeren. 5 Spanje. 6 aankomen. 7 zoeken. 8 zich begeven. 9 kamp. 10 vijand. 11 ver-

kleed. 12 boer. 13 twist. 14 behalen. 15 zege. 16 beloven. 17 mits. 18 aanvoerder. 19 ombrengen. 20 Griek, Romein. 21 verbeelden. 22 grijsaard. 23 houden. 24 zeis. 25 zandlooper.

14.

King Canute.

Canute, King [1] of Danmark [2], was walking [3] one day [4] along [5] the shore [6] with some of his courtiers, who were loud in extolling [7] his power [8] and who said, among other things, that the sea and the land were obliged [9] to obey [10] him. The king, who would shame [11] these flatterers, placed himself [12] therefore [13] as close [14] to the sea as he could, and spoke: I command [15] thee, o sea! not to approach [16] and not to wet [17] my feet [18]. However [19] the waves [20] came rolling [21] towards him [22] and quite wetted his feet. Then [23] he turned [24] towards his courtiers and said: Flatterers! behold your king whom, as [25] you say, sea and land should obey; at his command [26] however the waves do not even [27] keep back [28]. No one is almigthy but God and no one deserves [29] to be called [30] almighty but He, who has created [31] all things and who maintains [32] them [33] all."

1 koning. 2 Denemarken. 3 wandelen. 4 eens. 5 langs. 6 het strand. 7 roemen. 8 macht. 9 verplichten. 10 gehoorzamen. 11 beschamen. 12 zich plaatsen. 13 te dien einde. 14 nabij. 15 bevelen. 16 naderen. 17 nat maken. 18 voet. 19 niettemin. 20 golf. 21 stroomen. 22 naar hem toe. 23 toen. 24 wenden. 25 naar. 26 gebod. 27 niet eens. 28 keeren. 29 verdienen. 30 noemen. 31 scheppen. 32 onderhouden. 33 ze.

15.

Exemplary [1] firmness [2] of a judge [3].

A favourite servant of prince Henry [4], the son of Henry IV, king of England [5], accused of a crime [6], was

brought before the Kings-Bench [7] and imprisoned [8] by order [9] of this court [10]. When the young prince heard [11] this, he considered [12] it an insult [13] to [14] himself, and in great passion [15] hastened [16] to the hall [17], where the judges [18] were assembled [19]. He commanded [20] them immediately [21] to set his servant at liberty [22]. Every one [23] was astonished [24] and terrified [25] by the passion of the prince, except [26] the chiefjustice [27], Sir William Gascoigne. Without [28] showing [29] any astonishment or fear [30] he said to the prince, that he must obey [31] the laws [32] of the kingdom [32]; but that, if he would do something [34] for the prisoner, he should throw [35] himself at the king's feet to beg [36] mercy [37] for the criminal [38]. This, he added [39], is the only [40] way [41] to obtain [42] what you desire [43], without breaking [44] the laws or without violating [45] justice [46]. But this respectful [47] language [48] made no impression [49] on the prince, who with the same impetuosity [50] demanded [51], that the prisoner should be immediately set at liberty, threatening [52] that he otherwise [53] would free [54] him by force [55]. The noble Lord then addressed him with all the calmness [56] of a judge, penetrated [57] by the dignity [58] of his office: „Prince" said he „by [59] that obedience [60] which you owe [61] the Royal power [62], I command you, not to interfere [63] with the prisoner, and to leave [64] this hall, in order [65] that you, by your passion, may no longer prevent [66] this court from doing its duty [67]."

1 voorbeeldig, 2 standvastigheid. 3 rechter. 4 prins Hendrik. 5 Engeland. 6 misdaad. 7 's Konings rechtbank. 8 in hechtenis nemen. 9 op last. 10 gerechtshof. 11 vernemen. 12 beschouwen. 13 beleediging. 14 voor. 15 gemoedsbeweging. 16 ijlen. 17 zaal. 18 rechter. 19 vergaderen. 20 gelasten. 21 terstond. 22 to set at liberty, ontslaan. 23 een ieder. 24 verbaasd. 25 bevreesd voor. 26 uitgezonderd. 27 opperrechter. 28 zonder. 29 te toonen. 30 ontstelte-

nis. 31 zich onderwerpen aan. 32 wet. 33 koninkrijk. 34 iets. 35 werpen. 36 smeeken. 37 genade. 38 misdadiger. 39 daarbij voegen. 40 eenig. 41 middel. 42 te verkrijgen. 43 verlangen. 44 overtreden. 45 verkrachten. 46 recht. 47 eerbiedige. 48 taal. 49 indruk. 50 onstuimigheid. 51 eischen. 52 dreigen. 53 anders. 54 bevrijden. 55 met geweld. 56 bedaardheid. 57 doordringen. 58 waardigheid. 59 uit kracht van. 60 gehoorzaamheid. 61 verschuldigd zijn. 62 gezag. 63 zich bemoeien. 64 verwijderen uit. 65 zoodat, 66 verhinderen. 67 plicht.

Conclusion.

At [1] these words the prince became furious [2], drew [3] his sword and ran towards the judge, as if he intended to kill [4] him, but the noble Lord remained calm [5], and addressed the prince with his powerful [6] voice in the following words [7]: „Prince, remember [8] that I represent [9] here your Lord [10] and father, and that, on account of these double connections [11] you ought to be doubly [12] obedient to me. Therefore [13] I command you in his name to abandon [14] your design [15], and henceforth [16] to show [17] a better example [18] to those [19], who shall one day become your subjects [20]; and as a punishment [21] for the disobedience [22] and the contempt [23], you have shown [24] for the laws, I order you to go immediately to prison and to remain [25] there till [26] the King your father has made known his wishes [27] about it [28]." The words sounded like [29] thunder [30] in the ears of the prince; they made him reflect [31]; he gave one of his followers [32] the sword, which he had drawn against the judge, made a deep bow [33] to the chiefjustice, and went voluntarily [34] to prison.

They gave immediate notice [35] of this affair [36] to the King, and there were even courtiers enough, who sought [37] to excite the monarch's anger [38] against Sir William

Gascoigne. But, when this prince had been informed [39] of all the circumstances [40], he raised his eyes [41] and hands to heaven [42], and exclaimed [43]: Oh God! How many thanks do I not owe you! You have given me a judge, who exercises justice without [44] fear, and a son who knows how to subdue [45] his passions.

1 op. 2 woedend. 3 trekken. 4 dooden. 5 bedaard. 6 krachtig. 7 in the following words, in de volgende bewoordingen. 8 bedenken. 9 de plaats bekleeden. 10 souverein. 11 nit hoofde van deze beide betrekkingen. 12 dubbel. 13 derhalve. 14 afzien. 15 voornemen. 16 voortaan. 17 geven. 18 voorbeeld. 19 diegene. 20 onderdaan. 21 tot straf. 22 ongehoorzaamheid. 23 minachting. 24 toonen. 25 blijven. 26 totdat. 27 wil. 28 hieromtrent. 29 klinken. 30 een donderslag. 31 nadenken. 32 gevolg. 33 buiging. 34 vrijwillig. 35 to give notice, kennis geven. 36 gebeurtenis. 37 zoeken. 38 toorn. 39 to be informed, vernemen. 40 omstandigheid. 41 oog. 42 hemel. 43 uitroepen. 44 zonder. 45 bedwingen.

16.

Adventures [1] of Heemskerk and Barends on Nova-Zembla.

These two seamen sailed from Amsterdam in May 1596 in order to find a North-West [2] passage, and had arrived [3], in a few weeks, at 74 degrees North [4]. There they came between [5] enormous [6] blocks of ice [7], covered with snow, which they, in the distance [8], had taken for swans. For a few days they sailed, surrounded by these blocks of ice, and discovered [9] on the 9th of June the little [10] Bearislands. From that time [11] they steered continually northwards, found nothing but floating pieces of ice [12], and reached the 19th of June the coast of Spitsbergen, where they anchored [13]. Thence they sailed onwards, and discovered the 17th of July Nova-Zembla, to the Northern point of which they steered. Here they

were several times [14] visited [15] by white bears, and were obliged often to stop [16] near large fields of ice, in order to wait for a favourable opportunity [17] to continue their voyage [18]. Besides, the danger of being crushed [19] by floating blocks of ice was often very imminent [20]. On the 30th of August a sharp wind continually drove blocks of ice against their ship. A great many [21] heaped themselves up in such a way [22] against the vessel, that it was in danger of being thrown [23] on its side. But on the other side too large blocks of ice pressed [24] with so much force against the ship, that she at last stood wholly upon the ice, as if placed there by machinery [25]. Still [26] the danger [27] of losing the vessel was not past [28]. Large blocks of ice pressed always against it, so that it cracked and threatened to burst [29]. A few days after [30] a large hole [31] was made in it. The sloop and the boat had already been placed [32] on the ice; they began to bring the provisions on shore [33] and made the more haste [34], as on the 5th of September the vessel had been completely [35] thrown on its side and would hardly be able [36] to resist [37] any longer to the pressure of the ice.

1 lotgeval. 2 noordwestelijk. 3 komen op. 4 noorderbreedte. 5 tusschen. 6 schrikkelijk. 7 ijsschots. 8 op eenigen afstand. 9 ontdekken. 10 klein. 11 van toen af. 12 drijfijs. 13 het anker werpen. 14 herhaaldelijk. 15 bezoeken. 16 aanleggen. 17 gelegenheid. 18 tocht· 19 verpletteren. 20 dreigend. 21 menigte. 22 zoodanig. 23 werpen. 24 dringen. 25 mekaniek. 26 nog. 27 gevaar. 28 voorbij. 29 te barsten. 30 later. 31 aanmerkelijke opening. 32 uitzetten. 33 to bring on shore, aan land brengen. 34 to make the more haste, des te meer spoed maken. 35 volkomen. 36 to be able, in staat zijn. 37 tegenstand bieden.

Continuation.

They resolved [1] now to build [2] a hut, in order to win-

ter [3] there, near a stream, two miles inland. Four weeks passed [4] in this labour [5], though [6] there was plenty of wood [7] drifting near the coast. Towards the end of September the cold became [8] very severe [9] and made labour very difficult [10]. Fourteen days were required [11] to break a few planks from the vessel, which was still [12] in the same position. These planks were to be used [13] for the walls and the roof [14] of the hut. The cold became daily more intense [15], and the dull [16] nights grew [17] longer. On the 18th of October the hut was so far ready [18], that the crew [19] could go and live in it. With very great difficulty [20] they had brought [21] the sloop and the boat, on which their hope of deliverance [22] rested, near the hut. Already [23] on the 4th of November the sun no longer appeared [24] above the horizon [25], but the moon rose and did not set [26] again. It was continual [27] night, and the cold was so severe, that even the white bears, against which they had often [28] had to fight, left [29] the neighbourhood [30]. They were obliged [31] to make clothes from the skins [32] of the white foxes, they caught in traps [33], and of which they ate the meat [34]; especially they used these skins to cover [35] their feet. They were under the necessity [36] to have heated stones even [37] in bed, and in spite of all this [38] they hardly [39] felt [40] any warmth.

1 besluiten. 2 bouwen. 3 overwinteren. 4 voorbijgaan. 5 arbeid. 6 ofschoon. 7 overvloed van hout. 8 worden. 9 streng. 10 het werk zeer moeielijk maken. 11 noodig. 12 nog. 13 gebruiken. 14 *wall*, wand; *roof*, dāk. 15 scherp. 16 droevig. 17 worden. 18 gereed. 19 manschappen. 20 ongeloofelijke moeite. 21 brengen. 22 redding. 23 reeds. 24 komen. 25 gezichteinder, m. 26 ondergaan. 27 steeds. 28 dikwerf. 29 verlaten. 30 deze streken. 31 genoodzaakt. 32 huid. 33 in vallen vangen. 34 vleesch. 35 ter bedekking. 36 gedwongen. 37 zelfs. 38 trots al deze middelen. 39 nauwelijks. 40 voelen.

Conclusion.

Meanwhile [1] they struggled [2] manfully against every misfortune. [3]. In January they perceived again some difference [4] between day and night, and the cold began to diminish [5] a little. In February the sun appeared [6] again on the horizon, the foxes left them [7] and the white bears came back [8]. But now the cold increased again very much and continued [9] until the first half op April. Only with great difficulty they could keep the hut warm [10], and they were obliged to dig the wood they wanted [11] out of the snow [12]. Towards the end of May they dug also the sloop and the boat out of the snow, both with such great exertions [13], that their strength was often completely exhausted [14]. Then they had to clear a way [15] through the ice with pickaxes and hatchets [16], in order to get water [17]. On the 14th of June they ventured [18] at last to begin their return. The ice often placed the two boats in great danger, and finally [19] they became so damaged [20] that they had to be drawn [21] on the ice to be repaired [22]. After four days they could continue [23] their road [24], but had still incessantly to struggle against the same dangers. A storm separated [25] the two boats, but they soon met again. At the same time they had continually to defend themselves against bears and morses [26]. On the 3d of August they arrived [27] at the southern part [28] of Nova-Zembla and, after a voyage [29] as dangerous as it was difficult, reached Kola in the middle of September, whence [30] they sailed to Holland [31], where they at last happily landed.

1 intusschen. 2 kampen. 3 onheil. 4 eenig verschil zien. 5 verminderen. 6 verschijnen. 7 afscheid nemen. 8 terug komen. 9 aanhouden. 10 to keep warm, verwarmen. 11 noodig hebben. 12 to dig out of the snow, van onder de sneeuw opgraven. 13 zoo-

veel inspanning. 14 uitputten. 15 een' weg banen. 16 houweelen en bijlen. 17 aan het vaarwater komen. 18 wagen. 19 ten laatste. 20 beschadigen. 21 they had to be drawn on the ice, zij moesten op het ijs getrokken worden. 22 herstellen. 23 vervolgen. 24 vaart. 25 van elkander scheiden. 26 walrus. 27 landen. 28 zuidelijke uithoek m. 29 vaart. 30 van waar. 31 zich naar Holland inschepen.

III. FAMILIAR PHRASES.

Wees zoo goed mij te zeggen.	Be so kind as to tell me.
Heb de goedheid mij te zeggen.	Have the kindness to tell me.
Vergun mij op te merken.	Allow me to observe.
Neem me niet kwalijk, dat ik u in de rede val.	Pardon me, if I interrupt you.
Ik heb een verzoek aan u.	I want to ask you something.
Wil u mij een dienst bewijzen?	Will you render me a service?
Doe mij dit genoegen.	Do me this pleasure.
Bewijs mij deze vriendschap, deze eer.	Do me this kindness, this honour.
Ik verzoek u (dringend).	I beg you.
U zou mij zeer verplichten.	You would much oblige me.
U zou mij geen grooter genoegen kunnen doen.	You could not do me a greater pleasure.
Reken op mijne erkentelijkheid.	Be convinced of my gratitude.
Dank! vriendelijk dank!	Thanks, many thanks.
Wel verplicht.	Much obliged.
Ik bedank u.	Thank you.
Ik neem het in dank aan.	I accept it with many thanks.
U is wel goed.	You are very good.

U is al te goèd.
U maakt mij verlegen.
Ik ben u zeer dankbaar voor uw goedheid.
Vergun mij u mijne erkentelijkheid te betuigen.
Ik weet niet, hoe ik zoo veel beleefdheid beantwoorden zal.
Dit is een nieuw bewijs van uw vriendschap.
Geef mij de gelegenheid u weder van dienst te zijn.
Dat gaat niet.
Dat is mij onmogelijk.
Het spijt mij, maar ik kan het niet doen.
Het hangt van mij niet af.
Dat gaat mij niet aan.
Ik bemoei mij niet met deze zaken.
Daar zal niets van komen.
Het oogenblik is niet gunstig.
Op een anderen tijd.
Met den besten wil van de wereld kan ik het niet doen.
Het doet mij leed, dat ik u hierin niet kan dienen.
Vergeef mij, Mijnheer, neem het mij niet kwalijk.
Duid het niet ten kwade.
Wat zegt u? Wat zeg je?

You are too good.
You confuse me.
I thank you very much for your kindness.
Allow me to offer you my most sincere thanks.
I do not know how to repay so much politeness.

That is a new proof of your friendship.
Give me an opportunity of being of service to you.
That cannot be.
That is impossible. (to me)
I am sorry I cannot do it.

That does not depend on me.
That is not my business.
I do not meddle with these things.
Nothing will come of it.
The opportunity is not favorable.
Another time.
Much as I should like, I cannot do it.
I am sorry I cannot be of any service to you.
Pardon me, Sir, do not be offended with me.
Do not take it amiss.
What do you say?

Wat belieft u? (b'lieft)	What do you want?
Waarvan spreekt u? (Waarvan spreek je?)	Of what do you speak?
Wat versta je of verstaat u daaronder?	What do you mean by it?
Wat dunkt u er van?	What do you think about it?
Wat raadt u mij te doen?	What do you advise me to do?
Hoe kan men dit weêr goed maken?	How can one make it all right again?
Hoe denkt u er over?	What do you think of it?
Wat kan ik er aan doen?	What can I do?
Wat zou u in mijn plaats doen?	What would you do in my place?
Bedenk maar eens. (pr. ès)	Think for a moment.
Hoe meer ik nadenk, hoe meer ik overtuigd ben, dat ik ongelijk had.	The more I think about it, the more I am convinced I was wrong.
Hoe is het weêr?	How is the weather?
Schijnt de zon?	Does the sun shine?
Is het maanlicht?	Does the moon shine?
Het is mooi weêr.	It is fine weather.
Het is warm weêr.	It is warm weather.
Het waait.	It blows.
Ik vrees dat we regen zullen krijgen.	I am afraid we'll have rain.
Het regent zeer hard.	It rains very hard.
Laten we ergens schuilen.	Let us take shelter.
Het is maar een bui, het zal wel gauw over zijn.	It is only a shower, it will soon be over.
De wolken verdeelen zich, het wordt helder.	The clouds divide, it clears up.
Ik heb het erg warm.	I am very warm.

Ik bən geheel bezweet.	I am in a perspiration.
't Is drukkend warm.	It is very close.
Er komt onweêr op.	A storm is gathering.
Het is een hevig onweêr.	It is a terrible storm.
Het dondert, het weêrlicht.	It thunders, it lightens.
De lucht begint op te klaren.	It begins to clear up.
Het is morsig buiten.	It is very dirty out of doors.
Er waait een koude (pr. kou'e) wind.	The wind is very cold.
We naderen den herfst.	We are near autumn.
De dagen nemen af.	The days begin to shorten.
Het is koud.	It is cold.
Het is erg koud.	It is very cold.
Het vriest, het rijpt.	It freezes, there is a hoar frost.
Het sneeuwt, het dooit.	It snows, it thaws.
De nevel verdwijnt.	The fog clears up.
De dagen worden langer.	The days are lengthening.
De winter zal gauw voorbij zijn.	Winter will soon be over.
Zonder komplimenten, Mijnheer.	Without compliments, Sir.
Laat ons maar geen komplimenten maken.	No compliments between us.
Zonder omslag.	No fuss.
Maak niet zoo veel omslag.	Do not make so much fuss.
Wees welkom, Mijnheer.	Welcome, Sir.
Hoe vaart u? Hoe gaat het?	How do you do?
Om u te dienen.	At your service.
Het doet me genoegen u wel te zien.	I am glad to see you well.
Ik wensch er u geluk meê.	I wish you joy of it.

Vaarwel, tot weêrziens. The French words *adieu*, *bonjour*, *bonsoir* are often made use of in Holland even among the lower class.	Farewell, till the pleasure of meeting again.
Ik heb de eer u te groeten.	I have the honour to bid you good bye.
Wees zoo vriendelijk en doe mijn' komplimenten aan Mijnheer. . .	Be so kind as to give my compliments to M....
Groet hem van mij.	Give him my kind regards.
Breng hem mijn' vriendelijke groeten.	Assure him that I'll always be his friend.
Uw dienaar, Mijnheer, Mevrouw, Juffrouw.	Your servant Sir, Madam, Miss.

IV. PROVERBIAL PHRASES.

Tand om tand.	To give tit for tat.
Iemand iets ongezoutens zeggen.	To tell a person a bit of one's mind.
Al het water van de zee kan hem dat niet afwasschen.	All the water of the sea cannot cleance him of it.
Rijkdom baart zorgen.	No riches without cares.
Met vragen komt men naar Rome.	By asking many questions one learns much.
Het is een heet ijzer om aan te raken.	It is a delicate matter to undertake.
Als het kalf verdronken is, wil men den put dempen.	When the mare is stolen, they'll lock the stable.
Als niets komt tot iets, kent het zich zelven niet.	Put a beggar on horseback and he'll ride to the devil.
Praatjes vullen den buik niet, or *praatjes vullen geen gaatjes.*	The proof of the pudding is in the eating.

Eigen haard is goud waard.
De stad is ingenomen zonder slag of stoot.

Zoo als je gekookt hebt, moet je eten.
Een spiering uitgooien, om een kabeljauw te vangen.
Men weet niet of men vleesch of visch aan hem geeft.
Zoo gezaaid, zoo gemaaid.
Dwalen is menschelijk.
De tering naar de nering zetten.
Een gladde aal bij den staart hebben.
Elkezaak heeft hare keerzijde
Een leelijk veulen wordt somtijds (commonly *soms*) een mooi paard.
Na regen komt zonneschijn.
Veel kleintjes maken één groot.
Het geld, dat stom is, maakt recht wat krom is en wijs wat dom is.
Kom ik over den hond, dan kom ik ook over den staart.
Bij den eenen halen, om bij den anderen te betalen.
Hoe meer haast hoe minder spoed.

There is no place like home.
The town has been taken without offering any resistance.
What you have cooked, you must eat.
Risk a sprat to catch a herring.
He is neither one thing nor another.
As one sows one must reap.
It is human to err.
To live within one's means.

To have to do with a slippery fellow.
Every medal has its reverse.
An ugly foal sometimes grows up a handsome horse.
After rain comes sunshine.
Many pence make a pound.

Money that is dumb, makes straight what is crooked and wise what it stupid.
The beginning is more difficult than the end.
To titletattle, — to carry from one to another.
The greater haste the less speed.

FIRST APPENDIX.

ORTHOGRAPHICAL TABLES.

1). Some words, formerly written with *g*, now according to the new spelling with *ch:*

bericht, tidings.
betichten, to accuse.
borgtocht, guarantee.
dicht, close.
eendracht, union.
gedrocht, monster.
gerecht, court of justice.
gezicht, face.
jacht, hunt.
licht, easy.
macht, power.
onderricht, instruction.
oprecht, sincere.
opzicht, superintendence.
plechtig, solemnly.
plicht, duty.
recht, right.
richten, to judge.
slachten, to butcher.
vlucht, flight.
gewicht, weight.
zichtbaar, visible.

2). Words written with an *ij*, not to be found in Part A, § V.

azijn, vinegar.
bij, bee.
bijbel, bible.
blij, rejoiced.
cijfer, cypher.
cijnsbaar, tributary.
dozijn, dozen.
galerij, gallery.

jasmijn, jessamine.
kijf, quarrel.
konijn, rabbit.
kronijk, chronicle.
kwijnen, to languish.
lijn, line.
lijst, frame.
mijmeren, to dote.
mijter, mitre.
paradijs, paradise.
prijken, to shine.
spijker, nail.
stijl, style.
tijger, tiger.
vermijden, to avoid.

3). Words written with *ei*, not to be found under § 7.

beleid, guidance.
brein, brain.
eigen, own.
eik, oak.
einde, end.
eischen, to demand.
feilen, to fail.
feit, deed.
fontein, fountain.
galei, galley.
geit, goat.
heiden, heathen.
kei, flintstone.
keizer, emperor.
lei, slate.
leiden, to guide.
majesteit, majesty.
Mei, May.
meid, maid-servant.
paleis, palace.
plein, plain.
pleister, plaster.
porselein, porcelain.
rei, chorus.
sprei, counterpane.
steiger, scaffolding.
vallei, vale.
weide, meadow.
weinig, little.
zeil, sail.

4). Words which are written with the *oo*.

behooren, to belong.
beloonen, to reward.
bloode, timid.
bloohartig, cowardly.
blootetijk, only.
dooven, to extinguish.
droogen, to dry.
gedoogen, to give in.
grootte, greatness.
hooger, higher.
hooren, to hear.
hoovaardij, pride.

knoopen, to button.
kroonen, to crown.
looden, to cover with lead.
loomer, more lazy.
loonen, to reward.
noodigen, to invite.
onnoozel, innocent.
ontblooten, to uncover.
poozen, to take rest.
rood, *roode*, red.
schoon, *schoone*, beautiful.
sloopen, to destroy.
snoode, wicked.
stooten, to push.
strooken, to agree with.
stroopen, to skin.
toonen, to show.
verschoonen, to excuse.
zoo, so.

The following nouns written with *oo* in singular, retain the *oo* for the plural.

boom, a tree, *boomen*.
boon, a bean, *boonen*.
boot, a boat, *booten*.
dood, death, *dooden*.
doos, a box, *doozen*.
droom, a dream, *droomen*.
geloof, a belief, *gelooven*.
genoot, a partner, *genooten*.
hoop, a heap, *hoopen*.
kleinood, a trinket, *kleinooden*.
kloot, a ball, *klooten*.
knoop, a button, *knoopen*.
kool, a cabbage, *koolen*.
poos, a pause, *poozen*.
sloop, a pillow-case, *sloopen*.
sloot, a ditch, *slooten*.
stoot, a push, *stooten*.
koon, a cheek, *koonen*.
lood, a lead, *looden*.
loon, a reward, *loonen*.
loop, a run, *loopen*.
loof, foliage, *looven*.
moor, a moor, *mooren*.
nood, need, *nooden*.
moot, a slice of fish, *mooten*.
noot, a nut, *nooten*.
oog, an eye, *oogen*.
oom, an uncle, *oomen*.
oor, an ear, *ooren*.
stroo, a straw, *strooien*.
toom, a bridle, *toomen*.
toon, a tone, *toonen*.
vloo, a flea, *vlooien*.
zoom, a seam, *zoomen*.

5). Words which are written with *ee*.

alreede, already.
begeeren, to desire.

beheeren, to master.
bezeeren, to hurt.
dweepen, to be an enthusiast.

gedwee, pliable.
geheele, whole.
geeuwen, to yawn.
keeren, to turn.
leemen, loamy, clayey.
leeren, to learn.
scheef, *schee-ve*, crooked.

smeeken, to beg.
teeder, tender.
vermeêren, or *vermeerderen*. to increase.
vreezen, to fear.
weekelijks, weekly.
wreeder, more cruel.
zweeten, to perspire.
kweeken, to foster.
leelijk, ugly.

The following nouns retain the double *ee* in the plural.

abeel, a poplar,	*abeelen.*
barbeel, a barbel,	*barbeelen.*
been, a bone,	*beenen.*
beer, a bear,	*beeren.*
beet, a beetroot,	*beeten.*
bleek, a bleaching ground,	*bleeken.*
deeg, dough,	*deegen.*
deel, part,	*deelen.*
eed, an oath,	*eeden.*
eer, honour,	*eeren.*
fluweel, velvet,	*fluweelen.*
gareel, a trabe,	*gareelen.*
geep, stickleback,	*geepen.*
geer, a gusset,	*geeren.*
greel, a horsecollar,	*greelen.*
heer, sir,	*heeren.*
juweel, a jewel.	*juweelen.*
kameel, a camel,	*kameelen.*
kapiteel, a capital,	*kapiteelen.*
kasteel, a castle,	*kasteelen.*

keel, a long, narrow plank,	*keelen.*
keer, a turn,	*keeren.*
keet, a shed,	*keeten.*
kleed, a dress,	*kleeden.*
krakeel, a dispute,	*krakeelen.*
leek, a layman,	*leeken.*
leen, a fief,	*leenen.*
makreel, makrel,	*makreelen.*
mees, a titmouse,	*meezen.*
nawee, afterpains,	*naweeën.*
neet, a rivet,	*neeten.*
oordeel, judgment,	*oordeelen.*
paneel, a panel,	*paneelen.*
penseel, a painting-brush,	*penseelen.*
priëel, a bower,	*priëelen.*
ree, a roe,	*reeën.*
scheen, a shin,	*scheenen.*
slee, a sloe,	*sleeën.*
snee, a cut,	*sneeën.*
speek, a spoke,	*speeken.*
steen, a stone,	*steenen.*
tafereel, a scene,	*tafereelen.*
teen, a twig,	*teenen.*
thee, tea,	*theeën.*
tooneel, a stage,	*tooneelen.*
truweel, a trowel,	*truweelen.*
veen, a fen,	*veenen.*
wee, pain,	*weeën.*
wees, an orphan,	*weezen.*
wijsgeer, a philosopher,	*wijsgeeren.*
zee, the sea,	*zeeën.*
zeep, soap,	*zeepen.*
zweep, a whip,	*zweepen.*

6). Words, which have a different meaning, according to their ending in *d* or *t*.

graad, degree. *graat*, fishbone.
hard, hard. *hart*, heart.
koud, cold. *kout*, talk.
mild, mild. *milt*, milt.
moed, courage. *moet*, must.
moet, subst. spot.
nood, necessity. *noot*, nut.
pond, pound. *pont*, ferry.
rad, wheel, *rat*, rat.
wand, wall. *want*, rigging.
want, conj. *for*, *because*.

SECOND APPENDIX.

KEY TO THE EXERCISES.

11.

Ware vrienden zijn zeldzaam. God is de schepper der wereld en de vader der schepselen. — Vriendschap is een der grootste schatten van het leven. — (*Een*) rechtschapen man doet niet alleen zijne(n) vrienden, maar ook zijne(n) vijanden gerechtigheid *wedervaren*. — Rijkdom en waardigheden zijn niets in vergelijking met deugd en een goed geweten. — Een knap man is nuttiger voor de maatschappij dan een man van fortuin.

12.

De fabelleer (mythologie) heeft tot onderwerp *de* kennis der heidensche goden. — Rusland is het uitgestrektste rijk in Europa. — Het machtige Rome sidderde bij het naderen van den grooten Hannibal, maar het zwakke Griekenland vreesde niets van den trotschen Xerxes. — Nederland is het geboorteland van Boerhave. — Voltaire noemde Frederik den Tweede den Salomo van het Noorden. — Plinius de oude, bijgenaamd de natuurkundige, stierf gedurende de regeering van Vespasianus.

13.

De reisgenooten van Columbus dreigden hem te dooden en naar Spanje terug te keeren, indien zij niet in drie dagen in de nieuwe wereld, waar zij naar zochten, zouden aankomen. — Koning Codrus begaf zich in het kamp des vijands als een boer verkleed, opdat hij gedood worden en zijn volk de overwinning behalen mocht, hetgeen het orakel (de godspraak) hem beloofd had, onder voorwaarde, dat hij, als aanvoerder, door den vijand zou worden omgebracht. — De oude Grieken en Romeinen beeldden den Tijd af als een oud man, houdende in de eene hand eene zeis en in de andere een' zandlooper.

14.

Koning Knoet.

Knoet, koning van Denemarken, wandelde eens langs het strand met eenige zijner hovelingen, die *luide* (adv.) zijne macht roemden en onder anderen zeiden, dat zee en land verplicht waren hem te gehoorzamen. De koning, die deze vleiers wilde beschamen, plaatste zich te dien einde zoo dicht als hij kon bij de zee en sprak: „Ik beveel u, zee, niet te naderen en mijne voeten niet nat te maken." Niettemin kwamen de golven naar hem toe en maakten zijne voeten geheel nat. Toen keerde hij zich tot zijne hovelingen en zeide: „Vleiers! ziet uwen koning, wien, naar uw zeggen, zee en land zouden gehoorzamen; op wiens bevel echter de golven niet eens keeren. Niemand is almachtig dan God en niemand verdient almachtig genoemd te worden dan Hij, die alle dingen geschapen heeft en ze alle onderhoudt."

15.

Voorbeeldige standvastigheid van een' rechter.

Een bevoorrechte dienaar van prins Hendrik, den zoon van Hendrik IV, koning van Engeland, van een misdaad beschuldigd, werd voor 's konings rechtbank gebracht en op last van het gerechtshof in hechtenis genomen. Toen de jonge prins dit hoorde, beschouwde hij het als eene beleediging voor hem zelf en ijlde in hevige gemoedsbeweging naar de zaal, waar de rechters verzameld waren. Hij beval hen zijn' dienaar onmiddellijk in vrijheid te stellen. Iedereen was verbaasd en bevreesd voor de drift van den prins, behalve de opperrechter, Sir William Gascoigne. Zonder eenige verbazing of ontsteltenis te toonen zeide hij den prins, dat hij aan de wetten van het koninkrijk moest gehoorzamen, maar dat, indien hij iets voor den gevangene wilde doen, hij zich aan de voeten des konings moest werpen om voor den misdadiger (om) genade te smeeken. „Dit", voegde hij er bij, „is de eenige weg om te verkrijgen, wat ge verlangt, zonder de wetten te overtreden of het recht te verkrachten." Doch deze eerbiedige taal maakte geen' indruk op den prins, die met dezelfde onstuimigheid eischte, dat de gevangene onmiddellijk in vrijheid gesteld zou worden, *onder bedreiging* dat hij hem anders met geweld zou bevrijden. De edele lord sprak hem daarop toe met al de bedaardheid van een' rechter, die doordrongen is van de waardigheid zijns ambts. „Prins, zeide hij, uit kracht van die gehoorzaamheid, die gij aan de koninklijke macht verschuldigd zijt, beveel ik u, u niet te bemoeien met den gevangene, opdat gij niet langer door uw drift dit gerechtshof beletten moogt zijn plicht te doen."

Slot.

Bij deze woorden werd de prins woedend, trok zijn zwaard en stormde op den rechter aan, alsof hij voornemens was hem te dooden, maar de edele Lord bleef bedaard, en sprak den prins met zijn krachtige stem in de volgende bewoordingen toe: „Prins, bedenk, dat ik hier uw' souverein en vader vertegenwoordig, en dat, uit hoofde van deze beide betrekkingen, gij mij dubbel gehoorzaam dient te zijn. Derhalve beveel ik u in zijnen naam van uw voornemen af te zien en voortaan een beter voorbeeld te geven aan hen, die eens uwe onderdanen zullen zijn; en tot straf voor de ongehoorzaamheid en de verachting, die gij voor de wetten getoond hebt, gelast ik u onmiddellijk naar de gevangenis te gaan en daar te blijven tot de koning, uw vader, zijn' wil hieromtrent heeft bekend gemaakt. De woorden klonken als een donderslag in de ooren van den prins; zij brachten hem tot nadenken; hij gaf zijn zwaard aan iemand van zijn gevolg, maakte een diepe buiging voor den opperrechter en ging vrijwillig naar de gevangenis.

Men gaf onmiddellijk den koning van deze gebeurtenis kennis, en er waren nog hovelingen genoeg, die des vorsten toorn tegen Sir William Gascoigne trachtten op te wekken. Maar toen de koning alle omstandigheden vernomen had, richtte hij zijne oogen en handen ten hemel en riep uit: „O God! Hoeveel dank ben ik u niet schuldig! Gij hebt mij een' rechter gegeven, die zonder vrees gerechtigheid oefent en een' zoon die zijne hartstochten weet te bedwingen."

16.

Aronturen van Heemskerk en Barends op Nova-Zembla.

Deze twee zeelieden zeilden in Mei 1596 van Amster-

dam om een noordwestelijken doortocht te vinden en waren binnen weinige weken op 74 graden N.B. (noorderbreedte) gekomen. Daar geraakten zij tusschen schrikkelijke ijsschotsen, met sneeuw bedekt, welke zij op eenigen afstand voor zwanen hadden aangezien. Eenige dagen lang zeilden zij, door deze ijsschotsen omringd, (*voort*) en ontdekten op den 9^{den} Juni de Bereneilanden. Van toen af stuurden zij voortdurend noordwaarts, vonden niets dan drijfijs en bereikten den 19^{den} Juni de kust van Spitsbergen, waar zij ankerden. Van daar zeilden zij opwaarts, en ontdekten den 17^{den} Juli Nova-Zembla, naar welks noordelijke punt zij den steven wendden. Hier werden zij herhaaldelijk bezocht door witte beren en waren gedwongen dikwijls aan te leggen in de nabijheid van groote ijsvelden, om een gunstige gelegenheid tot het voortzetten van hunnen tocht af te wachten. Bovendien was het gevaar om door drijvende ijsschotsen verpletterd te worden dikwijls zeer dreigend. Op den 30sten Augustus dreef een scherpe wind voortdurend blokken ijs tegen het schip aan. Een groote menigte hoopte zich op zoodanige wijze tegen het schip op, dat het *gevaar liep* op zijn kant geworpen te worden. Maar ook aan de andere zijde drongen groote ijsschotsen met zooveel kracht tegen het schip aan, dat het eindelijk geheel op het ijs stond als ware het door mekaniek daar geplaatst. Nog was het gevaar om het schip te verliezen niet voorbij. Groote ijsschotsen drukten er al door tegen aan, zoodat het kraakte en dreigde te bersten. Een paar dagen later *kwam* er een aanmerkelijke opening in. De sloep en de boot waren reeds op het ijs uitgezet; men begon de levensmiddelen aan land te brengen en maakte des te meer spoed daar den 5^{den} September het schip volkomen *op zij* was geworpen en nauwelijks in staat

zou zijn iets langer aan de drukking van het ijs weêrstand te bieden.

Vervolg.

Zij besloten nu een hut te bouwen, ten einde daar te overwinteren, nabij eene rivier, twee mijlen landwaarts in. Vier weken gingen met dien arbeid voorbij, hoewel er overvloed van hout bij de kust dreef. Tegen het einde van September werd de koude zeer streng en maakte het werk zeer moeielijk. Veertien dagen waren noodig om van het schip, dat zich nog in dezelfde ligging bevond een paar planken af te breken. Deze planken moesten gebruikt worden voor de muren en het dak van de hut. De koude werd dagelijks scherper en de droevige nachten werden langer. Op den 18^{den} Oktober was de hut zoo ver gereed, dat de manschappen er in konden gaan wonen. Met ongelooflijke moeite had men de sloep en de boot, waarop hunne hoop op redding berustte, nabij de hut gebracht. Reeds den 4^{den} November kwam de zon niet meer boven den gezichteinder, maar de maan kwam op en ging niet weder onder. Het was steeds nacht en de koude was zoo streng, dat zelfs de witte beren, tegen welke zij vroeger dikwerf te vechten hadden, deze streken verlieten. Zij zagen zich genoodzaakt kleederen te maken uit de huiden van witte vossen, die zij in vallen vingen en waarvan zij het vleesch aten. Zij waren gedwongen zelfs in bed geheete steenen te gebruiken en trots al deze middelen voelden zij nauwelijks eenige warmte.

Vervolg.

Ondertusschen kampten zij manmoedig tegen ieder onheil. In Januari merkten zij weder eenig onderscheid op tusschen dag en nacht, en begon de koude een weinig af te nemen. In Februari verscheen de zon weder boven

den gezichteinder; de vossen verlieten hen en de witte beren kwamen terug. Maar nu nam de koude weder sterk toe tot de eerste helft van April. Slechts met groote moeite konden zij de hut verwarmen en het hout, dat zij noodig hadden, moesten zij van onder de sneeuw opgraven, beide met zooveel inspanning, dat hunne kracht dikwijls geheel was uitgeput. Verder hadden zij met houweelen en bijlen een' weg door het ijs te breken om aan het vaarwater te komen. Den 14^{den} Juni waagden zij het eindelijk hun' terugtocht te beginnen. Het ijs bracht de twee booten meermalen in groot gevaar, en ten laatste geraakten zij zoozeer beschadigd, dat zij op het ijs moesten getrokken worden om hersteld te worden. Na vier dagen konden zij hun vaart vervolgen, maar nog hadden zij onophoudelijk te worstelen tegen dezelfde gevaren. Een storm scheidde de beide booten van elkander, maar spoedig ontmoetten zij elkander weder. Tegelijk hadden zij zich voortdurend te verdedigen tegen beren en walrussen. Den 3^{den} Augustus landden zij op den zuidelijken uithoek van Nova-Zembla en na een even gevaarlijke als moeitevolle vaart bereikten zij Kola in het midden van September, van waar zij zich naar Holland inscheepten om er ten slotte behouden voet aan wal te zetten.

D.

CHRESTOMATHIE.

(SELECTION OF PROSE AND POETRY FROM THE BEST MODERN AUTHORS).

N. BEETS.

Keesjen. (†)

Ik had nog nauwelijks met mijn' [1] zakdoek het stof van de bank [2] van 't prieeltjen [3] geslagen, en was bezig, op mijn gemak nedergezeten, met de oogen op het loodsjen [4], het plaatsjen [5] en het hekjen gericht, mij te verlustigen [6] in het denkbeeld, hoe goed alles bij mijn' oom en tante in de verw [7] was, als de plaatsdeur openging en Keesjen verscheen. Daar hij den geheelen tuin dóór moest, om ter plaatse zijner bestemming [8] te komen, en hij bijna zeventig jaar op zijne schouders torschte [9], had ik tijds genoeg om op te merken dat er iets aan scheelde [10]. Hij strompelde [11] eerst bijna tegen de rollaag [12] aan, waarop

---

(†) Observe the form of the deminutive in *-jen* i. st. of in *je*, a peculiarity of this author.

hij niet scheen verdacht te wezen [13], schoon hij er sedert jaren alle morgens om half tien [14] ure overheen moest stappen; hij liet den zondagschen rok van mijn oom, dien hij over den arm had, door het zand sleepen [15], en voor hij den appelboom voorbij was, was de borstel [16] dien hij in de hand hield, tweemaal gevallen. Als hij nader kwam, zag ik dat zijn wangen zeer bleek en fletsch [17] waren, onder zijn niet zeer netjes onderhouden [18] baard; zijn geheele gelaat was betrokken [19]; zijn oogen waren dof, en toen hij mij voorbijging was het niet als anders: „lief weêrtjen, mijnheer!" maar hij nam zijn' hoed stilzwijgend af, en strompelde naar het plaatsjen. Met een diepen zucht [20] trok hij daarop zijn jas uit, zoodat hij mij, in zijn eng zwart vest met mouwen, al het magere en gebogene van zijne gestalte zien liet. De roode blikken [21] tabaksdoos, die half uit den eenen vestzak stak, bleef onaangeroerd, en met wederom een diepen zucht hing hij den rok van mijn oom over den knaap [22]. Met een nog dieper zucht greep hij den borstel op, stond eenige oogenblikken in gedachten de haren op te strijken, en begon toen den rok te borstelen, beginnende met de panden [23].

„Hoe is 't Keesjen! Gaan de zaken niet goed?" riep ik hem toe.

Keesjen borstelde altijd door. Hij was wat doof [24].

Wanneer men den volzin herhalen moet, dien men op een' eenigszins meewarigen [25] toon heeft uitgesproken, is 't glad [26] onmogelijk het met dezelfde woorden te doen. Ik stond op, kwam een stapjen nader, en zei wat harder:

„Wat scheelt er aan, Kees?"

Kees ontstelde [27], zag mij aan en bleef mij een oogenblik met strakke oogen aanzien; daarop vatte hij weêr

een mouw van mijn ooms zondagschen rok, en begon op nieuw te borstelen. Er liep een traan [28] langs zijn wangen.

„Foei, Kees!" zei ik; „dat moet niet wezen; ik zie waterlanders [29], dunkt me."

Keesjen veegde zijn oogen met de mouw van zijn vest af, en zei: „'t Is een schrale [30] wind, meheer Hildebrand."

„Ei wat, Keesjen!" zei ik, „de wind is niemendal schraal. Maar daar schort iets aan [31], man! Heb je een courant [32] verloren?"

Keesjen schudde het hoofd, en ging hardnekkiger dan ooit aan 't schuieren [33].

„Kees!" zei ik: „je bent [34] te oud om verdriet te hebben. Is er iets aan te doen, vrind?"

De oude man zag vreemd op bij het hooren van het woord „vrind." Helaas, misschien was 't hem op zijn negenenzestigste jaar nog geheel nieuw. Een zenuwachtige [35] glimlach, die iets verschrikkelijks had, kwam over zijn mager gezicht; zijne grijze oogen luisterden eerst op [36], werden toen weêr dof, en schoten vol tranen. Zijn gansche gelaat zeide: ik zal u vertrouwen. Zijn lippen zeiden:

„Hoor reis [37] meheer! Kent uwe Klein Klaasjen?"

Hoewel ik nu een' zeer specialen vriend heb, die Nicolaas gedoopt is, en van wien 't niet onmogelijk was, dat Keesjen hem wel eens gezien had, zoo kon ik echter onmogelijk op gemelden Nicolaas den naam van Klein Klaasjen toepassen, aangezien hij een zeer „lange, blonde [38] jongen" is, en nooit zou ik hebben willen gelooven dat gemelde Nicolaas, hoe onaardig [39] hij ook somtijds wezen kan, de oorzaak zou kunnen zijn van oude Keesjens tranen. Ik antwoordde dus dat ik Klein Klaasjen niet kende.

„Heeft meheer Pieter hem uwe dan niet gewezen [40]? De heele stad kent Klein Klaasjen. Hy krijgt centen genoeg," ging Keesjen voort.

„Maar wat is het dan voor een man?" vroeg ik.

„Het is," zei Keesjen, „in 't geheel geen man. 't Is een dwerg [41], meheer! een dwerg, zoo waar als ik hier voor je sta. —

1 pocket handkerchief. 2 bench (the same word is used in the sense of »bank"). 3 summer house. 4 shed. 5 courtyard. 6 to amuse oneself. 7 paint. 8 destination. 9 to bear. 10 to be the matter with. 11 to stumble. 12 stones. 13 to be aware of. 14 half past nine (Remark this way of expressing the time: literally „half ten" etc. a quarter to: *kwart voor* .... a quarter past: *kwart over* ..). 15 to drag. 16 brush. 17 sunken. 18 kept. 19 clouded. 20 sigh. 21 tin. 22 literally »boy" — here a clothes'-horse. 23 skirts. (*Pand* has too the signification of a pledge). 24 deaf. 25 commiserating. 26 quite adv.; the adj. means smooth, slippery. 27 to start. 28 a tear (also: train, oil.) 29 a coll. expression— tears. 30 sharp. 31 there is something wrong. 32 a newspaper. 33 brushing. 34 nervous. 35 to clear up. 36 fair. 37 naughty. 38 to point out. 39 dwarf.

Notes belonging to

KEESJE of N. BEETS.

nauwelijks — hardly (*nauw* means *narrow*, *-elijks* is a desination forming adverbs); *stof — dust* (from the verb *stuiven — to raise dust*, so from *sluiten* (to shut) we derive the subst. *slot* (lock), from *genieten* (to enjoy) *genot* (enjoyment) etc. All these subst. are neuter.); *bezig met — engaged in* (comp. the English. word *busy*, *business*); *op mijn gemak — at my leasure* (*gemak* means *ease*); *denkbeeld — idea* (from *denken — to think* and *beeld — image*); *goed in de verw* (pr. *verf*) — well and properly painted; *als* de plaatsdeur openging — *when*

the door leading to the court-yard was opened (N. B. i. st. of *als* we would rather say *toen*); *dóór moest*, suppl. *gaan* (to go); *ter plaatse*, contracted for *te der plaatse* expression belonging to a former period of the language, in which declension played a more considerable part, *ter plaatse* means *on the place*).

tijds genoeg — a genitive case, litt. enough *of* time (French: assez *de* temps); *om half tien* (ure) at half past nine (o' clock); the last word *ure* would be omitted in the spoken language; *er over heen* — over it (*heen* is difficult to translate, it means: *away*, *along*); *voorbij was*, snppl. *gekomen* — ere he had *come* beyond the appletree (comp. hereabove *door moest* with the meaning of *d. m. gaan*); *als* hij nader kwam — *when* he came nearer, (common Dutch *toen* i. st. of *als*); *netjes* — *properly*, *decently* (Several adverbs in Dutch end in *-jes*, as *zoetjes* (gently), *zachtjes* (softly) *matigjes* (moderately). They are derived from adjectives with the deminutive desinence *-je* and accordingly they all involve the idea of *a little*); *het was niet: lief weêrtje*, *mijnheer* — it was not. (suppl. *heard*): „fine weather!" Observe the deminutive in expressions like this: een vroolijk *zonnetje* — a pretty (little) sun, een flink *regentje* — a good (little) rain etc., which is peculiar to every day language in Holland (comp. however the French *soleil*, a deminutive of the Latin *sol*); *stilzwijgend* — silently (from the adj. *stil* and the verb *zwijgen*); *steken uit iets* — to appear above or under a thing; *in gedachten* (suppll. *verdiept* — *absorbed*); *iemand iets toeroepen* — to call something *to* a person; hij borstelde *door* — he went on brushing, he continued to brush (the adverb *door* prefixed to any verb generally conveys the idea of continuity); *wat* doof — *a little* deaf; *herhalen* — to repeat; *volzin* — sentence; *wat* har-

der — *a little* louder (comp. *wat* doof); *wang* — cheek; *meheer*, dialectical form for *mijnheer*, commonly pronounced *mĕ-nair; niemendal* popular form, depraved for *niet-met-al* (not-*with*-all — not at all); *schudden* — to shake; *hoofd* — head; *aan iets gaan* — to begin, ex. *aan het schuieren gaan* — to begin brushing; *hardnekkig* — obstinate, (from *hard* — *hard* and *nek* — the backpart of the neck) (*neck* is *hals* in Dutch); *iets er aan doen* — to do something for it, to make amends for it, *is er iets aan te doen?* — cannot the thing be made amends for? *vrind* dialectical form for *vriend* (friend); *iets verschrikkelijks*, a genitive case, litt. something *of* terrible (comp. the French: quelque chose *de* terrible); *weêr*, contraction for *weder* — again; his eyes „*schoten* vol tranen" i. e. „were *suddenly* filled with tears" (the idea of *suddenly* is expressed by the verb *schieten* — to schoot); *vertrouwen* — to trust; *'reis* abbreviation for *een reis*, a time. The word *reis* (i. st. of *maal* or *keer*) is only made use of in *some* of the spoken dialects. The Scotch dialect has *a raise* in the same meaning); *uwe*, dialectical form for *u* — *you* (politely). The Dutch word *u* is an enormous contraction for *Uwe Edelheid* (your nobility), which has first been depraved into *Uwedele*, than contracted to *Ueêle*, and abbreviated to *Ueê*, which became *Uwe* and finally *u; doopen* — to baptize, to christen, to name (the special friend of the author, named Nicolas, was — the author himself, Nicolaas Beets; — he edited his *Camera Obscura* under the feigned name of *Hildebrand); 't* abbreviation for *it; gemeld* (from *melden* — to mention) *the mentioned; toepassen* — to apply; *aangezien* conj. — since, because (properly *aangezien* is the past participle of the verb *aanzien*, to consider, so „aangezien hij is" means literally: (it) *being considered*, (that) *he is*); *antwoorden* —

to answer; *krijgen* — to get; *voortgaan* — to continue; *in het geheet niet* or *in 't g. geen* — *not at all* or *no* — *at all.*

J. VAN LENNEP.

Eene inleiding van Mejuffrouw [1] Strauffacher.

Mijnheer en Mevrouw van Eylar waren allerbeste menschen, die om niets anders schenen te denken, dan om het hun' gasten [2] zooveel mogelijk naar hun' zin [3] te maken: en daarbij heerschte op Hardenstein de meest gulle [4] en ongedwongen toon, die te bedenken is. Als ik zeg „ongedwongen" dan bedoel [5] ik daarmede niet wat men nu sans gêne noemt, en 't geen daarin schijnt te bestaan, dat men met een cigaar in den mond door het huis loopt, met een jas en bemodderde [6] laarzen binnenkomt, lui in een gemakkelijken stoel, of op een kanapee ligt uitgestrekt, de helft van den avond wegblijft om te rooken en de dames alleen laat zitten; — neen! men verstond het sans gêne toen anders, en gelijk men in de groote maatschappij zich aan de slavernij der wet onderwerpt om vrij te kunnen zijn — is 't niet Cicero, die zoo iets [7] zegt? — zoo onderwierp men zich in de samenleving aan de slavernij der etikette om zijn eigen en eens anders genoegen te bevorderen [8]. Gelijk ik u reeds zeide, was men op Hardenstein den geheelen morgen zijn eigen meester; de heeren gingen vroegtijdig uit rijden [9] of op de jacht; maar geen hunner zou er aan gedacht hebben, aan tafel anders dan in behoorlijke tenue te verschijnen, de pruik [10] netjes

gepoederd, schoone lubben en jabot en den degen op zijde. 's Avonds onder het muziekmaken viel er wel eens een, die voor dag en dauw [11] in 't veld [12] geweest was, in den dut [13]; maar als de theeboêl opgeruimd en de speeltafeltjes gezet [14] waren, was ieder weêr klaar, en aan 't souper dacht niemand er aan om vaak [15] te hebben. Och! dat soupeeren raakt [6] al zachtjens aan uit de mode.

Ik hoor nu dagelijks zeggen, dat in die jaren onze natie in een staat van diep zedelijk verval verkeerde [17], dat de langdurige vrede, dien zij genoten had, de ontzettende rijkdommen, die men maar te verzamelen en te genieten had, de weelde en wat dies meer zij [18] alle veerkracht had verlamd, alle ontwikkeling doen ophouden en dat men, gerust insluimerde op den roem der voorvaderen, in een toestand geraakt was van algemeene verdooving en machteloosheid. Ik ben niet op de hoogte [19] om dat te beoordeelen; doch die zoo spreken oordeelen van 't geen zij niet gekend hebben, en zien althans [20] de goede zijde van het tijdvak voorbij [21]. Ik verzeker u dat er toen in de meeste dingen vrij wat meer degelijkheid [22] heerschte dan thans; als men bouwde, al was 't maar een onnoozel [23] koepeltjen, dan bezigde men duurzame materialen, en men hoorde van geen muren, die vochtig waren, of afkalkten [24], en van geen planken, die wegrott'en. In de meubelen heerschte ook vrij wat meer smaak en vinding dan in de hedendaagsche; en zij waren vrij wat [25] keuriger en met meer zorg afgewerkt dan in dezen tijd, nu men enkel op 't goedkoope ziet en de boêl maar à la grosse morbleu wordt saêmgeflanst [26]; en het vleesch, aan 't spit gebraden [27], smaakte heel anders dan nu het met de moderne ekonomische kookmachines wordt toebereid. Maar ik raak van den tekst en wat ik eigenlijk aanmerken

woû [28] is, dat de menschen toen ter tijd veel aangenamer in den omgang waren dan nu. Zoo ik straks begon te zeggen, men wist zijn vrijheid aan banden te leggen; ieder had het gevoel, dat, wanneer hij in een gezelschap werd toegelaten [29], zulks onder de stilzwijgende voorwaarde was, dat hij zijn aandeel [30] tot het algemeen genoegen moest bijbrengen en dan bleek het dat wie 't meest zijn best deed om anderen welgevallig [31] te zijn en zich van de voordeeligste zijde te vertoonen, ook doorgaans [32] zelf 't meeste genoegen had. Juist de omstandigheid, dat ons Vaderland toen vrede en rust genoot, was oorzaak [33], dat er over politiek weinig of niet gesproken werd; en ofschoon er spanning tusschen de partijen in den Staat was ontstaan, en somtijds lieden van verschillende kleur elkaâr in gezelschappen ontmoet'en, men had de welvoegelijkheid [34] in tegenwoordigheid van dames niet over politieke vraagpunten te twisten; de gesprekken liepen dan ook meer over literatuur en over de nieuwtjes van den dag. Enfin, hoe zal ik u zeggen? men wist toen nog te „praten", wat de Fransche noemen causer, een kunst [35], die bij ons, gelijk bij hen, zoo goed als verloren schijnt, en door het verdwijnen [36] waarvan de gezelschapskringen ontaard [37] zijn of in dispuutkollegies, of in vervelend [38] gewauwel over dienstboden en modewinkels. — Niet dat men toen ook niet somtijds over zeer onbeduidende [39] dingen sprak; maar over al wat men zeide was een zeker waas [40] van bevalligheid gespreid, dat alleen verkregen wordt door een goede opvoeding, door den omgang [41] met hoogbeschaafde lieden en vooral door de gestadig aangekweekte [42] zucht om te behagen. Gij zult zeggen — of neen, gij niet, anderen, die mij niet begrijpen kunnen, zouden zeggen: „de konversatietoon

van die dagen was dus inderdaad niet veel meer dan een blinkend [43] vernis, 't welk de oppervlakte vergulde [44] eener maatschappij, van binnen verrot en bedorven."

1 Miss. (the same word is used for married women of the lower classes, instead of «*Mevrouw*» — Mrs.) 2 guests. 3 taste. 4 hospitable. 5 to mean. 6 dirty, muddy. 7 something of the sort. 8 to promote. 9 to ride, or to drive. 10 a wig. 11 «*voor dag en dauw*» a colloquial expression: at break of day. 12 *in 't veld* literally in the field, — out shooting. 13 a nap. 14 set out. 15 (an equivalent for *slaap* — sleep). 16 is getting. 17 «*verkeerde*» was. (the verb *verkeeren* is often used in the sense of to be). 18 and all other matters of this sort. 19 not to feel adequate to. 20 at any rate. 21 «*voorbij zien*» — to overlook. 22 solidity. 23 simple. 24 to lose the plaster. 24 *adv.* much, (the adj. *vrij* is «free» and the adv. with on without *wat* — rather. 26 to knock together. 27 roasted. 28 colloquial for «*wilde*». 29 admitted. 30 share. 31 agreeable. 32 generally. 33 the reason. 34 decency. 35 art. 36 to disappear. 37 to degenerate. 38 wearisome. 39 trifling. 40 tint. 41 intercourse. 39 cultivated. 43 glittering. 44 to guild.

E. J. HASEBROEK.

Zusters van barmhartigheid [1].

Zusters van Barmhartigheid! Zouden er niet velen gevonden worden zoo geheeten [2] te zijn?

Ik geloof ten minste dat er rondgaan [3] in de maatschappij, onder den nederigen naam van Gezelschapsjuffrouw. [4].

Het lot [5] hangt menig jong schepsel het gewaad [6], dat haar tot de zusterschap der liefdadige vrouwen wijdt [7], om de schouderen. Menigeen, die zich vroeger met fluweel [8] en zijde tooide [9], neemt gedwongen de pij [10] der dienstbaarheid aan, en verlaat de woning der weelde om, gescheiden van de vreugde der jonkheid, en in het

vooruitzicht van tallooze ontberingen, bij haar eigen jammer nog vreemd leed te gaan torsen [11].

Ziele- of lichaamslijden roepen haar hulp in; ellende is vaak [12] de voorwaarde van hare plaatsing. Zoo gaat zij van den een naar den ander; beurtelings [13] strijdende met zelfverveling, of met de kwalen der lijders, die voor hare rekening komen, en wordt gewoonlijk, zoo niet mishandeld, dan toch miskend. Nochtans niet steeds is ondank haar loon. Zij ziet uit het zaad [14] der droefheid menige schoone en aangename vrucht opgroeien, en vangt het eerst na den Schepper haren liefelijken geur.

1 mercy. 2 called. 3 to go about. 4 lady-companion. 5 fate. 6 garment. 7 to consecrate. 8 velvet. 9 to adorn. 10 a serge robe. 11 to bear a burthen. 12 often. 13 alternately. 14 seeds.

H. CONSCIENCE †).

Terugkomst van de Fransche kostschool.

Omtrent een half uur vóór de gestelde [1] aankomst, stond er eene bijna oude vrouw eenzaam voor de bureelen van den ijzeren-weg [2]; zij was zindelijk [3] gekleed, met een kostelijke kanten [4] trekmuts [5] op het hoofd en een' fijnen lakenschen mantel om het lichaam. Genoegzaam nochtans kon men bemerken, dat het eene burgervrouw was, die hare zondagsche kleêren droeg, en daarom, zeker tegen alle gevaar van slecht weder,

†) Conscience is a Belgian author. His language is Dutch, but contains a few provincial (Flemish) words, which are not made use of in Holland, f. i. *ijzeren weg* (railroad) in stead of *spoorweg statie* i. stead of *station* (railwaystation), *waas* (gauze) i. st. o. *gaas*, *blikken* (to look) i. st. of *kijken*, *staren*, *aanmerking* (observation) i. st. of *opmerking*, *betooveren in* i. st. of *herscheppen in* etc.

genomen had. — Het hart van vrouw Van Roosemael, want zij was het, klopte van moederlijke [6] teederheid; zij ging hare lieve Siska omhelzen [7], dat beminde kind in hare arme drukken, en nu zonder ophouden een buitengewoon groot scherm of *parapluie* met zich de belooning smaken [8] van al den twist, al het verdriet en al de moeilijkheden, die zij had doorworsteld [9] om haar eene *luisterrijke* [10] *opvoeding* te doen geven. O, wat vreugd zal dit haar zijn!

Ha, daar fluit [11] het ijzeren gevaarte in de verte! Van alle zijden komen de bedienden uit hoeken en kanten geloopen, uit magazijnen en barakken [12] gekropen. De metalen stem van den monsterwagen betoovert de doodstille statie in een woelig veld, en het is onder allerlei geroep en geschreeuw dat het gevaarte stilhoudt.

Nu jaagt [13] de moederlijke boezem onstuimiger; het gelukkig oogenblik is aanstaande! De oude vrouw plaatst zich bij den uitgang der statie en blikt met nauwkeurigheid op het gelaat van al de vrouwen, die haar voorbijsnellen [14]. Weldra vliegen de huurrijtuigen beurtelings stedewaarts, de zware *omnibussen* sluiten den stoet [15], en in min dan eenige oogenblikken is het ijzeren paard op stal [16] gezet, de bedienden zijn in hunne holen teruggekropen, de reizigers verdwenen en de statie is weder in hare vorige stilte gedompeld [17]. Moeder Van Roosemael ziet het hek [18] toegaan; droefheid beklemt [19] haren boezem; een pijnlijke zucht ontsnapt hare borst... Zij heeft hare Siska niet gezien! Nochtans blijft zij ter plaatste staan, alsof zij door eene geheime kracht aan het hek vastgehecht ware; en misschien zou zij nog lang in treurige gedachten gedoold hebben, hadde zij niet van verre een jonge vrouw bij een *vigilante* [20] gezien.

Zou dat wel hare Siska zijn? Onmogelijk! het is eene

rijke dame; haar weerschijnend en kleurwisselend zijden kleed laat een groot gedeelte van haar' hals bloot! Het is waar, een wazen [21] *fichu* schijnt hem te willen bedekken, doch verbergt hem niet; bij elke beweging, die zij doet, dansen lange krullen rondom hare wangen; van haren kostelijken [22] hoed waait een winderig gepluimte, [23] hare hand houdt een zeer klein parasolleken; vijftien doozen [24] van allerlei vorm en twee groote kisten liggen vóor hare voeten... Het is Siska niet.

Dit zijn de aanmerkingen, die moeder Van Roosemael maakt, en de gedachten, welke door haar' ontstelden geest gaan. Eensklaps doet de jonge dame een teeken van ongeduld aan de oude vrouw, en laat daardoor hare wezenstrekken [25] beter zien. Hemel, het is hare Siska!... Zie de stramme [26] moeder huppelt vooruit als een jeugdig meisje; twee tranen schieten in hare oogen, een blikkerende [27] lach beglanst haar gelaat, zij opent de armen en roept met roerende [28] blijdschap:

„O Siska, mijn kind!"

Het moet zijn, dat de naam Siska de jonge dame beschaamt; zij wordt rood! Dan, die kleur vergaat spoedig, en zij doet twee stappen vooruit naar hare moeder. Deze wil hare beide armen om den hals van haar kind slaan; maar zie, de verfranschte [29] dochter zal zich niet aan de omstanders ten tooneele geven. Zij vat de hand harer moeder, houdt die sterk vast en belet [30] de omhelzing. Dan zegt zij:

„Goedendag, mama. Hoe gaat het? En met papa? — Let op, gij trapt [31] op mijne doozen.... Ik sta hier al een halfuur op u te wachten."

Waren deze woorden hard of onbetamelijk [32]? In eene andere omstandigheid zouden zij het misschien niet geweest zijn; maar nu doorsneden [33] zij het hart der lief-

derijke moeder als zoovele messen. Inderdaad, was dit de taal, welke Siska voeren [34] moest na een geheel jaar afwezigheid? Geen enkelen zoen [35], geen handdruk voor haar, die gedurende drie jaren in twist met haren goeden man geleefd had om Siska te believen; voor haar, die al hare hoop in de wederliefde van haar eenig kind gesteld had! Zij moest haar pijnlijk zijn, de hartscheurende [36], de dorre ontmoeting; want de arme vrouw sloeg zich de twee handen voor de oogen en begon snikkend en met overvloedige tranen te weenen [37].

Zooverre was alle natuurlijk gevoel echter bij Siska nog niet uitgedoofd [38], dat zij de smart harer moeder zonder medelijden kon aanzien; integendeel, hare goede inborst [39] nam de overhand. Zij bracht haren arm om den hals harer moeder en zoende ze op beide wangen met eene drift [40], die zooveel te sterker was, daar zij uit eene gemoedsaandoening [41] voortsproot. Getroost en gelukzalig was de oude vrouw; zij hield haar kind tegen de borst gesloten [42] en staarde met zuigende [43] blikken haar in de oogen. „O, Siska, mijne lieve Siska!" herhaalde zij, bevend van ontsteltenis [44].

1 fixed, appointed. 2 railroad. 3 neatly. 4 lace. 5 closely fitting cap. 6 motherly, maternal. 7 to embrace. 8 to enjoy. 9 to struggle through, to overcome. 10 superior. 11 whistle. 12 sheds. 13 to throb. 14 to fly past. 15 train. 16 stable. 17 plunged. 18 gate. 19 to oppress. 20 a cab. 21 gauze. 22 expensive. 23 feathers. 24 boxes. 25 features. 26 stif. 27 bright. 28 touching. 29 frenchified. 30 to present. 31 to tread on. 32 unbecoming. 33 to pierce. 34 to hold. 35 a kiss. 36 heart-rending. 37 to weep. 38 to deaden. 39 feeling, character. 40 passion. 41 strong emotion. 42 pressed. 43 «sucking» i. e. eager. 44 emotion.

W. A. VAN REES.

De dood van een braaf soldaat.

Geen dag ging er voorbij, waarop de commandant niet het hospitaal bezocht. Hij had behoefte [1] om te toonen dat het lijden zijner dappere soldaten hem niet onverschillig [2] was; behoefte zich te overtuigen dat 't hun, die blijken [3] hadden gegeven van hun leven veil te hebben [4] voor den roem van het vaderland, aan niets ontbrak nu hun leven op het spel [5] stond. Gewoonlijk nam hij wat tabak en sigaren voor de reconvalescenten mede; en waren die kleine giften welkom, nog veel meer genoegen deden de vriendelijke, deelnemende woorden van den chef, die den zieken zoo welluidend in de ooren klonken [6].

Natuurlijk werd de krib van den braven Verkest nooit voorbijgegaan zonder een paar woorden met hem te wisselen [7]; als er gevraagd werd „waarmede men van dienst kon zijn", volgde doorgaans het bescheiden verzoek: „met een pakje sigaren". Dat was niet voor eigen gebruik [8] — *hij* mocht niet rooken — „maar om 't aan die goede jongens te geven, die hem zoo goed oppasten [9]". Toch wist de echtgenoot van den commandant nog wel het een of ander te bedenken wat den zieke [10] aangenaam was, en menige schotel [11] door haar zelve bereid — versnaperingen [12] die in inrichtingen ten algemeenen nutte onmogelijk *kunnen* verstrekt [13] worden — vond zijn weg uit de keuken van het residentiehuis naar het hospitaal. Dat Verkest door haar niet vergeten, maar *dagelijks* bedacht werd sprak vanzelf.

En toch, niettegenstaande de beste zorgen ging de zieke meer en meer achteruit [14]; hoop op behoud bestond er helaas! niet meer.

Op zekeren avond liet Verkest door een hospitaalsoldaat den majoor weten, dat hij hem gaarne wilde spreken. Toen deze kort daarna de zaal binnentrad, waarin Verkest met een vijftigtal andere zieken werd verpleegd, trof [15] hem de buitengewone stilte, die er heerschte, een sombere stilte, door den inlander [16] zoowel als door den Europeaan geëerbiedigd. Niemand die een woord sprak; al wat men hoorde, was het gesteun [17] van Verkest.

Daar lag hij, die arme! half-opzittende in zijn krib, door de zorg zijner makkers met een wit gordijn [18] voorzien. Daar lag hij, zichtbaar lijdende, en stervende, maar kalm en geduldig als altijd.

Eenige jonge soldaten, óók lijders, stonden op een afstand om hem heen, gereed om op een woord, op een wenk [19] aan zijn verlangen te voldoen. Één bracht onophoudelijke verkoeling aan met een' waaier [20], een ander hield een doek in de hand om hem nu en dan het zweet [21] van het hoofd te vegen; een derde stond met een lepel water gereed om hem te laven [22]. De lamp had men aan den kant van zijn krib met een doek bedekt, opdat het licht hem niet hinderde.

Deelneming, bezorgdheid, hartzeer [23] was op ieders gelaat te lezen. Ja, in de oogen van sommigen, wien hij juist een hartelijk woord had toegevoegd [24], parelden zelfs tranen!

't Was aandoenlijk te zien, hoe die „ruwe klanten" [25] hun makker met zorgen omringden; een moeder kon waarlijk haar kind niet beter verplegen. En als het aanschouwen van de droefheid eener moeder bij het sterfbed van haar kind hartverscheurend [26] is, de tranen van „soldaten" bij het sterfbed van een geliefden makker dringen niet minder door de ziel.

Toen Verkest den majoor zijn krib zag naderen, helderde zijn gelaat een oogenblik op; hij stak zijn' chef de hand toe en zeide met een duidelijke stem, maar door zwakte getemperd en nu en dan afgebroken:

„Ik dank u, majoor! dat ge gekomen zijt; — Ik rekende er op, want gij zijt niet onverschillig voor een soldaat. Het doet me plezier u nog even te zien, want ik wilde gaarne afscheid van u nemen. — Ik voel dat 't gedaan is [27]; den dag van morgen zal ik niet meer zien."

„Zoo moet ge niet spreken, Verkest! Gij zijt wel erg ziek, maar hopeloos is 't immers niet? Den moed maar niet verloren! gij moet blijven leven."

„Neen, neen, majoor! ik voel 't te goed dat ik aan het einde ben; uit het spreken van den dokter heb ik 't ook wel gemerkt. Buitendien [28], den dag waarop ik hier binnenkwam, wist ik al, dat ik er uit zou gedragen worden. — Dat is ook minder; een soldaat moet er niet tegen opzien [29] om te sterven, — en den moed daartoe heb ik ook wel."

De laatste woorden gingen met een zachten glimlach gepaard, alsof hij wilde zeggen: „dááraan heeft 't mij nimmer ontbroken". [30] — En dat was waar.

„Wilt ge dan, dat ik een' zendeling [31] laat roepen, met wien gij wat kunt spreken?"

„Och neen, majoor! dat is niet noodig. Alleen *u* wilde ik zien; en als *gij* zegt dat ik in vrede kan gaan, zal mij dat een voldoende [32] troost zijn."

„Ik heb," vervolgde hij na eenige oogenblikken, „ik heb van mijn leven wel verkeerdheden [34] gedaan, — ik ben jong geweest, en toch wel eens dingen uitgevoerd die ik had moeten laten — maar willens en wetens heb ik nooit iemand kwaad gedaan. — 't Waren van die kleine zonden, die ik hoop dat mij wel zullen

vergeven worden. — Ik ben al vroeg in dienst gegaan, en — u weet 't wel, majoor! de verleiding [35] is dan 't grootst. — Maar ik deed toch altijd mijn plicht als soldaat, ik heb altijd getracht [36] te voldoen. — En als gij, die mij al zoolang kent en die weet wat een soldaat is, als *gij* mij zegt, dat gij tevreden over mij zijt, dan ga ik gerust de eeuwigheid [37] in."

„Maar Verkest! twijfelt ge er nog aan, of ik tevreden over u ben! Gij zijt de *beste* soldaat dien ik onder mijn orders heb; gij waart een voorbeeld voor ieder, die met u diende of u leerde kennen; gij deedt altijd uw plicht met meer nauwgezetheid [38] dan elk ander. En als ik over een' dienaar als gij niet tevreden was, zou ik méér dan onbillijk [39] moeten wezen. — Neen! als het een troost kan zijn de verzekering te ontvangen dat ge steeds al datgene verrichtet [40], waarvoor ge geroepen waart, dat zeg ik u hier plechtig [41] — ik roep God tot getuige — dat ik nimmer een trouwer, flinker en beter soldaat zag dan gij zijt. — Ge kunt gerust van deze wereld scheiden: daarboven zult ge zeker in genade [42] aangenomen worden, want hier volbracht [43] ge uw taak als soldaat naar behooren [44], en ook als mensch waart ge steeds een brave kerel."

En om hem van de oprechtheid zijner woorden nog beter te overtuigen, drukte de majoor hem nog eens, nog eens de klamme [45] hand.

„Welnu, majoor! dan ga ik ook gerust heen; — gij zegt het, en ik geloof 't ook — God zal mij wel bij zich nemen. — Ik dank u nog wel, dat gij mij dien laatsten troost zijt komen geven."

Na een stilte van weinige seconden hervatte hij:

„Ik heb nog een verzoek aan u; — dat zult ge mij óók wel willen toestaan."

„Spreek, Verkest!"

„Of u aan den burgemeester van Nieuwvliet wilt schrijven, hoe ik hier gebleven en als een goed soldaat voor mijn vaderland gestorven ben. Dat zal mijn familie en kennissen dáár genoegen doen, en dan zal men nog eens met eere aan mij kunnen denken..."

Hier stokte [46] zijn stem een oogenblik, en werden zijn oogen vochtig [47].

„Want," ging hij weer op bedaarden [48] toon voort, „want toen ik wegging, majoor! was 't niet alles in orde met mij; ik was een beetje in den wind [49], zoodat ze dáár wel eens gedacht zullen hebben dat 't met mij niet goed zou afloopen [50]. — Als men nu hoort, dat ik opgepast [51] heb en de chefs over Verkest tevreden waren, dan zullen de menschen in het dorp mijn naam in eerlijke herinnering houden."

„Ik beloof 't u, Verkest! als gij sterft, zal ik alles goeds van u aan den burgemeester schrijven."

„Nu majoor! dan ga ik gerust heen. — Groet mevrouw en de kinderen nog eens voor me, en bedank mevrouw voor haar belangstelling [52] — en voor het goede, dat zij mij bewees, — God zegene [53] u en uw gezin."

Al hetgeen Verkest had gezegd, was wel op ernstigen, maar tevens op den natuurlijken toon en met groote kalmte gesproken. En toch, toen hij zweeg en van vermoeidheid [54] de oogen sloot, hoorde men niets dan het snikken [55] der jonge soldaten. Ook de ouderen konden hunne tranen niet bedwingen, en zelfs de majoor deed geen moeite de zijne te weerhouden [56].

't Was een familietafereel, die „vader der soldaten" op den rand [57] der krib zittende, hand in hand met een' zijner stervende zonen! Die ruwe klanten, zelfs gebla-

kerde [58] en vermagerde gezichten, met diepe lidteekens [59] en halfgesloten wonden, als kinderen weenende bij het sterfbed van een' broeder! Een tafereel, dat men waarlijk niet in een hospitaal te velde zou verwachten [60].

En toch was 't juist zoo; die officier en die soldaten, die elkander in het vuur hadden leeren kennen, schaamden zich niet hun gevoel lucht te geven [61].

Toen Verkest de oogen weer opende, zag hij niets dan liefdevolle blikken van diepbedroefde makkers.

„Komaan, jongens! niet gehuild [62] omdat een kameraad sterft! Ik ga gerust heen. — Ik dank u wel — dat gij mij zoo goed oppastet; gedurende mijne ziekte hebt gij mij als trouwe jongens geholpen."

Eén voor één stak hij nu zijn makkers de klamme hand toe, en één voor één kwamen zijne makkers met afgewend hoofd en gebroken hart die hand drukken.

Nog eens vatte hij die zijns chefs, en zeide:

„Dag, majoor! denk nog eens aan Verkest! — Vaarwel!"

„Dag, brave kerel! God zegene u!"

Een uur later sliep Verkest zacht en kalm in, om niet weer te ontwaken.

1 to feel the want of. 2 indifferent. 3 proofs. 4 to hold cheap. 5 at stake. 6 to sound. 7 to exchange. 8 use. 9 to take care of. 10 patient. 11 dish. 12 dainties. 13 served. out. 14 *achteruitgegaan*, to grow worse. 15 to strike. 16 native. 17 groaning. 18 curtain. 19 sign. 20 fan. 21 perspiration. 22 to refresh. 23 grief. 24 to address. 25 rough fellows. 26 heart-rending. 27 it is all over with me. 28 besides. 29 to dread. 30 to fail. 31 missionary. 32 sufficient. 33 wrong things. 35 temptation. 36 to endeavour. 37 eternity. 38 exactitude. 39 unjust. 40 to perform. 41 solemnly. 42 grace. 43 to perform. 44 becomingly. 45 chilly. 46 to give way. 47 moist. 48 calm. 49 *in den wind gaan*, to go wrong. 50 to end. 51 to behave well. 52 interest. 53 to bless. 54 fatigue. 55 sobs. 56 to restrain. 57 edge. 58 bronzed. 59 scars. 60 to expect. 61 to give way to. 62 to howl.

C. E. VAN KOETSVELD.

De rentenier van het dorp.

Korten tijd na mijne komst op Mastland, werd het beperkt [1] getal der heeren en der zwarte rokken nog met één vermeerderd, — een *rentenier;* en daar deze geheel buiten onze gewone dorpsclassificatie valt, ben ik wel genoodzaakt, aan de beschrijving van zijn persoon een afzonderlijk hoofdstuk te wijden [2].

Indien mijn boekske de eer mocht hebben van velen stadslezers in handen te komen, zullen zij waarschijnlijk vragen: „Is een rentenier dan zoo een belangrijk [3] wezen? of is het den schrijver te doen, om zijn boek te vullen?" — Ja lezers, hij is een belangrijk wezen — onder ons.

Zie de kostbaarheid [4] van de meeste zaken hangt af van hare zeldzaamheid [5]. Keisteenen en aardappelen verschillen hoofdzakelijk door hun aantal van diamanten en ananassen [6]. Bij u, vooral in de groote koopsteden, zijn menschen genoeg en heeren in overvloed. Een rentenier is er iemand, die u voor de voeten loopt [7], terwijl gij ijverig bezig zijt. Hoogstens acht gij hem nuttig, als een gieter [8], om groot geld in 't klein te verspreiden; of ook als den hond Munito, om stilzwijgend eene plaats aan het schaakbord of de speeltafel [9] te bezetten. Overigens heeft hij geen stem [10] in zaken [11]. Er is dan ook eene natuurlijke antipathie tusschen een' rentenier en eene koopstad. Bezigheid en duurte zijn twee ziekten die er inheemsch zijn en waarvan hij een doodelijken afschrik heeft. Daarom trekt er ieder voorjaar, tegen de Meimaand, gewoonlijk een zwerm landverhuizers [12] van dit slag [13] ter poorte uit, en verstrooit zich heinde en verre [14].

Maar hoogst zeldzaam verdwaalt [15] een van deze zwervelingen in onze streken. Renteniers, als trekvogels [16] beschouwd, zijn geneigd om te zwerven, ten einde aldus hun grootsten vijand, den tijd, met gezamenlijke krachten te dooden. Waar dus eenigen hunner zijn, liefst op een goedkoop en gelegen [17] dorp of in een miniatuurstadje, trekken vanzelf de anderen heen.

Het was dan tot algemeene verbazing, dat in het voorjaar van 1839 voor ons rechthuis een rijtuig stilhield, beladen met een rentenier. Hij had, ik weet niet hoe, gehoord, dat bij ons een net burgerlijk huis te koop stond, waarin binnen kort een oud en eenig landman, de eenige rentenier van de plaats, gestorven was; en hij was niet ongenegen [18], om in dit huis, zoo het hem aanstond [19], dezelfde affaire te continueeren. De erfgenamen, die met een huis zonder winkel [19] of melkerij volstrekt geen raad wisten, waren hiermede zeer in hun schik; en de heer Duifhuis kocht de woning voor een matige som gelds, ofschoon zij hem zeker nog minder zou gekost hebben, indien de zaak door de tweedehand ware gegaan en de rentenier achter de schermen [20] gebleven.

Maar ik moet u een weinig nader met de vroegere geschiedenis van onzen man bekend maken, gelijk ik die van tijd tot tijd uit goede bronnen [21] ben te weten gekomen.

Adrianus Duifhuis (een beroemde naam!) is iemand van goede afkomst. Zijne ouders waren menschen van middelen, en zijn ongeluk is, dat hij dit te vroeg geweten heeft. Zijne eenvoudige moeder was zoo ingenomen met haar eenig zoontje, zoo bevreesd, dat hij zich aan noodeloos lijden zou blootstellen, dat zij hem bij elken arbeid herinnerde: „Janus-lief! verg u zelven niet

te veel: gij behoeft het toch eigenlijk voor uw brood niet te doen, jongen!" — Ware Janus nu een luiaard [22] geweest, dan zou hij niets geworden zijn, en rustig en rijkelijk hebben kunnen teren [23] op het ouderlijke erfgoed. Maar dit streed tegen zijn' aard [24], zoowel als tegen den wensch van zijn' vader. Als jongeling besliste hij zich tot de studie der medicijnen; maar de Latijnsche grammatica viel hem bitter zuur, en, *daar hij het toch voor zijn brood niet behoefde te doen*, brak hij er zoo weinig mogelijk zijn hoofd mede. Daarbij beweerde [25] zijn vader, dat een dokter niet door Latijn spreken maar door oefening en practijk, zieken moest leeren genezen [26], en Janus kwam op de academie, zonder dat iemand recht wist, hoe hij er had kunnen komen. Hier was hij wel een goed patriot, maar een slecht medicus; en toen de komst der Franschen de staatkundige twistvragen besliste, begon hij eerst te begrijpen, welk een berg van moeielijkheden hij nog had door te worstelen, eer hij Medicinae Doctor worden kon. En met den oprechtsten lust tot dit vak [27] gaf hij het, na eene en andere poging om door zijn examen te komen, weldra op, *daar het toch zijne broodwinning niet was.* Er was dan ook niets aan verbeurd [28]. Moeder vreesde zelfs voor de besmetting [29] der zieken, daar men zich toch niet aan behoefde bloot te stellen, *als 't niet noodig was;* en vader bezorgde hem spoedig een post [30], die wel niet voordeelig, maar toch eervol was. Hier bevond hij zich recht op zijne plaats, en zijne republikeinsche denkwijze deed hem met vurigen ijver zijne betrekking vervullen. Maar de zaken namen een' anderen keer: ons vaderland werd in het Fransche keizerrijk ingelijfd; Duifhuis, wiens ouders inmiddels gestorven waren, kon met zijn Fransch niet best te recht [31], en hij nam zijn ontslag [32], daar hij

toch niet langer ambtenaar behoefde te blijven, *dan hij zelf wilde.* — Daarna heeft hij zich in den handel gewaagd: hij was daarin wel ijverig genoeg, maar had er te weinig kennis van, en wist zich daarenboven niet te schikken naar de gebondene levenswijs en den voorzichtigen omgang van den handelsstand; wat behoefde het ook? *hij was een man van middelen.* Zoo kwam hij altijd te laat op de beurs [33], maakte zich gedurig vijanden onder grootere handelaars, en bleef ten slotte met onbruikbare goederen en onbetaalde posten zitten. — Maar wat was ook gezette [34] handel noodig? *Speculatie* was immers veel aangenamer, *als men geene eigenlijke kostwinning zocht?* Ongelukkig kwam hij daarbij in aanraking met eenige oude rotten van de beurs, die behendig zijne staatkundige denkwijs wisten te vleien. Hij speculeerde dan in effecten [35], en was daarbij op de hand [36] van Grieken, Columbianen, Cortes en alle mogelijke liberalen, daar hij spoedig *geloofde*, wat hij *hoopte* Ongelukkig is de Vrijheid een slecht financier, en Duifhuis begon nog maar even bijtijds te begrijpen, dat hij wel niets voor zijn brood behoefde te *doen*, maar het toch hoog noodig werd, er iets voor te *laten* [37]. Hij verzamelde dus het overschot [38] van zijn vermogen, en zocht een stil en weinig bezocht hoekje op, omdat zijne laatste lotgevallen hem een' afkeer hadden ingeboezemd [39] van al, wat den naam van stedeling draagt. En die afkeer is bij hem zoo diep geworteld, dat, als mijn goede oom Jan, dien hij geheel niet kent, op het dorp komt, den geheelen dag zijn gordijntjes toegeschoven [40] blijven.

Toen ik dit alles vernomen had, verwonderde ik mij eenigszins, dat hij, na zoo van de eene hand in de andere te zijn overgegaan, als een sleutel, die nergens op past [41], er nog zoo vroolijk en welgedaan uitzag, zoodat men

hem waarlijk tien jaren minder schatten zou, dan hij er telt. Maar zoodra ik hem nader leerde kennen, begreep ik, dat hij dit, behalve aan eene vaste en geregelde gezondheid, te danken heeft aan zijne eigenliefde. Hij heeft zich nooit overspannen [42], nauwlijks ingespannen bij eenigen arbeid, en daarbij heeft hij nooit eenig ongeluk aan zich zelven, maar alles aan de omstandigheden geweten [43]. Hevige hartstochten hebben hem nimmer beroerd [44] vooral nadat zijn eerste republikeinsche ijver een weinig bekoeld is. Aan het geld heeft hij zich nooit bijzonder gehecht, terwijl hij ook nimmer eigenlijk gebrek heeft geleden. En alles te zamen genomen, heeft hij nooit tegen den stroom opgeroeid [45], maar zich steeds daarvoor laten afdrijven, tot zijn scheepje hier beland is.

1 smal. 2 to dedicate, or consecrate, — spelt *weiden* — to graze, *uit te weiden* to expatiate. 3 important — *belangwekkend* interesting. 4 value. 5 rarity, scarcity. 6 pincipples. 7 to be in the way. 8 a watering-pot, from *gieten* to pour and to cast — of molten metals etc. 9 card-table. 10 vote; in other significations — voice. 11 things: i.e. in this sense «business-matters». 12 emigrants. 13 sort — in other senses: a blow, a battle. 14 in all directions. 15 to wander, to lose one's way. 16 birds of passage. 17 well situated. 18 disinclined. 19 to suit. 19 shop; in other senses: corner. 20 scenes. 21 sources. 22 sloth. 23 to live on. 24 to go against the grain. 25 to assert. 26 to cure. 27 profession. 28 lost — literally: forfeited. 29 infection. 30 appointment situation; otherwise post — in the same senses as the English word. 31 to get on with. 32 sent in his resignation. 33 Exchange — literally: a purse. 34 regular. 35 stocks. 36 on the side of. 37 to give up. 38 remains. 39 to inspire. 40 drawn close. 41 to fit. 42 to over-exert. 43 past part. of *wijten*, to reproach. 44 to agitate. 45 to row.

C. BUSKEN HUET.

Eene stiefmoeder.

„Ik wou veel liever dat er een huishoudster was gekomen. Zoo'n nieuwe mama, wat heb je er aan?" [1]

„Maar Anna, bedenk [2] toch van wie ge spreekt. Papa weet beter dan wij, wat voor ons en anderen dienstig is."

„Papa heeft gelijk [3], Keetje groot gelijk; dat geef ik toe [4]. Maar mama?"

„Hoe kunt ge zoo dwaas wezen? Als papa niet om mama gevraagd had, was zij immers onze mama niet geworden? Mama kan toch niet helpen, dat papa liever haar heeft dan een huishoudster?"

„Best mogelijk. Maar ik wou dan liever een huishoudster."

„Nu, een huishoudster is ook niet alles."

„Toch liever een huishoudster dan een stiefmoeder."

Dus keuvelden [5], onder het naar bed gaan, twee meisjes van twaalf en veertien jaren. Zij waren de oudsten van een zes- of zevental halve weezen [6], jongens en meisjes door elkaar, over wie Anna, de oudste van allen, zoo goed zij kon toezicht hield. Twee jaren geleden [7] was de moeder van het gezin „komen te vallen" [8]; eene voormalige dienstbode was over de huishouding gesteld geworden; oneerlijkheid en nalatigheid hadden hare verwijdering noodzakelijk gemaakt; de handelszaken van den vader gedoogden [9] niet dat hij zelf de verzorging van alles op zich nam; afkeer [10] van bezoldigde huishoudsters, half juffrouwen, half dienstbaren, had hem naar een tweede huwelijk doen verlangen; dat huwelijk was kortelings voltrokken; sedert weinige dagen had de jonge vrouw haar moeilijk werk aanvaard [11] —

en wij vernemen uit de samenspraak der beide kinderen, dat noch rozengeur noch maneschijn gezegd konden worden de hier ondernomen taak te verdichterlijken [12]. Nog had de eerste wittebroodsweek [13] niet uitgeduurd, en reeds was de speelman van het dak [14].

Keetje was aanstonds volgzaam en meegaande genoeg. Maar de oudste, van wier stemming [15] zooveel afhing kostte hare stiefmoeder menigen zucht en vrij wat stille tranen. Zij was een goed kind, uitmuntend van aanleg, doch zoozeer vervuld met de herinnering aan de overledene [16], dat zij blind scheen voor de zorgen en offers [17] door de tweede moeder aan haar besteed en gebracht. Noch dezer goedheden, noch de berispingen haars vaders, noch de terechtwijzingen van haar jongere zuster, niets scheen in staat haar te winnen. De stiefmoeder was en bleef in hare schatting eene vreemdelinge, die inbreuk [18] was komen maken op hare rechten als oudste dochter, op hare vooruitzichten als alleenheerscheresse over de huishouding haars vaders.

Meisjes tusschen de veertien en vijftien, wanneer ze kwaad willen, zijn de hardvochtigste aller schepselen. Nog jongensachtig genoeg om, bij buiig [19] weder, tusschen licht en donker, met de broêrs een potje te knikkeren [20] of een gangetje te drijftollen [21], zijn zij tevens afgericht [22] in onnaspeurlijke plagerijen ver boven het begrip van knapen verheven. Zwaar weegt haar juk [23] op de dienstboden, inzonderheid op het loopmeisje, zelve nauwelijks zestien. Zwaar ook, indien de omstandigheden haar dit raadzaam doen keuren, op vader en moeder. Hare ondankbaarheid is grenzenloos, hare zelfzucht bodemloos [24], hare lichtgeraaktheid zinneloos, hare koppigheid roereloos, hare opvliegendheid toomeloos. Doch deze „zwarte tijd", deze galperiode der jonge deernen,

houdt niet aan [25]. Het is een overgangstijdperk; en geen vier jaren verloopen, of de goedgestemden onder haar slaan om [28] als een blad. Dan stelt men u voor aan „mijn oudste dochter, die van het voorjaar haar belijdenis heeft gedaan" [27], en gij kunt het niet op [28], zoo lief als zij geworden is. Is dit hetzelfde wezen dat gij, bij een vroeger bezoek, toornig over eene onbeduidende aanmerking, de kamer zaagt uitstuiven [29], de deur hoordet toekletsen [30], de trap opsnikken, en waarvan de moeder u zeide, dat ze er „zoo'n moeilijk kind" aan had?

Aldus Anna. Zij heeft haar achttienden verjaardag niet afgewacht om tot inkeer te komen [31]. Sints langer of korter, maar nooit helderder dan op het oogenblik waarvan wij thans gewagen, ziet zij in, hoeveel zij aan hare stiefmoeder verplicht is. En niet alleen zij, maar het gansche gezin. Een liefderijk en verstandig bestuur heeft de ordeloosheid van het tweejarig *interim* vervangen [32]. Al is de kinderbende met nog een broêrtje en nog een zusje aangegroeid, de nieuwe moeder is er niet kariger [33] om geworden in liefdebetoon aan de eerstgeborenen. Anna bewondert eene tot hiertoe onbegrepen zelfverloochening [34]. Niet zonder schrik bedenkt zij, hoeveel door haar zelve is bijgedragen om dien heldenmoed op de proef te stellen [35]. Dit denkbeeld is haar een telkens nieuwe spoorslag [36] om het misdrevene goed te maken [37] en de herinnering er van uit te wisschen. Keetje en zij schijnen een verbond gesloten en bezworen te hebben (is niet elk rein hart een altaar, en elk heilig voornemen eene gelofte [38], bij dat altaar gedaan?) om het overgeleverd veroordeel tegen stiefmoeders eens en voor altoos te schande te maken [39].

1 «*ik heb iets aan* ... =... is of use to me; 2 remember. 3 to be right. 4 «*toegeven*» to allow, to grant. 5 to chat. 6 orphans.

7 ago adv.; te same word as past part of the verb «*lijden*» means: suffered. 8 colloquial: «died». 9 to allow. 10 aversion. 11 undertaken. 12 to render poetical. 13 honeymoon. 14 a coll. expression: all gaiety at an end. 15 humour. 16 deceased. 17 sacrifices. 18 *inbreuk maken*, to encroach on. 19 showery. 20 to play a game of marbles. 21 to spin a top. 22 trained. 23 yoke. 24 fathomless. 25 to last. 26 to turn. 27 to be confirmed. 28 cannot understand. 29 to rush out. 30 to slam. 31 to come to herself. 32 replaced. 33 sparing. 34 abnegation. 35 to put to the proof. 36 inducement. 37 to make reparation. 38 a vow. 39 to refute, to shame.

DE OUDE HEER SMITS.

Wie is het?

Zijne *entreé de chambre* is onberispelijk [1]. Zijn toilet is sierlijk, zijne *frisure* laat niets te wenschen over. Hij spreekt keurig [2] Fransch, en in zijn geheele houding [3] is iets, dat een bescheiden besef [4] verraadt van zijne eigene verdiensten, dat wij niet afkeuren [5] mogen in iemand, die weet, dat hij een meester in zijn vak [6] is.

De dames ontvangen hem ten alle tijde met genoegen. Hij weet al het nieuws uit de stad, en heeft in Parijs de laatste modes gezien. Hij behandelt de heeren, vooral de ouderen, met eene zekere voorname onverschilligheid [7], welke van zijne onafhankelijkheid getuigt [8]; maar een bal, eene *soirée*, of een concert zou, zonder hem, voor de dames niets dan verdriet opleveren [9]. Zijne bezoeken zijn nooit te lang gerekt, en hij speelt de hoofdrol, — zoodat man en vader voor hem wijken [10] moeten — zoolang hij verkiest te blijven.

Hij verstaat meesterlijk de kunst om zich gewenscht te maken, door op eene niet overdreven [11] wijze echter,

op zich te laten wachten, en zijne komst bij de eene dame als eene haar welgevallige [12] opoffering van eene andere te doen voorkomen.

Daarom toont hij evenwel geene dwaze vooringenomenheid met de eene of de andere, welke hem vijanden zou kunnen maken. Hij kent het vrouwelijk hart, en weet wel, dat men minder op de oprechtheid, dan op het aantal zijner complimenten zal letten.

Hetgeen, waarmede hij heden de schoone blondine vleit [13]; gebruikt hij morgen als hij hare bejaarde tante bezoekt; hij spreekt met eene zekere minachting over zijne mededingers [14], welke de bewustheid van zijn eigene kracht doet uitkomen, en hij is met een streelende blindheid geslagen [15] voor de gebreken [16] van diegenen, in wier gezelschap hij zich bevindt, hoewel hij duidelijk laat doorstralen [17], dat hij die van anderen zeer goed opgemerkt heeft.

Hij laat zich door geene vooroordeelen [18] van stand [19] en rijkdom verblinden; hij frequenteert onverschillig alle huizen waar hij eenig voordeel voor zich zelven ziet; hij is evenzeer op zijn gemak met de hofdame als met de vrouw van den kleinen burger. Aan dezen vertelt hij gaarne, — en hoe gretig [20] wordt hij niet aangehoord! — veel van zijne bezoeken in de groote wereld, waar de looze [21] verrader weder met diepe minachting over de pretenties der burgerlui spreekt! — Pretenties, mijne geliefden, waarover wij ons allen ergeren, niet waar? — en die wij nooit, nooit door ons voorbeeld, aanmoedigen [22]!

Zoodoende wordt hij een veel gezocht [23], ja, bij velen in de wereld, een onmisbaar mensch. — Als men hem verwacht, en hij uitblijft, is de teleurstelling [24] veelal grooter, dan het onvoorzien [25] wegblijven van den meest

geachten gast op onze partijen; zijne kleine oplettendheden, zijne hulpvaardigheid, zijne onschuldige vleierij maken hem tot een' algemeenen lieveling der dames, en zoo zij achter zijn' rug over hem spotten [26] is dat alleen, omdat zij niet willen bekennen [27], hoe onmisbaar hij haar geworden is.

Mijn waarde jonge vrienden! gij, die pas in de wereld treedt en niet weet, hoe u te houden [28], om vooruit te komen: gij die gevoelt, dat gij lomp en onhandig [29] zijt: gij, wien de complimenten en de baard nog in de keel blijven steken; gij, die echter met de edele zucht bezield [30] zijt, om in de groote wereld te schitteren [31]; gij, die hoe goed opgevoed anders, nog geen toon van conversatie hebt; gij, die den slag niet hebt [32] om met de behoorlijke [33] deftigheid over nietigheden [34] te praten; — neemt hem, dien ik u afgeschilderd [35] heb, tot voorbeeld! —

Dan zijt gij gered! Zoek hem in praatzucht [36], in uiterlijk, zoo mogelijk, — en vooral in karakterloosheid te evenaren, en in alle kringen zult gij niet alleen een gewenschte gast zijn; maar nog meer — en dit moet uw ideaal wezen, gij zult een algemeen lieveling der dames worden, — zonder één vijand te hebben onder de meest verstandige mannen!

Gelooft ook niet, dat ik u eene denkbeeldige [37] volmaaktheid voor oogen gehouden heb; ik heb geen ideaal geschetst; — hij, dien ik afgeteekend [38] heb is een wezenlijk, levend mensch van vleesch en bloed; hij is gereed ook u, even als vele anderen tot voorbeeld te strekken: — ik zal hem morgen bij u zenden: — het is — onze kapper [39]!

1 faultless. 2 perfectly. 3 manner. 4 conviction. 5 to blame. 6 profession. 7 indifference. 8 to bear witness. 9 afford. 10 to give way. 11 exaggerated. 12 pleasing. 13 to flatter. 14 rivals. 15

stricken. 16 faults. 17 to appear. 18 prejudices. 19 rank (the same word signifies, too, situation, position). 20 eagerly. 21 cunning. 22 to encourage. 23 sought. 24 dissappointment. 25 unexpected. 26 to laugh at. 27 to own. 28 to behave. 29 awkward. 30 inspired. 31 to make a brilliant figure. 32 «*den slag hebben*», to have the gift. 33 becoming. 34 trifles. 35 depicted. 36 talkativeness. 37 imaginary. 38 sketched. 39 hairdresser.

P. VAN LIMBURG BROUWER.

Kapitein van Berkel.

In de nabijheid van het fraai gelegen dorpje [1] Diepenbeek, in de provincie Gelderland, verheffen zich uit een groep hooggetopte [2] eiken en iepen twee torentjes, behoorende aan een gebouw, dat weleer een groot kasteel, thans voor de helft afgebroken, voor de andere helft in een smaakvol buitenverblijf herschapen [3] is. Dit kasteel, nog steeds bekend onder den eerwaardigen naam van het slot Ammerstein, was nu twee jaren geleden, en is waarschijnlijk nog, de woning van een oud [4] zeekapitein, een man, die vele steden en volken gezien had, en de harten der menschen beproefd. Nog zeer jong, als licht matroos [5], begonnen, had kapitein van Berkel de zoo moeielijke kunst van gehoorzamen, op eene soms wel wat gevoelige, maar toch voor een jong mensch zeer profitabele, wijze geleerd. Vervolgens was hij, na verscheiden reizen naar Oost en West, ook naar de Middellandsche [6] zee, gedaan te hebben, derde stuurman [7], en zoo tweede en eerste geworden, waarna hij, het opperbewind [8] over een' bodem verkregen hebbende, in deze hoedanigheid nog verscheiden malen denzelfden weg heen en weêr voer, dien hij

reeds zoo goed, in zijne mindere qualiteiten had leeren kennen, en dit zoo dikwijls, dat hij, eindelijk overtuigd geworden, dat het in een goede haven toch beter is dan altijd op zee te zwalken [9], zijne reeders [10] bedankt had, en zich op het zoo even vermelde kasteel Ammerstein gevestigd [11].

De menigvuldige gevaren, die kapitein van Berkel gelukkig had doorgestaan, en over 't geheel zijn onrustig leven, hadden hem bijzonder geschikt gemaakt voor het genieten van de stilte en de rust van een beperkten en huiselijken [12] kring. Kapitein van Berkel was niet als die weeke [13] troetelkinderen [14] der fortuin, die zuchten bij de geringste bezigheid, en die, als zij niets te doen hebben, zich doodelijk vervelen [15]. Hij was gelijk aan den jager, die, na een vermoeienden dag, zich, in een behagelijk niets doen, voor zijn vuur nedervlijt [16], zonder eenig andere bezigheid dan het rooken zijner pijp, en het uiten [17] van eenige vriendelijke woorden, aan zijne honden gericht, die, even werkeloos als hij, op de plaat aan zijne voeten uitgestrekt, al blazende en snuivende het zalige der rust des te beter schijnen te genieten, nu zij die met hun gebieder en heer mogen deelen [18]. Een mensch, die zijne vorderingen [19] op den levensweg gewoon is af te meten naar het aantal der door hem aangeleerde talen of uitgelezen [20] boeken, kan zich van het genoegelijke van zulk een' toestand geen denkbeeld maken. Zoo iemand kan niet begrijpen dat er voor den menschelijken geest eenige andere werkzaamheid zou kunnen bestaan, dan schrijven of lezen. In onzen kapitein althans zou men zich zeer vergissen, indien men daaruit, dat hij weinig las of schreef, zou willen opmaken [21] dat zijn geest [22] niet werkzaam was. Schrijven had hem altijd veel moeite gekost. Toen een zijner reeders zich eens

beklaagde [23] zoo zelden tijding van hem te krijgen, antwoordde hem de kapitein: Gij hebt goed praten [24], maar gij moest eens zien wat het mij kost een' brief bijeen te krijgen. Voor ulieden, die den ganschen dag op uw kantoor zit te krassen [25], is dat niets; ik zweet er altijd zoo van dat ik er nooit aan denken kan, dan op zeer hooge breedten [26]. Gij moogt het gelooven of niet, maar zoolang ik nog beneden de 60 graden noorder- of zuider-breedte ben, kan ik in mijne kajuit met de ramen open geen brief aan u (als het ten minste iets meer zal zijn dan een voddig kattebelletje [27]) klaar krijgen, of de rok moet er bij uit.

Lezen ging beter. De kapitein had zelfs, voor een zoo practisch werkzaam mensch, veel gelezen; en nu, in zijn *otium*, las hij, in de winteravonden ('s zomers las hij nooit) ten minste anderhalf uur, zonder zijne oogen op te heffen. Van Kok, Vaderlandsch Woordenboek, had hij toch, in één jaar, de halve A uitgelezen; dat zijn twee deelen [28]. Evenwel, menigeen zal het weinig vinden. En toch, zoo ik zeide, de geest van kapitein van Berkel was in 't geheel niet werkeloos. Denken durf ik het haast [29] niet noemen, omdat hij zelf het (misschien uit nederigheid) [30] dien naam niet wilde geven; maar hetzij men het herinneren, herdenken, recapituleeren, of hoe ook, noemen wil [31], zijn geest deed iets, daar kan men zich op verlaten [32], en die werkzaamheid stelde hem in staat [33], gansche uren achter elkander, onder zijne veranda te zitten, zonder eenige andere uitwendige bezigheid dan het ophalen [34] en uitblazen van den rook uit eene énorme meerschuimer pijp, en het van tijd tot tijd bekijken van dezen inderdaad fraaien kop, om te zien hoe ver hij al was.

De kapitein was overigens, zoo als zeelieden dit meer

zijn, in huis zeer schikkelijk [35], schoon [36] somtijds wel eens wat bemoeiziek, vooral ten opzichte van het eten, gelijk hij ook, aan boord, den kok altijd geducht had nagereden [37], maar met dat al [38] de beste huisvader van de wereld. Slechts nu en dan, als hem het rechter been, waar hij eens een engelschen kogel [39] in gekregen had, met verandering van weer, wat stak [40], verloor hij die gelijkmatigheid [41] wel eens, die hem anders kenmerkte [42]. Ook kon hij, ten opzichte van die onderwerpen, waaromtrent zijne opinie gevestigd was, niet gemakkelijk tegenspraak [43] velen. De kapitein was, onder anderen, een verklaard voorvechter [44] van het golvenstillend vermogen van de olie en — van de noodzakelijkheid der formulieren van eenigheid [45] in de kerk. Het eerste was niet anders dan het gevolg eener veeljarige ondervinding. Het andere, schoon in een minder nauw verband [46] met 's mans vak [47], werd echter door hem daarop zeer vernuftig toepasselijk gemaakt.

Praat mij niet van uwe nieuwigheden [48], zeide hij meermalen, wanneer hij iemand hoorde, die (zoo als men gewoonlijk zegt) wat liberaal was op het stuk [49] van godsdienst. Bewijs mij eerst dat ik op zee te recht kan, zonder kompas, en dan zal ik u toestemmen [50], dat wij de formulieren wel kunnen missen. Een mooi ding, als gij den wegwijzer [51] voor u hebt liggen, liever zelf op goed geluk in zee te steken! Den loods [52] van boord te zenden, op een onbekende kust! Uwe oogen toe te doen [53], als gij niet anders te doen hebt dan de kaart te raadplegen [54], die anderen voor u gemaakt hebben, en waar alle bochten van de kust, alle ondiepten, alle stroomen, duidelijk op zijn aangewezen [55]!

1 little village of (where «of» is used in Engl. before geographical denominations it is omitted in Dutch). 2 towering. 3 trans-

formed. 4 ex-captain, (*oud* old, when used in this signification, is not declined). 5 able-bodied seaman. 6 Mediterranean. 7 mate. 8 chief command. 9 to roam. 10 shipowners. 11 established. 12 domestic. 13 effeminate. 14 spoiled child. 15 to be bored. 16 to sit at ease. 17 to utter. 18 to share. 19 progress. 20 perused. 21 to conclude. 22 wind. 23 to complain. 24 it is easy to talk (remark here the use of «*gij hebt goed*» . . . followed by an Inf. comp. the French: *vous avez beau* . . . 25 to scribble. 26 latitude. 27 a scrawl, on a scrap of paper. 28 volumes. 29 scarcely. (The subst. *habst* means *haste*). 30 modesty. 31 please to call. (*willen* is often used in this way in Dutch). 32 to feel assured. 33 enabled him. 34 to inhale. 35 easy going. 36 though (The adjective *schoon* means fair, beautiful). 37 to control strictly. 38 *met dat al* nevertheless. 39 bullet. 40 to pain (literally to stab, to stick, to sting). 41 equanimity. 42 to characterize. 43 contradiction. 44 champion. 45 unity. 46 connection. 47 profession. 48 innovations. 49 on the subject. 50 to grant. 51 guide. 52 pilot (*loods* a shed). 53 to close. 54 to consult. 55 indicated.

W. J. HOFDIJK.

Een avond op de heide.

Wij wandelen op de heide tusschen Baarle en Tilburg, onder den rechtsban [1] van het aloude dorp Alfen, en houden een breeden zandigen weg. Ziet gij daar het heuvelige veld met zijn bruingroene sprei [2], van erica's doorstikt [3], in de luwte, tusschen twee dennebosschen? — Daar willen wij afwijken [4] van de vermoeiende rulle [5] heibaan, en ons een poos ter ruste zetten, al is het ook, dat het late uur van den dag eerder tot spoed dan tot toeven [6] maant.

Hoe rustig is het hier, hoe lieflijk de ernstige een-

zaamheid! Het scherpe licht van den hellen dag is verdwenen, en het gloeiend goud en het blinkend oranje, dat ten westelijken hemel begint uit te stralen, vloeit als eene fijne, roodkleurige adem over de heide: tint de hellingen [7] der heuvels met een bijna doorschijnenden [8] glans, en doopt de wazige [9] toppen der blauwe, roodachtige dennen met een smeltenden purper- en goudgloed, die verhoogd wordt door de donkergrauwe duisternis, zich uitbreidende onder de ranke [10] stammen daar beneden. Zelfs de steenen molen, daar op eenigen afstand vóor u, scherp zijn kantigen [11] vorm en ranke wieken afteekenende tegen het groenachtig blauw der noordelijke lucht, verliest van zijne ruwheid, waar die teedere avondstralen hem verlichten.

Hoe prachtig is de harmonie in de natuur, en hoe wonderbaar tevens! De rauwe kreet van den reiger [12], die er zijn' makker toeroept, schijnt, hoe vreemd ook, een eigenaardige toon, die bij de eenzaamheid van het oord, het geheimzinnige van dit avondlandschap behoort.

En middelerwijl is de gloeiende zonneschijf, allengs gedaald, nedergezonken, en heeft het stralend hoofd aan de kimme [13] ondergehaald. Licht en schaduw zijn over de heide samengesmolten tot eene onzekere [14] schemering, en de duisternis treedt buiten het dennebosch, om de gansche landstreek te overvleugelen.

Zwart wordt het woud, en grauw de heide, maar heerlijk helder welft zich [15] nog de fijn-blauwe lucht daarover, en het westen biedt een nieuw, naamloos schoon schouwspel: de purperen dampen en violetkleurige wolken, met hunne tintelend helle zoomen [16], zijn afgedreven [17]; het stralend avondrood is geslonken [18] tot een donkeren, koperachtigen gloed; maar bijna te midden daarvan vertoont de zinkende maan heure [19] bleek-

gouden sikkel met zulk een tooverachtige [20] werking, dat ge voor dit aanbiddelijk-stille, vriendelijk-rustige tafereel de prachtige avondroodflikkering niet terugvraagt.

En zoo ernstig is uw geest gestemd onder den invloed van den toon der natuur, en zoo verneembaar [21] spreekt in uwe ziel het bewustzijn harer eeuwigheid, dat ge u geenszins ontzet [22], wanneer ik u opmerkzaam maak op den aard van het landschap rondom u: — gij hebt u gelegerd te midden van een kerkhof [23], en uwe zitplaats is een grafheuvel.

1 jurisdiction. 2 surface: — literally: coverlet. 3 embroidered. 4 leave. 5 rough. 6 to tarry, to remain. 7 sides. 8 transparent. 9 hazy. 10 tall, slender. 11 angular. 12 heron. 13 horizon. 14 indistinct. 15 to be vaulted. 16 edges, borders. 17 to float away. 18 to shrink. 19 poet. for *hare*. 20 magic. 21 audibly. 22 to be terrified. 23 a churchyard.

A. PIERSON.

Eudia.

Onze pastorie moet men weten is nog altijd het kleine huisje van de Boogaerdenstraat. Klein was het van den beginne aan, maar nu, God zij geloofd, was het ook te klein geworden.

Had ik dan geen ruimte noodig om naar behooren [1] te kruipen op handen en voeten [2], ten rijpaard voor mijn oudsten jongen, mijn Louis, een knaapje van twee jaren met schitterende bruine oogen en een' donkeren krullebol? Kleine huizen zijn bovendien zoo gehoorig; want, als ik mijn bruinoog [3] schoone sprookjes verhaalde onder begeleiding der pianino, maakten wij geregeld het kleine schreeuwertje wakker, dat juist zijne

intreê [4] in de wereld had gedaan onder den naam van Henri Daniël.

Wij verhuisden [5] derhalve en deden een goeden ruil [6]: een ruime suite beneden, en boven een voorkamer, van waar wij het uitzicht hadden op aankomende en vertrekkende treinen, op het station en over het station henen op een reeks [7] van heuvelen, fraai beplant.

De binnenkamer werd ons heiligdom [8], ik bedoel ons woonvertrek. Een donker behang [9], een breede schoorsteenmantel, welgevulde [10] overgordijnen, een paar groote fauteuils, een portret van Goethe en als pendant — o dichter van het „Ewig Weibliche!" — de Vierge de Madrid van Murillo met haar halve maan, en, zou ik u vergeten?, mijn piano: het gaf de gezelligheid [11] aan onze huiskamer, die niettemin [12] zeer ongezellig ware geweest zonder nog iets.

Iets? —

Och, ik meen ook iemand, maar als ik nu in een gedrukt boek over die iemand sprak, zouden immers die haar kennen mij beschuldigen van de eenigste [13] te zijn die haar niet kende.

Men sticht [14] toch geen eerzuil voor het eerste lentezonnetje, noch voor de avondstar, noch voor het lelietje der dalen [15], noch voor den zomerregen, „die drenkt [16] het dorstige land".

Lees eens het „Madeliefjen" [17] van Beets, aanschouw daarna Ary Scheffer's „Reinen van harte", sla eindelijk de bladzijde op, waar geschreven staat: „Zalig zijn de zachtmoedigen", en gij ontvangt den indruk, dien zij u geven zou.

Maar wie zij is? Gij zoudt zooveel kunnen vragen: bij voorbeeld, waarom ik het nooit koud heb [18] in deze koude wereld; waarom ik zoo dikwijls droom van een

glimlach en trouwe oogen; waarom een zachte stem, als vertroostende muziek, staag [19] door mijn woning ruischt; waarom ik zoo goed begrijp wat het zegt een kind van God te wezen vol van goedigheid, vol van blijdschap, vol van vrede?

Niet zoo onbescheiden! Louter [20] om uwe nieuwsgierigheid te voeden, jaag [21] ik geen blos op twee wangen, waarvan de rozen nog niet verdwenen zijn, al werden ze reeds eens besproeid [22] met tranen, zachte tranen om een zwak schepseltje, dat Gods Engelen maar zouden opvoeden omdat het zoo zwak was.

Kom, treedt het woonvertrek weder uit. Laat de geduldige moeder met hare vroolijke kinders aan boezem en knie er u niet bederven voor de werkelijkheid om u heen [23], waar gij toch niet dikwijls zooveel aardsche vreugd terugvindt, als waarvoor in mijn huiskamer God dagelijks gedankt had.

1 comfortably. 2 on all fours. 3 dark eyed boy. 4 contr. of *intrede* entrance. 5 to move. 6 exchange. 7 a row. 8 sanctum. 9 paper. 10 full. 11 cosiness. 12 however. 13 only person. 14 to erect. 15 lily of the valley. 16 to water. 17 a daisy. 18 to be cold 19 for *gestadig*, constantly. 20 merely. 21 to call up. 22 wetted. 23 around you.

G. KELLER.

Tusschen Zweden en Noorwegen.

Wij verlieten [1] de woning van den laatsten Zweedschen boer en trokken voort, altijd voort, berg over, wouden en dalen door en beken en watervallen langs, totdat wij tegen elf uren weder eene woning bereikten.

Maar 't was geen gastvrije [2] woning, waaruit de vriendelijke rookkolom [3] opsteeg, de grazende kudde [4] of de spelende jeugd ons bij de nadering verwelkomde. Het dak was ingestort onder de sneeuwbuien [5]; de schuren waren vergaan [6], en de grond, die eens bouwland geweest was, lag als eene wildernis tusschen twee beken, die klaterend voortjoegen [7] en de woestheid van het oord nog verhoogden.

Ik wil u niet met fictiën bezig houden, allerminst met alledaagsche; maar het is mijne schuld niet, dat mijne verbeelding mij die hoeve [8] voorspiegelde [9] zooals zij was, vijftig jaar geleden. Toen heerschte er welvaart en rijkdom: getuige [10] dat vijftal schuren, die nu ineengestort en met onkruid [11] begroeid zijn. Toen was die wildernis een vruchtbare grond, en de onafzienbare [12] bergvlakten leverden voedsel [13] in overvloed op voor de kudden die er graasden, en het bosch gaf meer hout dan de strengste winter eischte [14] om den huiselijken haard te verwarmen.

Maar om gelukkig te zijn wordt er meer gevorderd dan stoffelijke welvaart en zoo [15] de bewoner en zijne gade tevreden waren met hetgeen akker en veestapel [16] hun schonken, voor de zonen was de ouderlijke hoeve te eenzaam. Toen de knapen jongelingen geworden waren, trokken zij henen [17] naar het zuiden, waar de arbeid zwaarder [18] en het leven moeielijker was, maar waar menschen waren en bedrijvigheid [19] en beweging. Zij keerden jaarlijks voor eenige dagen naar de eenzame bergstreek weder en verhaalden van het leven der maatschappij daarginds [20], en telkens als zij vertrokken waren ontstond er groote leegte in het huis en hart der ouders.

Slechts Martha was bij hen gebleven; maar ook zij was niet ongevoelig [21] voor die verhalen uit de samenle-

ving [22], en vaak [23] benijdde [24] zij de golven der beek, die voortjoegen en voortjoegen naar dat onbekende land, waar zij wel nimmer komen zou. En waarom niet? Trokken er niet jaarlijks gansche scharen [25] van vrouwen en meisjes uit Elfdalen en Dalarne naar de groote stad; waarom zou zij zich niet bij haar voegen [26]? En als zij dat zich zelve afvroeg, terwijl zij de kudde [27] bewaakte, die heinde en ver [28] zich verspreidde over de vlakte, waar de kalme meren [29] de wolkjes weêrspiegelden, en zij zag dan ook hare eigene beeltenis [30] in die meren weerkaatst, dan gevoelde zij, dat Stockholm ook haar — misschien meer nog dan aan die anderen — geven zou wat haar hier ontbrak....

Nog leeft in Zweden's hoofdstad eene overlevering [31] van een kind uit de berglanden, wier schoonheid geen wederga [32] had, die gevierd en bewonderd werd door allen. Zelfs de Koning ontbood [33] haar aan het hof, waar zij in hare nationale dracht [34] verscheen; en maanden lang sprak men in alle kringen van de schoone bergbewoonster. Toen verdween [35] zij en niemand wist waarheen.

Als op de breede trappen [36] van de Skepsbro de lustige Dalkullar zich nederzetten en een oogenblik verpoozen [37] van haar zwaren arbeid, dan mengt zich [38] soms eene oude vrouw onder de groep, wier taal ook door haar gesproken wordt. En zij vertelt van de dagen dat zij aan 't hof [39] kwam, en de Dalkullar luisteren spottend en ongeloovig naar haar gesnap [40], totdat haar rusttijd verstreken is [41]: dan grijpen zij weder de raderen der booten, die tusschen Skepsbro en Djurgården gestadig [42] heen-en-weder varen [43], en zij hebben hoogstens een woord van medelijden over [44] voor de krankzinnige [45] oude.

1 quitted. 2 hospitable. 3 column of smoke. 4 herd. 5 snowfall.

6 to crumble away. 7 to rush onwards. 8 a farmhouse. 9 to represent. 10 witness. 11 weeds. 12 endless. 13 fodder. 14 to require. 15 if. 16 stock (of cattle). 17 they went away. 18 harder. 19 activity. 20 yonder. 21 insensible. 22 social life. 23 often. 24 to envy. 25 troops. 26 to join. 27 flock. 28 here and there — in all directions. 29 *een meer*, a lake; *de zee*, the sea. 30 image. 31 tradition. 32 parallel. 33 to send for. 34 costume. 35 to disappear. 36 a step — (*een trap*, means also 1° a staircase and 2° a kick). 37 to repose. 38 to mingle. 39 court (the same word is used in the sense of a garden) 40 chattering, bable. 41 has passed. 42 constantly. 43 to ply. 44 to spare. 45 old maniac.

R. C. BAKHUIZEN VAN DEN BRINK.

De Brabantsche kooplieden in Holland.

Een handelsbevolking [1], welke zich in het jaar 1585 uit Antwerpen naar de noordelijke koopsteden verplaatste, vond daar een vruchtbaren bodem [2], maar die noeste [3] bewerking vorderde om die vruchten te dragen. De grondstof lag vooral in het talrijke en uiterst bedreven varensvolk [4], dat deels op de schepen der watergeuzen den prijs der roekeloosheid en stoutmoedigheid had behaald, deels in den handel op Moskoviën en vooral in de walvischvangst eene degelijke leerschool had gemaakt [5]. Doch de sleurhandel, waarbij elke stad naar gelang van de haar verleende voorrechten op bepaalde plaatsen, binnen bepaalde grenzen, op bepaalde artikelen zich toelegde, was de heerschende: groothandel en groothandelaars ontbraken. Voor de enkele uitgewekenen onder de aanzienlijken, de Reaals, de Pauwen, de Bickers, had zich in het oord hunner ballingschap, hetzij in de Engelsche zeehavens, hetzij te Bremen of te Hamburg, een

ruimer gezichteinder [6] ontsloten; een Jan Huijgen Linschoten had op Portugeesche schepen de groote vaart [7] medegemaakt [8] en het gebrekkige van den Spaanschen handel en zeebouw [9] was bij hem niet onopgemerkt gebleven; maar wat in Holland uitzondering was, was sedert lang te Antwerpen regel. De groote handelshuizen aldaar hadden hunne nevenkantoren [10] te Lissabon en te Sevilla en elders; Antwerpenaars hielpen Spaansche bodems [11] bevrachten en deelden in de vruchten van den tocht, en niet alleen had hun scheepsvolk op de verre reizen zich met praktische kennis verrijkt, ook aardbeschrijving en zeevaartkunde waren er als wetenschap beoefend geworden. Gerard Mercator en Abraham Ortelius hadden daar het voorbeeld gesteld [12], dat, merkwaardig genoeg, juist in hetzelfde jaar door een Nederlander, Lucas Jansz. Wagenaar werd gevolgd, die toen den eersten Hollandschen zee-atlas, onder den titel van „Spiegel [13] der Zeevaart", bij Plantijn te Leiden in het licht gaf [14].

De uitgewekenen [15] uit Antwerpen kwamen herwaarts onder de schoone leus van vervolgden om den wille [16] van het geloof. Nu moge het zoo geweest zijn, dat vele kooplieden met het hun eigen instinct voorzien hebben, dat bij den terugkeer van Antwerpen onder het Spaansche juk, het met den handel daar ten einde liep, en deze zich naar elders moest verplaatsen, toch voerden zij het gemoedelijke devies [17] onder hun blazoen [18]. Protestanten, vooral Calvinisten, waren zij meest allen, en zoolang zij in hun bedehuis [19] waren, meenden zij dat in vollen ernst. Ook daarbuiten tot op zekere hoogte [20]? De heerschappij welke de koning zich, als koning van Spanje en Portugal, over de Oost- en West-Indische zeeën had aangematigd, had het gezag der Kerk voor zich. Paus

Alexander VI, het ongoddelijkste [21] monster van zijn' tijd, zoo als onze ijveraars [22] zeiden, had die zeeën en landen bij openbare bullen aan de koninkrijken geschonken. Het was voor onze Calvinisten bijna een geloofspunt den Koning en den Paus gelijkelijk te bestrijden, door zich naar Indië den weg te banen [23] en des noods [24] met het zwaard de leer te prediken, „des Pausen donatie is idel ende teghens [25] de leeringhe [26] Christi ende teghens de religie." Tot zooverre gingen geloof en belang hand in hand; maar wanneer later Leicesters berucht plakaat den handel in 's vijands landen verbood, dan voorzeker scheidden de Brabantsche kooplieden zich van de partij hunner politieke medeballingen, meestal vrienden van den Engelschen landvoogd, af, om zich met die der stedelijke regeeringen en der Nederlandsche kooplieden te vereenigen om het volgend sophisme te vinden [27]: de verboden handel brengt, naarmate zij 's konings landen verarmt [28], ons te grooter schatten aan, waaruit wij in staat zijn den oorlog tegen den gemeenen vijand te voeden en de kerke Gods te schragen [29]. Zelfs zou men er dan niet tegen op gezien hebben [30], een ander ook Katholieken potentaat, b.v. koning Hendrik IV, of de republiek van Venetië, ja des noods den grooten Turk, de behulpzame hand te bieden, mits hij slechts de vijand van den koning van Spanje was. Dit was de rechtzinnigheid van den uitgeweken koopman: godsdienstijver, maar met zekere rekbaarheid naar de omstandigheden. Dat dit met le Maire ook het geval zal geweest zijn, durf ik niet verzekeren; hij was van Doornik [31] geboortig, en had Antwerpen waarschijnlijk na den val der stad verlaten; maar ik zou wel eens willen weten, welken godsdienst zijne broeders, die zich in Portugal, Spanje en Italië als kooplieden gevestigd hadden, nog in 1609,

althans [32] voor het oog der wereld, hebben beleden; met hen toch bleef onze Isaäc even nauw verbonden, als met zijn' broeder Johannes, predikant te Amsterdam, een zoo ijverig contra-remonstrant, dat hij de geeselroede [33] van Vondel niet ontging [34]. Had hij bovendien niet tot zijn' boezemvriend dien Petrus Plancius, welke zich door zijne vervolging der Lutherschen even gehaat maakte, als door zijne verdiensten voor de zeevaartkunde beroemd, die, terwijl hij van den kansel [35] tegen de Remonstranten donderde, zich niet ontzag [36] den afvalligen [37] Hendrik IV van raad te dienen [38], zoo dikwijls deze dien vroeg. Vroomheid en zedelijke strengheid zijn niet altoos elkanders maatstaf, en onder de vele vonden [39], welke de menschen in die dagen zochten, behoorde ook deze, hoe het mogelijk was de bijbelspreuk, dat men God niet kan dienen en den Mammon, te vereenigen met die andere: maakt u vrienden uit den Mammon der onrechtvaardigheid.

1 mercantile population. 2 soil. 3 industrious. 4 seamen. 5 «made», fig. as here «passed through». 6 horizon. 7 the high seas. 8 sailed on. 9 navigation. 10 branch firms. 11 vessels. 12 set the example. 13 mirror. 14 published. 15 emigrants. 16 for the sake of. 17 motto. 18 coat of arms. 19 tabernacles. 20 to a certain extent. 21 impious. 22 zealots. 23 to open the way. 24 needs be. 25 old forms of «*en tegen*» and adverse. 26 id. *leering*, doctrine. 27 invent. 28 to impoverish. 29 to support. 30 to fear. 31 Tournay. 32 at any rate. 33 scourge. 34 to escape. 35 pulpit. 36 did not hesitate. 37 apostate. 38 to act as counseller to. 39 feints.

J. P. HEIJE.

De Taal.

Neerland! was uw arm van staal [1],
't Hart was zacht en mild [2] en goedig;
Zoo ook huwt zich [3], vroom en moedig,
Kracht en teêrheid in uw Taal:
Kan ze in wilde stroomen bruisen [4],
Plettrend [5], waar zij weerstand vindt —
Streelend ook als lentewind
Kan ze fluisteren [6], kan ze suizen
Wáár zij, in 't bekorend [7] lied,
Deugd en Schoonheid hulde biedt [8].

Neerland! leen uw luistrend [9] oor
Aan de zangen van 't Verleden [10]:
Dring [11] de rijke taal van 't Heden
Diep in ziel en zinnen door!
Wat [12] aan glanzen mocht verdooven [13],
o! De schittring van uw Taal,
Zacht als dons [14], en scherp als staal,
Kan geen tijd of macht u rooven.....
Zoolang ge uit haar parelvloed
Teêrheid put en Heldenmoed [15]!

1 Steel. 2 generous. 3 to unite (in marriage). 4 to gush. 5 destructive. 6 to whisper. 7 enchanting. 8 to render homage. 9 listening — attentive. 10 the past. 11 *doordringen*, to penetrate. 12 whatever. 13 to fade away. 14 down. 15 heroism.

BELLAMY.

Mijn Geboortedag.

Toen ik, op mijn geboortedag,
Nog nauwelijks in het wiegle lag,
Kwam 't dartel wicht, de looze Min [1]
Het kraamvertrek [2] al lachende in.
Het knaapje schaterde overluid [3]:
„Veel heils [4] met deze jonge spruit!
„Hij zal, zoo ik mij niet bedrieg" —
Dit zeggend keek hij in de wieg —
„Hij zal nog aan mijn moeders kroon
„Een parel zijn van 't eerste schoon.
„Me dunkt dat op zijn kleen gelaat,
„Alreeds een trek der liefde staat!"
Men zegt, als of ik 't laatste woord
Reeds met bewustheid [5] had gehoord,
Dat ik met eenen lieven lach [6]
Naar 't vrolijk minnegodje zag.
„Zie!" sprak de dartle Jongen toen,
En gaf mijn kleene wang een zoen [7],
„Zie! heb ik nu wel mis geraân [8]?
„Het kind ziet mij reeds lachend aan!
„Gewis, mijn liefste kind, gij zijt
„Om mijne komst met recht verblijd [9]:
„Ik zal u, in uwe prille [10] jeugd,
„Genieten doen de zoetste vreugd.
„Door mij zult gij de puik [11] en de eer
„Der meisjes... zie!... daar lacht hij weêr!
„Ja, jongen, word maar schielijk groot!
„Dan schenk ik u een speelgenoot,
„Een meisje vol bevalligheên [12]!

„Uitmuntend [13] schoon en juist van leên [14]!
„Nu lacht gij, maar gij weet nog niet
„Wat gunsten u de liefde biedt. —
„Kom, nog een kusje, kleene knaap!
„En wieg den jongen nu in slaap!"
Zoo sprak de Min, en snelde voort,
De bengel [15] hield aan mij zijn woord!
Mijn kindschheid was maar nauw voorbij,
Of hij was altoos aan mijn zij;
Hij bragt mij vaak [16] in 't lomrig [17] bosch,
Daar zaten wij op 't groene mos,
En hoorden hoe de nachtegaal
De ziel verteedert [18] door zijn taal.
„Ik wil u, sprak het gulle [19] wicht,
„Ook leeren hoe men, in gedicht,
„De vreugden van het hart verheft,
„De ziel der jonge schoonen treft."
Toen schonk hij mij een elpen lier,
En leerde mij een lossen [21] zwier [22],
Op allerhande [23] trant en maat,
Hoe hij de zilv'ren koorden slaat,
Doch — schoon [24] mij 't speeltuig [25] helder klonk,
Toen hij mij schoone Fillis schonk,
Kreeg steeds mijn teedere Poëzij
Een aangenamer melodij.
Nu zing, nu speel ik anders niet,
Dan 't zoet [26], dat mij de liefde biedt.
En zijn eens door den ouderdom,
Mijn vlugge vingers stram [27] en krom,
Mijn lied, schoon kracht en jeugd verdwijn [28],
Zal immer van de liefde zijn!

1 roguish Love. 2 the young mother's room. 3 to cry with a laugh. 4 hail! 5 consciousness. 6 a friendly smile. 7 kiss. 8 made

a wrong guess. 9 delighted. 10 earliest. 11 the best. 12 charm. 13 eminently. 14 *leên*, from *leden* members, *juist van leên* of graceful stature. 15 rogue. 16 often. 17 shady. 18 to soften. 19 freehearted. 20 ivory. 21 free. 22 grace. 23 manner. 24 though. 25 instrument. 26 the charms. 27 stiff. 28 to vanish.

P. A. DE GENESTET.

Het haantje van den toren.

Fiat voluntas. [1]

November 't laatst, maar even toch,
door storm en sneeuwjacht heen,
Was ze uitgewipt [2] naar Moeders huis,
met overhaaste schreên.
Men knorde [3] op 't onvoorzichtig kind;
zij — kuchte, met een lach.....
Doch 's avonds van dat wit gelaat
ontroerde [4] wie haar zag.

En sedert ving haar lijden aan;
de kiem [5] der wreede kwaal [6],
Die langzaam moordt, als sluipend gif [7],
en wis [8], als 't grievend staal,
Schoot wortlen [9] in haar jonge borst...
een blijde lentegaard [10]....
En de arme kunst zocht weêr naar 't kruid,
dat nergens wast [11] op aard.

Het einde was beslist; doch zij
verdroeg haar kruis, als meest
Haar kruisgenooten, 't hart vol hoop,
met plannenrijken geest.

Zij leed, met lieve lijdzaamheid [12].
ook waar, van week tot week,
Trots korte vleugjes [13] van herstel,
haar teedre kracht bezweek [14].

Toch, dat eentoonig [15] leventje,
met zorg bewaakt, verdeeld, —
Was ze ook niet moe als nichtje een uur
had aan haar zij gespeeld? —
Dat dobbren tusschen hope en vrees,
die voorgeschreven [16] rust,
't Was ook een kruis, een bitter kruis,
voor lieve „Levenslust"!

Ach Levenslust!... in beter tijd,
zóó schertsend, noemden haar
De vrienden van haar schoone jeugd,
een teedre vriendenschaar,
Die zij, een zonnetje in haar huis
en feest van 't huislijk feest,
Bezielde [17] door haar lieflijkheid.
en rijken, dartlen [18] geest.

Want levenslustig was heur aard,
zij lachte nimmermoê [19],
De jonge vrouw, vol kinderzin,
het lieve leven toe.
Geen zorg boog [20] licht dat hoofdje neêr;
een niets, een rozeknop [21],
Een zonnestraal, een lief gelaat
wond haar jong hartjen op [22].

Daar geurden rozen in haar ziel,
een nachtegalenkoor

Sloeg [23] in haar reine borst, en sloeg —
temet eens vroolijk door!
Zij kon vertellen als een fee [24],
vol dartle fantazij,
En op haar lippen zweefde graag
de schalksche [25] plagerij.

Toch was ze ook ernstig ja en vroom —
doch somber was zij nooit!
Haar ernst was in geen rimpel [26], neen,
maar in een lach geplooid.
Dat vroolijk hartje was ook diep,
doch in zijn diepte scheen
Een licht van Liefde en Hoop! dus wierp
het stralen [27] om zich heen.

Zij bloeide in de eerste huwelijksjeugd,
als 't bloempjen in mooi-weer;
Zij tooide met haar blijden zin
haar leven en verkeer [28];
Zij schiep [29] een wereldje om zich heen,
vol geest en vol geluk,
Waarin haar geestje zich bewoog
gezellig [30], vroolijk, druk [31].

Hoe deelde ze aller lief en leed!
haar handdruk was een troost,
Haar zilvren stem een feestgezang!
haar vriendschap, onverpoosd [32],
Was hier en daar en overal,
waar voor die gulle [33] ziel
Een jarig kind te omhelzen, of —
een traan te drogen viel.

Want zij liep uit vast iedren dag;
zij stak, door weêr en wind,
Het zorgloos neusjes in de lucht,
dat onvoorzichtig kind,
En plaagden haar de vrienden soms
om haar uithuizige' aard,
Dan zuchtte [34] zij: het blijft ook nog
zoo eenzaam aan mijn haard!

Doch waar ze kwam, ze deed u goed,
zij sleepte u, koozend [35], mee;
Zij spreidde lichtjes om zich heen
van vroolijkheid en vree [36];
Zij tierde [37] en bloeide, een schoone bloem
in 's hemels lentehof....
Totdat opeens de noordenwind
haar ranken [38] stengel trof!

Nu denk u dartle Levenslust
gevangen in haar kluis [39],
Van week tot week, van maand tot maand,
en weeg [40] haar bitter kruis!
Men hield haar stil, men hield haar klein [41],
lang praten leek haar niet,
En menigeen klopte aan haar deur,
dien men niet binnenliet.

Weleer, hoe vlood [42] de winter om,
dien ons haar frissche lach,
De lente der gezelligheid,
zoo vaak [43] te prijzen plag [44];
Nu, 't was haar drukste feest wanneer
haar kleene naamgenoot,

Van tijd tot tijd, een mooien dag,
mocht spelen aan haar' schoot

Haar woning was niet vroolijk ook:
door kleine vensterruit [45]
Zag 't ruim naar somber ziekvertrek
op 't stille kerkplein uit.
Slechts was daar Zondags wat te zien,
en dikwijls vraagde zij:
„Och wandel soms een stapjen om
en ga dan hier voorbij!"

En wie het deed, die werd beloond
met d'allerliefsten knik [46],
Zij stond een schree van 't venster af
en volgde u met haar' blik
Zoover zij kon! maar somtijds ook
dan zocht men dagenlang,
Vergeefs de lieve schim [47] voor 't raam....
en menig hart sloeg bang.

Doch straks weer zat zij op de plaats
en gluurde [48] door de ruit.
Het ging met haar al op en neêr
en langzaam achteruit.
November was 't de laatste maal
dat zij haar kluis verliet,
Het werd al Maart, het werd April,
en beter werd zij niet.

Zij voelde 't wel, zij vreesde 't wel,
doch vleide zich nog meer —
De Hoop voor de arme kranken voedt
een liefde wreed en teer —

En was maar eens de Mei in 't land
en gure [49] April voorbij,
Dan werd ze ook beter, sprak haar wensch,
en dat geloofde zij.

„Ik sterf hier in mijn duf vertrek;
maar lucht en lentegloed,"
Dus dacht zij, stil of luid, „ziedaar
wat mij genezen [50] moet!
Ze weten 't niet, ze weten 't niet,
met al hun medicijn,
God heeft de beste bloemengeur
en warmen zonneschijn.

„Naar Buiten [51] wil ik, de eerste week,
de tweede week van Mei,
Liefst naar mijn duinen [52], zoo het mag;
daar ademde ik zoo vrij
Daar was ik iedren zomer toch
altijd zoo heel gezond;
O, 'k zal genezen in die lucht
en op dien dierbren grond.

„Ben ik maar eenmaal daar, gewis
dan sterk ik [53] langsaam aan,
'k Zal met een steuntje [54] dag aan dag
een eindje verder gaan;
En ben ik moe, dan ruste ik uit
aan onzer heuvlen voet....
't Is ook versterkend, 't lekkre zand,
gestoofd [55] door zonnegloed!"...

En al haar dierbren om de beurt,
herhaalden trouw en teer:

„Gij moet naar buiten! zeker, daar
vindt ge al uw krachten weer.
En was het nu maar warm en zacht [56],
licht deed een toertje [57] u goed,
In 't maklijk [58] open rijtuig, kind!
geduld maar! en houd moed."

Een open rijtuig! en het oog
der zwakke glom [59] van vreugd,
Bij dees' gedachte, die altijd
haar zinnen had verheugd.
„Een open rijtuig" riep zij uit....
en lucht en lentegeur....
Hoor, 'k ben genezen, Moederlief,
als 't stilhoudt voor mijn deur.

En Meimaand kwam, en met haar, zie,
een vleugje van herstel;
Valsch zonnetje in een droeve [60] lucht;
doch zij: „ik wist het wel,
Gods Lente brengt me al redding [61] aan;
zoo nu de zon maar scheen,
'k Geloof — ik liep mijn kerker uit
zoo luchtig [62] als voorheen!"

Doch onze Noordsche Mei, helaas,
is arm aan zonneschijn,
Hij kan zoo koud, zoo droef, zoo guur,
hij kan November zijn.
En zoo was 't nu: de Noordenwind
blies lans de kale [63] gracht,
En dicht bij Pinkster [64] werd nog steeds
„de Lieve Lent" verwacht.

Dat griefde haar, dat deed haar pijn;
die borst, van hoop vervuld,
Nu dat haar zoetste hope loog,
verging van [65] ongeduld:
Mistroostig werd zij voor het eerst,
en meer dan vroeger ooit,
Verveelde 't somber uitzicht haar,
met boom nog mensch getooid [66].

Toch iederen morgen, dag aan dag,
was 't nu haar eerste werk,
Te staren over 't plein en dan —
naar 't Haantje [67] van de kerk,
Met vragend, mijmrend, nieuwsgier' oog,
een spiegel van dat hart,
Vol scherts en weemoed te gelijk,
en spelend met zijn smart.

Want op haar hunkren [68] naar de lucht
was 't antwoord keer aan keer [69]:
„De wind is Noord, de wind blijft Noord;
't is guur, 't is nog geen weêr;
Kijk, lieve, als 't Haantje van de kerk
zich zóó — naar óns toe — draait,
Dan ruischt het koeltje [70], dat u zacht
als balsem [71] tegenwaait."

Zoo werd gezegd, gevleid, getroost....
en iedren morgen stond
Zij nu voor 't raam en tuurde [72] en keek,
een lachjen om den mond,
Een traan in 't oog; zij schudde straks
haar kopje, reis op reis [73]

En dacht en sprak dan bij zich zelf,
in vreemd en droef gepeis [74];

„Ach, 't is weêr de oude boodschap [75], ja,
en 't Haantje zegt: blijf thuis,
En weer een kouden, langen dag
verkwijne [76] ik, in mijn kluis.
Hoe anders was t een vorig jaar,
hoe zorgloos liep ik uit....
Ik was toch recht gelukkig toen;
ik wist van Noord noch Zuid.

„Neen, 'k schonk u vroeger nooit een blik [77],
ik liep door weêr en wind!
Zeg, hoofdig Haantje, wreekt ge u thans
op 't onvoorzichtig kind?
En houdt ge u dan maar doof, steeds doof.
voor al mijn geestigheên....
Als" — volgde er bitter na een poos —
„als — God voor mijn gebeên?"

En weemoed [78] overstelpte [79] haar,
zij wrong in diepe smart
De bleeke, lange handen saam,
met angstig-jagend hart,
Tot ze eindlijk schreien [80] kon en riep:
„Te leven is toch zoet!
Neen, vrienden, arme Levenslust
heeft nog geen stervensmoed..."

Doch straks verhief zij 't hoofdje weer
en 't leliewit gelaat;
„Ik meen dat zulk een droeve bui [81]
mij gansch niet vriendlijk staat."

Zoo dacht ze en sloeg het kalmer oog
weêr naar den torentop,
En dreigend met den vinger was 't:
„Pas morgen beter op!"

Maar morgen, ach, 't was de eigen strijd
in 't somber ziekvertrek
Zij voerde met haar' torenspits
een dagelijksch gesprek;
Zij schonk haar nu wel menig blik
en menig vleiend woord,
Maar 't baatte niet: heur onheilsboô [82]
wees onverbidlijk: Noord!

Maar morgen stond ze weêr en dacht:
„De dagen gaan voorbij
En lijken op elkaâr — het wordt
geen zomer meer voor mij
Genezing wachtte ik van de lucht,
de buitenlucht alleen —
Maar 't Haantje wijst naar buiten niet,
het wijst naar Boven heen!

'k Woû toch alleen zoo graag dat God,
eer Hij mij tot zich nam,
Nog eens een zoeler [83] luchtje gaf
voor zijn geschoren lam;
'k Wou nog zoo graag het groen eens zien,
den blijden zonneschijn —
En dan, zoo 't warmer was, wellicht
zou ik ook beter zijn ...

„O Gij, die Liefde en Almacht zijt,
Gij, als mijn Bijbel leert [84],

Die met een wenken van Uw hand,
én wolk én wind regeert!
Zoo toch Uw hand, o Heer, voor mij,
dat Haantje eens keeren woû
Naar 't Zuiden heen, Gij kunt het toch!
hoe ik U danken zou...."

Wat omging [85] in haar ziel?... Zij stond
en staarde, als wachtte ze af,
Of ook haar bede werd verhoord
en God een teeken [86] gaf!
Ze ontwaakte opeens: ze ontroerde zelf
van 't spel der fantazie;
Keek naar de lucht, keek naar de kerk,
en zei: „Uw wil geschiê."

Des andren daags maar even wierp ze
een blik naar buiten toe,
Half zegevierend [87], kalm beslist,
half strijdens-, hopens-moe,
En toen — niet meer! Zelfs dagenlang
ging nu 't gordijn niet op —
Intusschen wachtte op zonneschijn
nog steeds de rozenknop.

Maar eindlijk op een Junidag,
vol zomerglans en geur,
Daar rolde een open rijtuig aan.
dat stilhield voor haar deur....
En zij? Ze was genezen ook,
de lieve Levenslust!
Zij ging.... haar bracht de zwarte koets
naar buiten, in de rust.

Een jonge man, geknakt van rouw,
een kleene vriendenschaar,
Volgde — en hun ziele volgde mee! —
de aandoenlijke baar [88];
Naar 't Haantje van den toren keek,
met droeven glimlach, één:
't Blonk in de blauwe lucht en wees —
naar 't zoele Zuiden heen.

1 Thy will be done. 2 *uitwippen*, to run out. 3 to scold. 4 to be frightened. 5 germs. 6 disease. 7 slow poison. 8 sure. 9 to take root. 10 a spriug-garden. 11 to grow. 12 resignation. 13 spans, intervals. 14 to give way. 15 monotonous. 16 prescribed. 17 inspired. 18 playful. 19 indefatigably. 20 bent. 21 rosebud. 22 *opwinden*, to exite, to exhilarate. 23 sang. 24 fairy. 25 rogueish. 26 wrinkle. 27 rays. 28 intercourse. 29 created. 30 cosy. 31 busy. 32 endless, incessant. 33 generous. 34 sighed. 35 chattering. 36 *vreê — vrede* — peace. 37 to flourish. 38 slender. 39 cloister. 40 weigh. 41 low. 42 sped. 43 often. 44 was accustomed. 45 window-pane. 46 hod. 47 shade, shadow. 48 staring. 49 chilly, raw. 50 to cure. 51 the country. 52 the downs. 53 to grow strong. 54 help, support. 55 heated. 56 mild. 57 a drive. 58 comfortable. 59 sparkled. 60 sad, dreary. 61 salvation. 62 blithely. 63 bare, naked. 64 Whitsuntide. 65 to pine away. 66 adorned, enlivened. 67 weather-cock. 68 longing. 69 time after time. 70 breeze. 71 balm. 72 to gaze. 73 every time. 74 meditation. 75 story. 76 to languish. 77 a glance. 78 sadness. 79 to overwhelm. 80 to weep, 81 fit. 82 messenger of evil. 83 softer. 84 to teach. 85 to pass. 86 a sign. 87 triumphant. 88 the bier.

J. VAN VONDEL.

Uit het Treurspel Gijsbrecht van Amstel.

Waar werd oprechter trouw [1],
Dan tusschen man en vrouw

Ter wereld ooit gevonden?
Twee zielen, gloênde [2] aaneen gesmeed [3],
Of vast geschakeld [4] en verbonden
In lief en leed.

De band, die 't harte bindt
Der moeder aan haar kind,
Gebaard [5] met wee en smarte,
Aan hare borst met melk gevoed,
Zoo lang gedragen onder 't harte
Verbindt het bloed;

Nog sterker bindt de band
Van 't paar, door hand aan hand
Verknocht [6], om niet te scheiden,
Nadat ze jaren lang gespaard
Een kuisch [7] en vreedzaam leven leidden
Gelijk van aard.

Daar zoo de liefde viel,
Smolt [8] liefde ziel met ziel,
En hart met hart te gader [9],
De liefde is sterker dan de dood,
Geen liefde komt Gods liefde nader,
Noch is zoo groot.

Geen water bluscht [10] dit vuur,
Het edelst, dat natuur
Ter wereld heeft ontsteken [11];
Dit is het krachtigste cement,
Dat harten bindt, als muren breken
Tot puin [12] in 't end.

Door deze liefde treurt
De tortelduif gescheurd [13]

Van haar beminden tortel.
Zij jammert op de dorre rank [14]
Van eenen boom, verdroogt [15] van wortel,
Haar leven lang.

Zoo treurt nu Amstels vrouw
En smelt als sneeuw, van rouw [16],
Tot water en tot tranen,
Zij rekent Gijsbrecht nu al dood,
Die om zijn stad en onderdanen
Zich geeft te bloot [17].

O God, verlicht haar kruis,
Dat zij den held op 't huis [18]
Met blijdschap mag ontvangen,
Die tusschen hoop en vreeze drijft [19],
En zucht [20] en uitziet met verlangen
Waar Amstel blijft.

1 fidelity. 2 from *gloeien*, to glow, 3 welded. 4 riveted. 5 born. 6 united. 7 chaste. 8 from *smelten*, to melt. 9 together. 10 to quench. 11 to kindle. 12 ruins. 13 torn. 14 branch. 15 withered. 16 grief. 17 *zich bloot geven*, to expose oneself. 18 in his home. 19 literally «float». 20 to sigh.

I. DA COSTA.

De Stoom.

Een nieuwe loopkring [1] is voor heel deze aard begonnen!
Uit kool- en ijzermijn ontsprongen haar de bronnen [2]
Van snelheid, macht en licht. Het helle [3] koolvuurgas
Vervangt [4] de tinteling [5] van 't maagdelijke was [6].

Het zeegevaarte [7] voelt zijn ingewanden [8] leven,
En roept geen drijfkracht[9] meer van buiten, om te zweven [10].
Ja meer! de vrije zee, waarin de stoomboot zwemt,
En 's aardrijks vaste korst in ijzeren band geklemd [11],
Waarop de spoortrein gonst [12], wedijveren met elkander.
Zie langs zijn tweelingslijn [13] dien fellen Salamander!
Vuur sist het uit zijn buik, die rammelt over de aard.
Hij voert bevolkingen en legers in zijn staart,
Metalen tenten, die met bliksemende wielen
Wat standhoudt [18], waar hij schreeuwt, verplett'ren [15] en [vernielen.
Hij rent, hij vliegt, hij rukt [16] verwaten en verwoed,
Afgronden in 't gezicht, en bergen te gemoet,
Die wijken [17] of doorboord, een open heirbaan [18] laten.
De steden naadren [17] tot elkander; Volken, Staten
Doorkruizen, mengen zich. Een zelfde stoomkrachtvaart
Sleept heel ons menschdom voort, en effent [20] heel ons aard,
Bij 't ruischen van een zee muziek en zangakkoorden.

1 orbit. 2 sources. 3 bright. 4 replaces. 5 sparkling. 6 wax. 7 ship, vessel. 8 entrails. 9 impulse. 10 float. 11 enclosed. 12 literally „hums" = roars. 13 twin-rails. 14 resists. 15 dash to atoms. 16 tears. 17 yield. 18 a main-road. 19 come together. 20 to level.

C. VOSMAER.

Zondag in Londen.

Nauw daagt Eoos [1] — vaak ook was het wat later in d'ochtend —
Of weer tijgen [2] ze voort met moed aan den verderen arbeid;
Arbeid, want het is alles zoo groot, reusachtig en ver, hier,

Dat zelfs 't eten en drinken, het zien en het slapen is arbeid.
Plotseling echter verstomt het gedruisch, — met geslotene oogleên
Staan nu de huizen te droomen in ledige straten; de briefpost
Meent, het is zonde des Zondags schriftelijk saam te verkeeren;[4]
Handel en nering[5] slaapt, ook 't zielloos starende stoomtuig[6].
Heilig heet zoo'n dag, — vol rust en genoegen den werkman,
Maar in de hoogere kringen gewijd aan deftigen vormdienst.
Wereldsche boeken, muziek en theater verbiedt hunne godheid;
Deze bewoont ook eenzaam en eenig een ledigen hemel;
Eenmaal schiep hij het alles en rustte van verderen arbeid;
Wekelijks wijdt men aan hem dus heil'ge verveling en nietsdoen,
Arbeid stakend, op zoo'n wijs, ook al om hooger belooning.
Doch, 't is waar, hier bloeit het geloof in ontelbare veelheid:
Sommigen eeren de goden van Sion, anderen Baäl,
Deze de goden van 't oude of het nieuwere Rome; den wijngod,
Venus, Hermes, 't al der natuur; ja men vindt filosofen,
Ongodisten, dewijl hun een richtige keuze te zwaar valt
Tusschen het aantal goôn[7], die elk voor anderen valsch zijn.
Eéne toch dienen zij allen, de trotsche Britannia, de ega[8]
Lief aan Poseidoon's hart; hun zoon is de stevige John Bull.
Zondags echter is allen vergund[9], na 't eind van den kerkdienst
Weeldriger maal te gebruiken en kleurig gedost op zijn Zondags
Vreugd te genieten op 't land; zoo deed ook 't reizende viertal,
Oïlmos, donkergelokte, Neaules, ijlende snelvoet,
Porthmos, de oudheidsvriend, en de kunstdoorvorschende Aloopex.
Zij nu den walm van de stad ontvlucht, naar zuiveren luchtstroom
Snakkend[10], kiezen den weg naar Hampton en 't heuvelig Richmond,
Bloemige beemden[11] beschouwd[12] door reuzigen eik en kastanje.
Frisch is de Theems hier, jong, uitlokkend tot lustige speelvaart;
Vlug in zijn wenden[13] vervolgt hij de nimfen verscholen[14] in de
[oevers.,
Kronkelend waait om het hoofd zijn haarband, blinkend als zilver.

1 the dawn. 2 to go fort. 2 eye-lids. 4 to converse. 5 industry. 6 steam-engine. 7 contr. of *goden* — «gods». 8 the consort. 9 allowed. 10 eagerly. 11 meads, meadows. 12 shaded. 13 bend. 14 hidden.

P. A. M. BOELE VAN HENSBROEK.

Aan Bianca.

Hooglied [1] IV : 7.

Ja, 'k heb van u gedroomd bij 't rustelooze strijden [2],
In 's levens wilde jacht;
Den lauwer wenschte ik slechts om hem u toe te wijden;
Uw reine beeltnis gaf mij kracht.

Uw oog zag 'k in de zon als zij heel de aard omgloeiend [3]
De bloemen bloeien deed;
Uw stem klonk in den wind, die 't rozenperk [4] doorstoeiend [5]
Mij koelend [6] om het voorhoofd gleed.

Zoo 'k aan mijn zijde u zag, hoe licht was mij dan 't streven;
Hoe rijker ware 't loon,
Straalde in uw fieren blik de poolstar [7] van mijn leven,
In uwen liefsten lach mijn kroon.

Kom, mijn geliefde! kom; gun aan het rustloos harte
Gelegerd aan uw borst,
Der weelde [8] zoetsten droom, als in haar liefdesmarte [9]
Mijn ziel naar uwe kussen dorst [10].

1 Canticles. 2 the strife. 3 surrounding with its glowing beams. 4 Rose-plot. 5 dallying through. 6 *poet.* for: *verkoelen*: to cool. 7 Polestar, *poet.* for: guide, 8 voluptuousness. 9 suffering by love. 10 longs for.

H. TOLLENS Cz.

Volkslied [1].

Wien Neêrlandsch bloed door de aders vloeit
  Van vreemde smetten [2] vrij;
Wiens hart voor land en Koning gloeit,
  Verheff' den zang, als wij:
Hij stemm' [3] met ons vereend van zin,
  Met onbeklemde [4] borst,
Het rond [5] en hartig feestlied in,
  Voor Vaderland en Vorst.

De godheid op haar' hemeltroon,
  Bezongen en vereerd,
Houdt gunstig [6] ook naar onzen toon
  Het heilig oor gekeerd;
Zij geeft het eerst, na 't zalig koor [7],
  Dat hooger snaren spant [8],
Het rond en hartig lied gehoor
  Voor Vorst en Vaderland.

Stort uit [9] dan, Broeders! eens van zin,
  Dien hoogverhoorden kreet;
Hij telt bij God een deugd te min,
  Die Land en Vorst vergeet;
Hij gloeit voor mensch en broeder niet
  In de onbewogen [10] borst,
Die koel blijft bij gebed en lied
  Voor Vaderland en Vorst.

Ons klopt [11] het hart, ons zwelt [12] het bloed,
  Bij 't rijzen van dien toon;

Geen ander klinkt ons vol gemoed [13],
Ons kloppend hart zoo schoon.
Hier smelt het eerst, het dierst belang,
Voor allen staat en stand [14],
Tot één gevoel in d'eigen zang
Voor Vorst en Vaderland.

Bescherm o God! bewaak den grond,
Waarop onze adem gaat,
De plek [15] waar onze wieg op stond
Waar eens ons graf op staat;
Wij smeeken van uw Vaderhand
Met diepgeroerde borst,
Behoud [16] voor 't lieve Vaderland,
Voor Vaderland en Vorst.

Bescherm hem, God! bewaar zijn troon,
Op duurzaam [17] recht gebouwd;
Blink' altoos in ons oog zijn kroon
Nog meer door deugd dan goud!
Steun gij den schepter dien hij torst [18],
Bestuur hem [19] in zijn hand,
Beziel [20], o God, bewaar den Vorst,
Den Vorst en 't Vaderland.

Van hier, van hier wat wenschen smeedt [21]
Voor één van twee alleen;
Voor ons gevoel, in lief en leed [22]
Zijn Land en Koning één.
Verhoor, o God! zijn aanroep [23] niet
Wie ooit het scheiden dorst [24],
Maar hoor het één en eigen lied
Voor Vaderland en Vorst.

Dring' luid van uit het feestgedruisch,
De beê [25] uw hemel in:
Bewaar den vorst, bewaar zijn huis,
En ons zijn huisgezin:
Doe ons, ons laatst, ons jongst gezang
Dien eigen wensch gestand [26]:
Bewaar, o God! den Koning lang
En 't lieve Vaderland.

1 national anthem. 2 taints. 3 to sing. 4. free. 5 cheery. 6 favorable. 7 celestial quire. 8 to tune. 9 to give utterance to. 10 unfeeling. 11 to throb. 12 to bound. 13 souls. 14 rank. 15 spot. 16 salvation. 17 lasting. 18 to bear. 19 guide it. 20 inspire. 21 to frame. 22 in well and woe. 23 prayer. 24 dared. 25 contr. of *bede* prayer. 26 *gestand doen*, to grant.

A CATALOGUE

OF

EDUCATIONAL WORKS

PUBLISHED BY

KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER, & CO. LTD

PATERNOSTER HOUSE, CHARING CROSS ROAD.

CONTENTS.

	PAGE
ALBANIAN	1
ANGLO-SAXON	1
BASQUE	2
DANO-NORWEGIAN	2
DUTCH	3
ENGLISH AND GENERAL	3
FRENCH	8
FRISIAN	11
GERMAN	11
GREEK	13
HUNGARIAN	14
INTERNATIONAL LANGUAGES	14
ITALIAN	14
LATIN	15
NORWEGIAN—*see* DANO-NORWEGIAN.	
ORIENTAL	15
POLISH	19
PORTUGUESE	20
ROUMANIAN	21
RUSSIAN	21
SERBIAN	22
SPANISH	22
SWEDISH	23
TECHNOLOGICAL DICTIONARIES	23
TURKISH	24

ALBANIAN.

GRAMMAIRE ALBANAISE à l'Usage de ceux qui désirent apprendre cette Langue sans l'Aide d un Maître Par P. W. Crown 8vo. 7s. 6d.

ANGLO-SAXON.

HARRISON and BASKERVILL. HANDY DICTIONARY OF ANGLO-SAXON POETRY. Based on Groschopp's Grein. Edited, Revised, and Corrected, with Grammatical Appendix, List of Irregular Verbs, and Brief Etymological Features. By JAMES A. HARRISON, Professor of English and Modern Languages in Washington and Lee University, Virginia; and W. M. BASKERVILL, Ph.D. Lips., Professor of English Language and Literature in Vanderbilt University, Nashville, Ten. Square 8vo. 12s.

MARCH. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE ANGLO-SAXON LANGUAGE; in which its forms are illustrated by those of the Sanskrit, Greek, Latin, Gothic, Old Saxon, Old Friesic, Old Norse, and Old High German. By FRANCIS A. MARCH, LL.D. 8vo. 10s.

MARCH. INTRODUCTION TO ANGLO-SAXON. An Anglo-Saxon Reader. With Philological Notes, a Brief Grammar, and a Vocabulary. By FRANCIS A. MARCH, LL.D. 8vo. 7s. 6d.

RASK. GRAMMAR OF THE ANGLO-SAXON TONGUE, from the Danish of Erasmus Rask. By BENJAMIN THORPE. Third Edition, Corrected and Improved, with Plate. Post 8vo. 5s. 6d.

WRIGHT. ANGLO-SAXON AND OLD ENGLISH VOCABULARIES. By THOMAS WRIGHT, M.A., F.S.A., Hon. M.R.S.L. Illustrating the Condition and Manners of our Forefathers, as well as the History of the Forms of Elementary Education, and of the Languages Spoken in this Island from the Tenth Century to the Fifteenth. Second Edition, Edited and Collated by RICHARD PAUL WULCKER. 2 vols. 8vo. 28s.

BASQUE.

VAN EYS. OUTLINES OF BASQUE GRAMMAR. By W. J. VAN EYS. Crown 8vo. 3s. 6d.

DANO-NORWEGIAN.

BOJESEN. GUIDE TO THE DANISH LANGUAGE. Designed for English Students. By Mrs. MARIA BOJESEN. 12mo. 5s.

LARSEN. DANISH-ENGLISH DICTIONARY. By L. LARSEN. Crown 8vo. 10s. 6d.

OTTÉ. DANO-NORWEGIAN GRAMMAR: A Manual for Students of Danish, based on the Ollendorffian System of Teaching Languages, and adapted for Self-Instruction. By E. C. OTTÉ. Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d. Key, 3s.

OTTÉ. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE DANISH LANGUAGE. By E. C. OTTÉ. Crown 8vo. 2s. 6d.

POCKET DICTIONARY OF THE ENGLISH AND DANO-NORWEGIAN-LANGUAGES. 2 parts bound in 1 vol. 18mo. 5s. 6d.

ROSING. ENGLISH-DANISH DICTIONARY. By S. ROSING. Crown 8vo. 8s. 6d.

SMITH and HORNEMAN. NORWEGIAN GRAMMAR; with a Glossary for Tourists. By M. SMITH and H. HORNEMAN. Post 8vo. 2s.

DUTCH.

AHN. CONCISE GRAMMAR OF THE DUTCH LANGUAGE, with Selections from the Best Authors in Prose and Poetry. After Dr. F. AHN'S Method. Fourth Edition, thoroughly Revised and Enlarged by Dr. J. M. HOOGVLIET and Dr. KERN (of Leiden). 12mo. 3s. 6d.

KRAMERS. NEW POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH-DUTCH AND DUTCH-ENGLISH LANGUAGES. Containing also in the First Part Pronunciation, and a Vocabulary of Proper Names, Geographical and Historical. By J. KRAMERS. 16mo. 4s.

PICARD. NEW POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH-DUTCH AND DUTCH-ENGLISH LANGUAGES. Remodelled and Corrected from the best Authorities. By A. PICARD. Fifth Edition. 16mo. 10s.

ENGLISH AND GENERAL.

ABEL. LINGUISTIC ESSAYS. By CARL ABEL. Post 8vo. 9s.

ABEL. SLAVIC AND LATIN: Lectures on Comparative Lexicography. By CARL ABEL. Post 8vo. 5s.

ABRAHAMS. MANUAL OF SCRIPTURE HISTORY FOR JEWISH SCHOOLS AND FAMILIES. By L. B. ABRAHAMS. With Map. Crown 8vo. 1s. 6d.

ALLIBONE. DICTIONARY OF ENGLISH LITERATURE AND BRITISH AND AMERICAN AUTHORS, from the Earliest Account to the Latter Half of the 19th Century. By S. A. ALLIBONE. 3 vols. Royal 8vo. £5, 8s.

ANDERSON. PRACTICAL MERCANTILE CORRESPONDENCE. A Collection of Modern Letters of Business, with Notes, Critical and Explanatory, and an Appendix, containing a Dictionary of Commercial Technicalities, *pro forma* Invoices, Account Sales, Bills of Lading, and Bills of Exchange; also an Explanation of the German Chain Rule. Thirtieth Edition, Revised and Enlarged. By WILLIAM ANDERSON. Crown 8vo. 3s. 6d.

ARMITAGE. LECTURES ON PAINTING, Delivered to the Students of the Royal Academy. By EDWARD ARMITAGE. Crown 8vo. 7s. 6d.

BAIN. EDUCATION AS A SCIENCE. By ALEX. BAIN. Seventh Edition. Crown 8vo. 5s. (International Scientific Series.)

BARNES. GLOSSARY OF THE DORSET DIALECT, with a Grammar of its Word-Shapening and Wording. By WILLIAM BARNES. 8vo. Sewed. 6s.

BARTLETT. DICTIONARY OF AMERICANISMS: A Glossary of Words and Phrases Colloquially Used in the United States. By J. R. BARTLETT. Fourth Edition. 8vo. 21s.

BELL. SOUNDS AND THEIR RELATIONS. A Complete Manual of Universal Alphabets, Illustrated by Means of Visible Speech; and Exhibiting the Pronunciation of English, in Various Styles, and of other Languages and Dialects. By A. MELVILLE BELL, F.E.I.S., &c. 4to. 7s. 6d.

BELL. THE FAULTS OF SPEECH; a Self-Corrector and Teachers' Manual. By A. MELVILLE BELL, F.E.I.S. 18mo. 2s. 6d.

BELL. THE PRINCIPLES OF ELOCUTION, with Exercises and Notations for Pronunciation, Intonation, Emphasis, Gesture, and Emotional Expression. By A. MELVILLE BELL, F.E.I.S., &c. Fourth Revised and Enlarged Edition. 12mo. 7s. 6d.

BELL. VISIBLE SPEECH. The Science of Universal Alphabetics; or, Self-Interpreting Physiological Letters for the Writing of all Languages in One Alphabet. Illustrated by Tables, Diagrams, and Examples. By A. MELVILLE BELL, F.E.I.S., &c. 4to. £1, 5s.

BELL. ENGLISH VISIBLE SPEECH FOR THE MILLION, for Communicating the Exact Pronunciation of the Language to Native and Foreign Learners, and for Teaching Children and Illiterate Adults to Read in a few Days. By A. MELVILLE BELL, F.E.I.S., &c. 4to. Paper, 2s.

BLATER. TABLE OF NAPIER, GIVING THE NINE MULTIPLES OF ALL NUMBERS. By JOSEPH BLATER. Cloth case. 1s. 3d.

BOWEN. STUDIES IN ENGLISH FOR THE USE OF MODERN SCHOOLS. By H. C. BOWEN. Tenth Thousand. Small crown 8vo. 1s. 6d.

BOWEN. ENGLISH GRAMMAR FOR BEGINNERS. By H. C. BOWEN. Fcap. 8vo. 1s.

BOWEN. SIMPLE ENGLISH POEMS. English Literature for Junior Classes. By H. C. BOWEN. 3s. Parts I., II., and III., 6d. each. Part IV., 1s.

BROWNING. INTRODUCTION TO THE HISTORY OF EDUCATIONAL THEORIES. By OSCAR BROWNING. Second Edition. 3s. 6d.

BRUGMANN. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE INDO-GERMANIC LANGUAGES. By CARL BRUGMANN. 2 vols. 8vo. 18s. each.

BYRNE. GENERAL PRINCIPLES OF THE STRUCTURE OF LANGUAGE. By JAMES BYRNE. 2 vols. 8vo. 36s.

BYRNE. ORIGIN OF GREEK, LATIN, AND GOTHIC ROOTS. By JAMES BYRNE. 8vo. 18s.

CARRENO. METODO PARA APRENDER A LEER, Escribir y hablar el Inglés segun el sistema de Ollendorff, con un tratado de pronunciacion al principio y un Apendice importante al fin, que sirve de complemento a la obra. Por RAMON PALENZUELA Y JUAN DE LA CARRENO. Nueva Edicion, con una Pronunciacion Figurada segun un Sistema Fonografico, por ROBERT GOODACRE. Crown 8vo. 4s. 6d. Key, 3s.

CHARNOCK. NUCES ETYMOLOGICÆ. By R. S. CHARNOCK. Crown 8vo. 10s.

CLODD. CHILDHOOD OF RELIGIONS, including a Simple Account of the Birth and Growth of Myths and Legends. By EDWARD CLODD. New and Revised Edition. Crown 8vo. 5s. Special Edition for Schools, 1s. 6d.

CLODD. CHILDHOOD OF THE WORLD: a Simple Account of Man in Early Times. By EDWARD CLODD. Eighth Edition. Crown 8vo. 3s. Special Edition for Schools, 1s.

CLODD. JESUS OF NAZARETH, with a Brief Sketch of Jewish History to the Time of His Birth. By EDWARD CLODD. Second Edition. Small crown 8vo. 6s. Special Edition for Schools in 2 parts, each 1s. 6d.

COX. TALES OF ANCIENT GREECE. By Sir G. W. Cox. New Edition. Small crown 8vo. 6s.

COX. MANUAL OF MYTHOLOGY IN THE FORM OF QUESTION AND ANSWER. By Sir G. W. Cox. New Edition. Fcap. 8vo. 3s.

DANA. TEXT-BOOK OF GEOLOGY, for Schools. By JAMES D. DANA. Illustrated. Crown 8vo. 10s.

DANA. TEXT-BOOK OF MINERALOGY, with Treatise on Crystallography and Physical Mineralogy. By E. S. DANA. Third Edition, with 800 Woodcuts and Plates. 8vo. 15s.

DAWSON. GEOLOGICAL HISTORY OF PLANTS. By Sir J. W. DAWSON. With 80 Figures. Crown 8vo. 5s.

DELBRUCK. INTRODUCTION TO THE STUDY OF LANGUAGE: the History and Methods of Comparative Philology of the Indo-European Languages. By B. DELBRUCK. 8vo. 5s.

GALLOWAY. EDUCATION: SCIENTIFIC AND TECHNICAL; or, How the Inductive Sciences are Taught, and How they Ought to be Taught. By R. GALLOWAY, F.C.S. 8vo. 10s. 6d.

GARLANDA. THE PHILOSOPHY OF WORDS: A Popular Introduction to the Science of Language. By FEDERICO GARLANDA. Crown 8vo. 5s.

GASTER. GREEKO-SLAVONIC LITERATURE AND ITS RELATION TO THE FOLK-LORE OF EUROPE DURING THE MIDDLE AGES. By M. GASTER. Large post 8vo. 7s. 6d.

GOULD. GOOD ENGLISH; or, Popular Errors in Language. By EDWARD S. GOULD. New Edition. Crown 8vo. 6s.

HALDEMAN. PENNSYLVANIA DUTCH: a Dialect of South Germany with an Infusion of English. By S. S. HALDEMAN. 8vo. 3s. 6d.

HODGSON. ACADEMY LECTURES. By J. E. HODGSON. Crown 8vo. 7s. 6d.

HODGSON. THE EDUCATION OF GIRLS; and the Employment of Women of the Upper Classes Educationally Considered. By W. B. HODGSON. Second Edition. Crown 8vo. 3s. 6d.

HULME. MATHEMATICAL DRAWING INSTRUMENTS, AND HOW TO USE THEM. By F. EDWARD HULME. With Illustrations. Third Edition. Imperial 16mo. 3s. 6d.

JENKINS. VEST-POCKET LEXICON. An English Dictionary of all except Familiar Words, including the Principal Scientific and Technical Terms, and Foreign Moneys, Weights and Measures; omitting what everybody knows, and containing what everybody wants to know and cannot readily find. By JABEZ JENKINS. 64mo. Roan. 1s. 6d.

LAGRANGE. PHYSIOLOGY OF BODILY EXERCISE. By F. LAGRANGE. Crown 8vo. 5s. (International Scientific Series.)

LANDON. SCHOOL MANAGEMENT: including a General View of the Work of Education, Organisation, and Discipline. By JOSEPH LANDON. Seventh Edition. Crown 8vo. 6s. (Education Library.)

LUCKES. LECTURES ON GENERAL NURSING, Delivered to the Probationers of the London Hospital Training School for Nurses. By EVA C. E. LUCKES. Third Edition. Crown 8vo. 2s. 6d.

LYSCHINSKA and MONTEFIORE. FROEBEL'S ETHICAL TEACHING: Two Essays. By M. J. LYSCHINSKA and T. G. MONTEFIORE. Fcap. 8vo. 2s. 6d.

MAHAFFY. OLD GREEK EDUCATION. By Prof. MAHAFFY. Second Edition. 3s. 6d. (Educational Library.)

MAGNUS. INDUSTRIAL EDUCATION. By Sir PHILIP MAGNUS. 6s. (Education Library.)

MASON. HOME EDUCATION: a Course of Lectures to Ladies. By CHARLOTTE M. MASON. Crown 8vo. 3s. 6d.

MEYER. ORGANS OF SPEECH AND THEIR APPLICATION IN THE FORMATION OF ARTICULATE SOUNDS. By G. HERMANN VON MEYER. With 47 Woodcuts. Crown 8vo. 5s. (International Scientific Series.)

MORRIS. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE TELUGU GRAMMAR. By HENRY MORRIS. With Map. Crown 8vo. 10s. 6d.

PLUMPTRE. KING'S COLLEGE LECTURES ON ELOCUTION; or, The Physiology and Culture of Voice and Speech, and the Expression of the Emotions by Language, Countenance, and Gesture. To which is added a Special Lecture on the Causes and Cure of the Impediments of Speech. By CHARLES JOHN PLUMPTRE, Lecturer at King's College, London. Fourth and Greatly Enlarged Illustrated Edition. 8vo. 15s.

PUBLIC SCHOOLS (OUR). ETON, HARROW, WINCHESTER, RUGBY, WESTMINSTER, MARLBOROUGH, and the CHARTERHOUSE. Crown 8vo. 6s.

PURITZ. CODE-BOOK OF GYMNASTIC EXERCISES. By LUDWIG PURITZ. Translated by O. KNOFE and J. W. MACQUEEN. 32mo. Boards. 1s. 6d.

RAVENSTEIN and HULLEY. THE GYMNASIUM AND ITS FITTINGS. By E. G. RAVENSTEIN and JOHN HULLEY. With Illustrations. 8vo. 2s. 6d.

RHYS. LECTURES ON WELSH PHILOLOGY. By JOHN RHYS. Second Edition. Crown 8vo. 15s.

RICHTER. CHEMISTRY OF THE CARBON COMPOUNDS; or, Organic Chemistry. By Prof. VICTOR VON RICHTER, University of Breslau. Authorised Translation by EDGAR F. SMITH, Professor of Chemistry. From the Sixth German Edition. Crown 8vo. Illustrated. 20s.

"We have no English equivalent to Richter. . . . Every chemist will use it."—*Lancet.*

"A carefully-written exhaustive treatise, brought well up to date."—*British Medical Journal.*

RICHTER. TEXT-BOOK OF INORGANIC CHEMISTRY. By Prof. VICTOR VON RICHTER, University of Breslau. Authorised Translation by EDGAR F. SMITH, Professor of Chemistry. From the Fourth German Edition. With 89 Woodcuts and Coloured Lithographic Plate of Spectra. Crown 8vo. 8s. 6d.

SAYCE. INTRODUCTION TO THE SCIENCE OF LANGUAGE. By A. H. SAYCE. New and Cheaper Edition. 2 vols. Crown 8vo. 9s.

SAYWELL. HANDBOOK OF COUNTY DIALECTS. By J. L. SAYWELL. Crown 8vo. 5s.

SCHAIBLE. SYSTEMATIC TRAINING OF THE BODY. By C. H. SCHAIBLE. Crown 8vo. 5s.

SCHLEICHER. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE INDO-EUROPEAN, SANSKRIT, GREEK, and LATIN LANGUAGES. By AUGUST SCHLEICHER. From the Third German Edition, by H. BENDALL. 8vo. 13s. 6d.

SELBY. SHAKESPEARE CLASSICAL DICTIONARY; or, Mythological Allusions in the Plays of Shakespeare Explained. By H. M. SELBY. Fcap. 8vo. 1s.

SMITH. GLOSSARY OF TERMS AND PHRASES. Edited by H. PERCY SMITH and others. Cheaper Edition. Medium 8vo. 3s. 6d.

SPECIMENS OF ENGLISH PROSE STYLE FROM MALORY TO MACAULAY. Selected and Annotated with an Introductory Essay by GEORGE SAINTSBURY. Large crown 8vo, printed on hand-made paper. Vellum, 15s. Parchment antique or cloth, 12s.

STRECKER. TEXT-BOOK OF ORGANIC CHEMISTRY. By ADOLPH STRECKER. Edited by Professor WISLICENUS. Translated and Edited with extensive Additions by W. R. HODGKINSON and A. J. GREENAWAY. Second and Cheaper Edition. 8vo. 12s. 6d.

TRENCH. ON THE STUDY OF WORDS. By ARCHBISHOP TRENCH. Twenty-first Edition. Revised by A. L. MAYHEW. 12mo. 5s.

TRENCH. ENGLISH PAST AND PRESENT. By ARCHBISHOP TRENCH. Fourteenth Edition. Revised by A. L. MAYHEW. 12mo. 5s.

WHITNEY. LANGUAGE AND ITS STUDY, WITH SPECIAL Reference to the Indo-European Family of Languages. By Prof. W. D. WHITNEY. Edited by R. MORRIS. Second Edition. Crown 8vo. 5s.

WHITNEY. LIFE AND GROWTH OF LANGUAGE. By Prof. W. D. WHITNEY. Fifth Edition. Crown 8vo. 5s.

WHITNEY. ESSENTIALS OF ENGLISH GRAMMARS. By Prof. W. D. WHITNEY. Second Edition. Crown 8vo. 3s. 6d.

WHITNEY. LANGUAGE AND THE STUDY OF LANGUAGE. By Prof. W. D. WHITNEY. Fourth Edition. Crown 8vo. 10s. 6d.

WEDGWOOD. DICTIONARY OF ENGLISH ETYMOLOGY. By H. WEDGWOOD, M.A. Third Edition, Revised and Enlarged. With Introduction on the Origin of Language. Fourth Edition. 8vo. £1, 1s.

WEDGWOOD. CONTESTED ETYMOLOGIES IN THE DICTIONARY OF THE REV. W. W. SKEAT. By H. WEDGWOOD. Crown 8vo. 5s.

WIEBÉ. THE PARADISE OF CHILDHOOD. A Manual for Self-Instruction in Friedrich Froebel's Educational Principles, and a Practical Guide to Kinder-Gartners. By EDWARD WIEBÉ. With Seventy-four Plates of Illustrations. 4to. Paper. 7s. 6d.

YOUMANS. FIRST BOOK OF BOTANY, designed to Cultivate the Observing Powers of Children. By ELIZA A. YOUMANS. With 300 Engravings. New and Cheaper Edition. Crown 8vo. 2s. 6d.

FRENCH.

AHN. NEW, PRACTICAL, AND EASY METHOD OF LEARNING THE FRENCH LANGUAGE. By Dr. F. AHN First Course. 12mo. 1s. 6d. Second Course. 12mo. 1s. 6d. The Two Courses in 1 vol. 12mo. 3s.

AHN. NEW, PRACTICAL, AND EASY METHOD OF LEARNING THE FRENCH LANGUAGE. Third Course, containing a French Reader, with Notes and Vocabulary. By H. W. EHRLICH. 12mo. 1s. 6d.

BELLOWS. TOUS LES VERBES. Conjugations of all the Verbs in the French and English Languages. By JOHN BELLOWS. Also a New Table of Equivalent Values of French and English Money, Weights and Measures. Second Edition. 32mo, sewed. 6d.

BELLOWS. DICTIONARY FOR THE POCKET. French and English—English and French. Both divisions on same page. By JOHN BELLOWS. Masculine and Feminine Words shown by distinguishing Types, Conjugations of all the Verbs, *Liaison* marked in French Part, and Hints to Aid Pronunciation, together with Tables and Maps. Second Edition. 32mo. Roan tuck, 10s. 6d.; morocco tuck, 12s. 6d.

BRETTE and THOMAS. FRENCH EXAMINATION PAPERS, Set at the University of London from 1839 to January 1888. Compiled and Edited by the Rev. P. H. ERNEST BRETTE, B.D., Head Master of the French School, Christ's Hospital, London; Examiner in the University of London; at Eton College, &c., &c.; and FERDINAND THOMAS, B.A., B.Sc., Late Assistant Examiner in the University of London.

PART I.—MATRICULATION EXAMINATIONS, JULY 1853 to JANUARY 1888. Crown 8vo. 3s. 6d. Key, 5s.

In the Key all the Extracts from the Writings of French Authors are translated into English, and all the Questions on Grammar, Idiom, and Elementary Etymology are fully answered.

PART II.—FIRST B.A. (or INTERMEDIATE IN ARTS) and B.A. PASS EXAMINATIONS; Examinations for Honours (Intermediate in Arts and B.A.); and for Certificates of Higher Proficiency—M.A. (Branch IV.), and D. Litt. Examinations. Crown 8vo. 7s.

CASSAL. GLOSSARY OF IDIOMS, GALLICISMS, and other Difficulties contained in the Senior Course of the Modern French Reader. With Short Notices of the most important French Writers and Historical or Literary Characters, and Hints as to the Works to be Read or Studied. By CHARLES CASSAL, LL.D. 12mo. 2s. 6d.

CASSAL and KARCHER. LITTLE FRENCH READER (THE). Extracted from "The Modern French Reader." Edited by Professor C. CASSAL, LL.B., and Professor T. KARCHER, LL.B. With a New System of Conjugating the French Verbs, by Professor CASSAL. Fourth Edition. Crown 8vo. 2s.

CASSAL and KARCHER. MODERN FRENCH READER (THE). Prose. Junior Course. Edited by C. CASSAL, LL.D., and THEODORE KARCHER, LL.B. Seventh Edition. Crown 8vo. 2s. 6d.

CASSAL and KARCHER. MODERN FRENCH READER (THE). Senior Course. Edited by C. CASSAL, LL.D., and THEODORE KARCHER, LL.B. Third Edition. Crown 8vo. 4s. With Glossary, 6s.

EHRLICH. FRENCH READER. With Notes and Vocabulary. By H. W. EHRLICH. 12mo. 1s. 6d.

FRUSTON. ÉCHO FRANÇAIS. A Practical Guide to French Conversation. By F. DE LA FRUSTON. With a Complete Vocabulary. Second Edition. Crown 8vo. 3s.

KARCHER. QUESTIONNAIRE FRANÇAIS. Questions on French Grammar, Idiomatic Difficulties, and Military Expressions. By THEODORE KARCHER, LL.B. Fourth Edition, greatly Enlarged. Crown 8vo. 4s. 6d. Interleaved with writing paper, 5s. 6d.

LARMOYER. PRACTICAL FRENCH GRAMMAR. By MORTIMER DE LARMOYER, Professor of the French Language and Literature at the Crystal Palace School. Two Parts. Crown 8vo. 3s. 6d. each.

LE-BRUN. MATERIALS FOR TRANSLATING FROM ENGLISH INTO FRENCH. Being a Short Essay on Translation, followed by a Graduated Selection in Prose and Verse. By L. LE-BRUN. Sixth Edition. Revised and Corrected by HENRY VAN LAUN. Crown 8vo. 4s. 6d.

MARMONTEL. BÉLISAIRE. Par J. F. MARMONTEL. With Introduction by the Rev. P. H. E. BRETTE and Professors CASSAL and KARCHER. Nouvelle Edition. 12mo. 2s. 6d.

NOTLEY. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE FRENCH, ITALIAN, SPANISH, AND PORTUGUESE LANGUAGES. With a Copious Vocabulary. By EDWIN A. NOTLEY. Oblong 12mo. 7s. 6d.

NUGENT'S IMPROVED FRENCH AND ENGLISH AND ENGLISH AND FRENCH POCKET DICTIONARY. Par SMITH. 24mo. 3s.

POCKET DICTIONARY OF THE ENGLISH AND FRENCH LANGUAGES. Two Parts bound in 1 vol. 18mo. 5s.

ROCHE. FRENCH GRAMMAR for the Use of English Students, adopted for the Public Schools by the Imperial Council of Public Instruction. By A. ROCHE. Crown 8vo. 3s.

ROCHE. PROSE AND POETRY. Select Pieces from the Best English Authors, for Reading, Composition, and Translation. By A. ROCHE. Second Edition. Fcap. 8vo. 2s. 6d.

SIMONNÉ. METODO PARA APRENDER A LEER, Escribir y hablir el Frances, segun el verdadero sistema de Ollendorf; ordenado en lecciones progresivas, consistiendo de ejercicios orales y escritos; enriquecido de le pronunciacion figurada como se estila en la conversacion; y de un Apéndice abrazando las reglas de la sintáxis la formacion de los verbos regulares, y la conjugacion de los irregulares. Por TEODORO SIMONNÉ, Professor de Lenguas. Crown 8vo. 6s. Key, 3s. 6d.

THÉÂTRE FRANÇAIS MODERNE. A Selection of Modern French Plays. Edited by the Rev. P. H. E. BRETTE, B.D.; C. CASSAL, LL.D.; and TH. KARCHER, LL.B.

First Series, in 1 vol. crown 8vo. 6s. Containing—

CHARLOTTE CORDAY. A Tragedy. By F. PONSARD.
DIANE. A Drama in Verse. By EMILE AUGIER.
LE VOYAGE À DIEPPE. A Comedy in Prose. By WAFFLARD and FULGENCE.

Second Series, crown 8vo. 6s. Containing—

MOLIÈRE. A Drama in Prose. By GEORGE SAND.
LES ARISTOCRATIES. A Comedy in Verse. By ÉTIENNE ARAGO.

Third Series, crown 8vo. 6s. Containing—

LES FAUX BONSHOMMES. A Comedy. By THÉODORE BARRIÈRE and ERNEST CAPENDU.
L'HONNEUR ET L'ARGENT. A Comedy. By F. PONSARD.

VAN LAUN. GRAMMAR OF THE FRENCH LANGUAGE. In Three Parts. Parts I. and II.—Accidence and Syntax. By H. VAN LAUN. Nineteenth Edition. Crown 8vo. 4s. Part III. —Exercises. Eighteenth Edition. Crown 8vo. 3s. 6d.

WELLER. AN IMPROVED DICTIONARY. English and French, and French and English, including Technical, Scientific, Legal, Commercial, Naval, and Military Terms, Vocabularies of Engineering, &c., Railway Terms, Steam Navigation, Geographical Names, Ancient Mythology, Classical Antiquity, and Christian Names in present use. By E. WELLER. Third Edition. Royal 8vo. 7s. 6d.

FRISIAN.

CUMMINS. GRAMMAR OF THE OLD FRIESIC LANGUAGE. By A. H. CUMMINS, A.M. Crown 8vo. 1887. 6s.

GERMAN.

AHN. PRACTICAL GRAMMAR OF THE GERMAN LANGUAGE, with a Grammatical Index and Glossary of all the German Words. By Dr. F. AHN. A New Edition, containing numerous Additions, Alterations, and Improvements. By DAWSON W. TURNER, D.C.L., and Prof. F. L. WEINMANN. Crown 8vo. 3s. 6d.

AHN. NEW, PRACTICAL, AND EASY METHOD OF LEARNING THE GERMAN LANGUAGE. By Dr. F. AHN. First and Second Course. In 1 volume. 12mo. 3s. Key, 8d.

AHN. MANUAL OF GERMAN CONVERSATION; or, Vade Mecum for English Travellers. By Dr. F. AHN. Second Edition. 12mo. 1s. 6d.

APEL. PROSE SPECIMENS FOR TRANSLATION INTO GERMAN, with Copious Vocabularies. By H. APEL. 12mo. 4s. 6d.

BENEDIX. DER VETTER. Comedy in Three Acts. By RODERICH BENEDIX. With Grammatical and Explanatory Notes by F. WEINMANN, German Master at the Royal Institution School, Liverpool, and G. ZIMMERMANN, Teacher of Modern Languages. 12mo. 2s. 6d.

DUSAR. GRAMMAR OF THE GERMAN LANGUAGE; with Exercises. By P. FRIEDRICH DUSAR, First German Master in the Military Department of Cheltenham College. Second Edition. Crown 8vo. 4s. 6d.

DUSAR. GRAMMATICAL COURSE OF THE GERMAN LANGUAGE. By P. FRIEDRICH DUSAR. Second Edition. Crown 8vo. 3s. 6d.

FRIEDRICH. PROGRESSIVE GERMAN READER. With Copious Notes to the First Part. By P. FRIEDRICH. Second Edition. Crown 8vo. 4s. 6d.

FRŒMBLING. GRADUATED GERMAN READER. Consisting of a Selection from the most Popular Writers, arranged progressively; with a complete Vocabulary for the First Part. By FRIEDRICH OTTO FRŒMBLING, Ph.D. Eighth Edition. 12mo. 3s. 6d.

FRŒMBLING. GRADUATED EXERCISES FOR TRANSLATION INTO GERMAN. Consisting of Extracts from the best English Authors, arranged progressively; with an Appendix, containing Idiomatic Notes. By FRIEDRICH OTTO FRŒMBLING. Ph.D., Principal German Master at the City of London School. Crown 8vo. With Notes, 4s. 6d. Without Notes, 4s.

LANGE. GERMAN PROSE WRITING. Comprising English Passages for Translation into German. Selected from Examination Papers of the University of London, the College of Preceptors, London, and the Royal Military Academy, Woolwich, arranged progressively, with Notes and Theoretical as well as Practical Treatises on Themes for the Writing of Essays. By F. K. W. LANGE, Ph.D., Assistant German Master, Royal Academy, Woolwich; Examiner, Royal College of Preceptors, London. Crown 8vo. 4s.

LANGE. GERMANIA. A German Reading-Book, arranged Progressively. By FRANZ K. W. LANGE, Ph.D. Part I.—Anthology of German Prose and Poetry, with Vocabulary and Biographical Notes. 8vo. 3s. 6d. Part II.—Essays on German History and Institutions. With Notes. 8vo. 3s. 6d. Parts I. and II. together, 5s. 6d.

LANGE. GERMAN GRAMMAR PRACTICE. By F. K. W. LANGE, Ph.D., &c. Crown 8vo. 1s. 6d.

LANGE. COLLOQUIAL GERMAN GRAMMAR. With Special Reference to the Anglo-Saxon Element in the English Language. By F. K. W. LANGE, Ph.D., &c. Crown 8vo. 4s. 6d.

POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH AND GERMAN LANGUAGES. Two Parts bound in 1 vol. 18mo. 4s.

SINCLAIR. GERMAN VOCABULARY OF SOME OF THE MINOR DIFFICULTIES IN THE GERMAN LANGUAGE, and Easy Conversations. By F. SINCLAIR. Crown 8vo. 2s.

WOLFRAM. DEUTSCHES ECHO. The German Echo. A Faithful Mirror of German Conversation. By LUDWIG WOLFRAM. With a Vocabulary by HENRY P. SKELTON. Sixth Revised Edition. Crown 8vo. 3s.

GREEK.

ÆSCHYLUS. SEVEN PLAYS. Translated into English Verse by LEWIS CAMPBELL. Crown 8vo. 7s. 6d.

ARISTOTLE. THE NICOMACHEAN ETHICS OF ARISTOTLE. Translated by F. H. PETERS. Third Edition. Crown 8vo. 6s.

CONTOPOULOS. LEXICON OF MODERN GREEK-ENGLISH AND ENGLISH-MODERN GREEK. By N. CONTOPOULOS. 2 vols. 8vo. 27s.

CONTOPOULOS. HANDBOOK OF ENGLISH AND GREEK DIALOGUES AND CORRESPONDENCE, with a Short Guide to the Antiquities of Athens. By N. CONTOPOULOS. Crown 8vo. 2s. 6d.

GELDART. GUIDE TO MODERN GREEK. By E. M. GELDART, M.A. Post 8vo. 7s. 6d. Key, 2s. 6d.

GELDART. SIMPLIFIED GRAMMAR OF MODERN GREEK. By E. M. GELDART, M.A. Crown 8vo. 2s. 6d.

HOMER'S ILIAD. Greek Text, with Translation by J. G. CORDERY. 2 vols. 8vo. 14s. Cheap Edition (translation only). Crown 8vo. 5s.

LASCARIDES. COMPREHENSIVE PHRASEOLOGICAL ENGLISH-ANCIENT AND MODERN GREEK LEXICON. Founded upon a Manuscript of G. P. LASCARIDES, Esq., and compiled by L. MYRIANTHEUS, Ph.D. 2 vols. Fcap. 8vo. £1, 10s.

SOPHOCLES. THE SEVEN PLAYS. Translated into English verse by LEWIS CAMPBELL. Crown 8vo. 7s. 6d.

HUNGARIAN.

SINGER. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE HUNGARIAN LANGUAGE. By IGNATIUS SINGER, of Buda-Pesth. Crown 8vo. 4s. 6d.

INTERNATIONAL LANGUAGES.

SPRAGUE. THE INTERNATIONAL LANGUAGE HANDBOOK OF VOLAPÜK. By CHARLES E. SPRAGUE, Member of the Academy of Volapük, President of the Institute of Accounts, U.S. Crown 8vo. 5s.

WOOD. DICTIONARY OF VOLAPÜK. Volapük-English and English-Volapük. By M. M. WOOD, M.D., Captain and Assistant-Surgeon, United States Army, Volapükatidel e cif. Crown 8vo. 10s. 6d.

Volapük has obtained a footing of its own among the speakers of twenty-one different tongues, and its adherents are numbered by hundreds of thousands.

ITALIAN.

AHN. NEW, PRACTICAL, AND EASY METHOD OF LEARNING THE ITALIAN LANGUAGE. By Dr. F. AHN. First and Second Course. Thirteenth Issue. 12mo. 3s. 6d.

CAMERINI. L'ECO ITALIANO. A Practical Guide to Italian Conversation. By EUGENE CAMERINI. With a Complete Vocabulary. Second Edition. Crown 8vo. 4s. 6d.

LANARI. COLLECTION OF ITALIAN AND ENGLISH DIALOGUES ON GENERAL SUBJECTS. For the Use of those Desirous of Speaking the Italian Language Correctly. Preceded by a Brief Treatise on the Pronunciation of the same. By A. LANARI. 12mo. 3s. 6d.

MILLHOUSE. MANUAL OF ITALIAN CONVERSATION, for the Use of Schools and Travellers. By JOHN MILLHOUSE. New Edition. 18mo. 2s.

MILLHOUSE. NEW ENGLISH AND ITALIAN PRONOUNCING AND EXPLANATORY DICTIONARY. By JOHN MILLHOUSE. Vol. I. English-Italian. Vol. II. Italian-English. Sixth Edition. 2 vols. Square 8vo. 12s.

NOTLEY. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE FRENCH, ITALIAN, SPANISH, AND PORTUGUESE LANGUAGES. With a Copious Vocabulary. By EDWIN A. NOTLEY. Oblong 12mo. 7s. 6d.

POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH AND ITALIAN LANGUAGES. Two Parts bound in 1 vol. 18mo. 5s.

TOSCANI. ITALIAN CONVERSATIONAL COURSE. A New Method of Teaching the Italian Language, both Theoretically and Practically. By GIOVANNI TOSCANI, late Professor of the Italian Language and Literature in Queen's College, London, &c. Fifth Edition. 12mo. 5s.

TOSCANI. ITALIAN READING COURSE. Comprehending Specimens in Prose and Poetry of the most distinguished Italian Writers, with Biographical Notices, Explanatory Notes, and Rules on Prosody. By G. TOSCANI. 12mo. With Table of Verbs. 4s. 6d.

LATIN.

HORATIUS FLACCUS (Q.) OPERA. Edited by F. A. CORNISH, with Frontispiece. Elzevir 8vo. (Parchment Library.) Vellum, 7s. 6d. Parchment or cloth, 6s.

IHNE. LATIN GRAMMAR FOR BEGINNERS, on Ahn's System. By W. H. IHNE, late Principal of Carlton Terrace School, Liverpool. Crown 8vo. 3s.

LEWIS. THE LETTERS OF PLINY THE YOUNGER. Translated by J. D. LEWIS, M.A., Trinity College, Cambridge. Post 8vo. 5s.

ORIENTAL.

ASTON. GRAMMAR OF THE JAPANESE WRITTEN LANGUAGE. By W. G. ASTON. Second Edition. 8vo. 28s.

ASTON. GRAMMAR OF THE JAPANESE SPOKEN LANGUAGE. By W. G. ASTON. Fourth Edition. Crown 8vo. 12s.

BALLANTYNE. FIRST LESSONS IN SANSKRIT GRAMMAR. By J. R. BALLANTYNE. Fourth Edition. 8vo. 3s. 6d.

BALLANTYNE. ELEMENTS OF HINDI AND BRAJ BHAKHA GRAMMAR, compiled for the East India College at Haileybury. By J. R. BALLANTYNE. Second Edition. Crown 8vo. 5s.

BEAMES. OUTLINES OF INDIAN PHILOLOGY. With a Map showing the Distribution of Indian Languages. By JOHN BEAMES. Enlarged Edition. Crown 8vo. 5s.

BEAMES. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE MODERN ARYAN LANGUAGES OF INDIA (Hindi, Panjabi, Sindhi, Gujarati, Marathi, Oriya, and Bengali). By JOHN BEAMES. 3 vols. 8vo. 16s. each.

BELLOWS. ENGLISH OUTLINE VOCABULARY for the Use of Students of the Chinese, Japanese, and other Languages. By JOHN BELLOWS. Second Edition. Royal 8vo. 10s. 6d.

BENFEY. GRAMMAR OF THE SANSKRIT LANGUAGE, for the Use of Early Students. By THEODOR BENFEY. Second Edition. Royal 8vo. 10s. 6d.

BENTLEY. DICTIONARY AND GRAMMAR OF THE KONGO LANGUAGE as spoken at San Salvador, West Africa. By W. H. BENTLEY. 8vo. 21s.

BERTIN. ABRIDGED GRAMMARS OF THE LANGUAGE OF THE CUNEIFORM INSCRIPTIONS. By GEORGE BERTIN. Crown 8vo. 5s.

CALDWELL. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE DRAVIDIAN OR SOUTH INDIAN FAMILY OF LANGUAGES. By BISHOP R. CALDWELL. Enlarged Edition. 8vo. 28s.

CHAMBERLAIN. ROMANISED JAPANESE READER, consisting of Japanese Anecdotes and Maxims, with English Translations and Notes. By BASIL CHAMBERLAIN. 12mo. 6s.

CHAMBERLAIN. HANDBOOK OF COLLOQUIAL JAPANESE. By BASIL CHAMBERLAIN. 8vo. 12s. 6d.

CHAMBERLAIN. SIMPLIFIED JAPANESE GRAMMAR. By BASIL CHAMBERLAIN. Crown 8vo. 5s.

CHILDERS. PALI-ENGLISH DICTIONARY. With Sanskrit Equivalents. By R. C. CHILDERS. Imperial 8vo. £3, 3s.

COWELL. SHORT INTRODUCTION TO THE ORDINARY PRAKRIT OF THE SANSKRIT DRAMAS. By E. B. COWELL. Crown 8vo. 3s. 6d.

COWELL. PRAKRITA-PRAKASA : or, The Prakrit Grammar of Vararuchi, with the Commentary (Manorama) of Bhamaha. By E. B. COWELL. 8vo. 14s.

CRAVEN. POPULAR ENGLISH-HINDUSTANI AND HINDUSTANI-ENGLISH DICTIONARY IN ROMAN CHARACTERS. By T. CRAVEN. Second Edition. 12mo. 3s. 6d.

CUST. MODERN LANGUAGES OF THE EAST INDIES. By R. CUST. With Two Language Maps. Post 8vo. (Trübner's Oriental Series.) 7s. 6d.

CUST. SKETCH OF THE MODERN LANGUAGES OF AFRICA. By R. CUST. With Language Map and 31 Portraits. 2 vols. Post 8vo. (Trübner's Oriental Series.) 18s.

DOUGLAS. CHINESE LANGUAGE AND LITERATURE. By Prof. R. K. DOUGLAS. Crown 8vo 5s.

DOWSON. GRAMMAR OF THE URDU OR HINDUSTANI LANGUAGE. By JOHN DOWSON. Second Edition Crown 8vo. 10s. 6d.

DOWSON. HINDUSTANI EXERCISE BOOK. Passages and Extracts for Translation into Hindūstānī. By JOHN DOWSON. Crown 8vo. 2s. 6d.

DOWSON. CLASSICAL DICTIONARY OF HINDU MYTHOLOGY and HISTORY, GEOGRAPHY and LITERATURE. By JOHN DOWSON. Post 8vo. (Trübner's Oriental Series.) 16s.

DUKA. ESSAY ON THE BRAHUI GRAMMAR. By THEODORE DUKA. 8vo. 3s. 6d.

EDGREN. COMPENDIOUS SANSKRIT GRAMMAR. With a Brief Sketch of Scenic Prakrit. By H. EDGREN. Crown 8v 10s. 6d.

EDKINS. CHINA'S PLACE IN PHILOLOGY. An Attempt to Show that the Languages of Europe and Asia have a Common Origin. By F. EDKINS, D.D. Crown 8vo. 10s. 6d.

EDKINS. THE EVOLUTION OF THE CHINESE LANGUAGE. By F. EDKINS, D.D. 8vo. 4s. 6d.

EDKINS. INTRODUCTION TO THE STUDY OF THE CHINESE CHARACTERS. By F. EDKINS, D.D Royal 8vo. 18s.

FINN. PERSIAN FOR TRAVELLERS. By ALEXANDER FINN. Oblong 32mo. 5s.

HEPBURN. JAPANESE AND ENGLISH DICTIONARY. By J. C. HEPBURN. Second Edition. Imperial 8vo. 18s.

HEPBURN. JAPANESE-ENGLISH AND ENGLISH-JAPANESE DICTIONARY. By J. C. HEPBURN. Abridged by the Author. Square 12mo. 14s.

HEPBURN. JAPANESE-ENGLISH AND ENGLISH-JAPANESE DICTIONARY. By J. C. HEPBURN. Third Edition. 8vo. Half morocco. Cloth sides. £1, 10s.

JÆSCHKE. TIBETAN GRAMMAR. By H. A. JÆSCHKE. Prepared by Dr. H. WENZEL. Second Edition. Crown 8vo. 5s.

JÆSCHKE. TIBETAN-ENGLISH DICTIONARY. With Special Reference to the Prevailing Dialects. To which is added an English-Tibetan Vocabulary. By H. A. JÆSCHKE. Imperial 8vo. £1, 10s.

KOLBE. A LANGUAGE-STUDY BASED ON BANTU; or, An Inquiry into the Laws of Root-Formation. By F. W. KOLBE. 8vo. 6s.

KRAPF. DICTIONARY OF THE SUAHILI LANGUAGE. By L. KRAPF. 8vo. 30s.

MAXWELL. MANUAL OF THE MALAY LANGUAGE. By W. E. MAXWELL. Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

MOCKLER. GRAMMAR OF THE BALOOCHEE LANGUAGE, as it is Spoken in Makran (Ancient Gedrosia), in the Persia-Arabic and Roman Characters. By E. MOCKLER. Fcap. 8vo. 5s.

MÜLLER. OUTLINE DICTIONARY FOR THE USE OF MISSIONARIES, EXPLORERS, AND STUDENTS OF LANGUAGE. By F. MAX MÜLLER. 12mo. Morocco. 7s. 6d.

MÜLLER. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE PALI LANGUAGE. By E. MÜLLER. Crown 8vo. 7s. 6d.

NEWMAN. HANDBOOK OF MODERN ARABIC. By F. W. NEWMAN. Post 8vo. 6s.

NEWMAN. DICTIONARY OF MODERN ARABIC (ANGLO-ARABIC AND ARABO-ENGLISH). By F. W. NEWMAN. 2 vols. Crown 8vo. £1, 1s.

PALMER. ENGLISH-PERSIAN DICTIONARY, with Simplified Grammar of the Persian Language. By E. H. PALMER. Royal 16mo. 10s. 6d.

PALMER. PERSIAN-ENGLISH DICTIONARY. By E. H. PALMER. Second Edition. Royal 16mo. 10s. 6d.

PALMER. SIMPLIFIED GRAMMAR OF HINDUSTANI, PERSIAN, AND ARABIC. By E. H. PALMER. Second Edition. Crown 8vo. 5s.

PARKER. CONCISE GRAMMAR OF THE MALAGASY LANGUAGE. By G. W. PARKER. Crown 8vo. 5s.

PENRICE. DICTIONARY AND GLOSSARY OF THE KOR-AN. With copious Grammatical References and Explanations of the Text. By JOHN PENRICE. 4to. 21s.

PRATT. GRAMMAR AND DICTIONARY OF THE SAMOAN LANGUAGE. By GEORGE PRATT. Second Edition. Crown 8vo. 18s.

ROBERTS. A GRAMMAR OF THE KHASSI LANGUAGE, for the Use of Schools, Native Students, Officers, and English Residents. By H. ROBERTS. Crown 8vo. 10s. 6d.

SALMONÉ. ARABIC-ENGLISH DICTIONARY, comprising about 120,000 Arabic Words, with English Index of about 50,000 Words. By H. A. SALMONE. 2 vols. Post 8vo. Half-bound. 36s.

SAYCE. ASSYRIAN GRAMMAR, for Comparative Purposes. By A. H. SAYCE. Crown 8vo. 7s. 6d.

TARRING. ELEMENTARY TURKISH GRAMMAR. By C. J. TARRING. Crown 8vo. 6s.

TISDALL. SIMPLIFIED GRAMMAR AND READING-BOOK OF THE PANJĀBĪ LANGUAGE. By W. ST. CLAIR TISDALL. Crown 8vo. 7s. 6d.

TISDALL. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE GUJARĀTĪ LANGUAGE, together with a Short Reading-Book and Vocabulary. By W. ST. CLAIR TISDALL. Crown 8vo.

WHITNEY. SANSKRIT GRAMMAR, including both the Classical Language and the Older Dialects of Veda and Brahmana. By Prof. W. D. WHITNEY. Second Edition. 8vo. 12s.

WILLIAMS. SYLLABIC DICTIONARY OF THE CHINESE LANGUAGE: Arranged according to the Wu-Fang Yuen Yin, with the Pronunciation of the Characters as heard in Pekin, Canton, Amoy, and Shanghai. By S. WELLS WILLIAMS. New Edition. 4to. Half calf. £5, 5s.

POLISH.

BARANOWSKI. SLOWNIK POLSKO-ANGIELSKI OPRACOWANY. Przez J. J. BARANOWSKIEGO, b. Podsekretarza Banku Polskiego. w Warszawie. (Polish-English Lexicon. With Grammatical Rules in Polish.) 16mo. 12s.

BARANOWSKI. ANGLO-POLISH LEXICON. By J. J. BARANOWSKI, formerly Under-Secretary to the Bank of Poland, in Warsaw. (With Grammatical Rules in English, and a Second Part, containing Dialogues, Bills of Exchange, Receipts, Letters, &c.; English and Polish Proverbs, &c.) 16mo. 12s.

MORFILL. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE POLISH LANGUAGE. By W. R. MORFILL, M.A. Crown 8vo. 3s. 6d.

PORTUGUESE.

ANDERSON AND TUGMAN. MERCANTILE CORRESPONDENCE. Containing a Collection of Commercial Letters in Portuguese and English, with their Translation on Opposite Pages, for the Use of Business Men and of Students in either of the Languages, treating in Modern Style of the System of Business in the principal Commercial Cities of the World. Accompanied by *pro forma* Accounts, Sales, Invoices, Bills of Lading, Drafts, &c With an Introduction and Copious Notes. By WILLIAM ANDERSON and JAMES E. TUGMAN. 12mo. 6s.

D'ORSEY. PRACTICAL GRAMMAR OF PORTUGUESE AND ENGLISH. Exhibiting in a Series of Exercises, in Double Translation, the Idiomatic Structure of both Languages, as now Written and Spoken. By the Rev. ALEXANDER J. D. D'ORSEY, B.D., of Corpus Christi College, Cambridge, and Lecturer on Public Reading and Speaking at King's College, London. Fourth Edition. Crown 8vo. 7s.

D'ORSEY. COLLOQUIAL PORTUGUESE; or, Words and Phrases of Everyday Life. Compiled from Dictation and Conversation. For the Use of English Tourists in Portugal, Brazil, Madeira, and the Azores. With a Brief Collection of Epistolary Phrases. By the Rev. A. J. D. D'ORSEY. Fourth Edition. Enlarged crown 8vo. 3s. 6d.

NOTLEY. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE FRENCH, ITALIAN, SPANISH, AND PORTUGUESE LANGUAGES. With a Copious Vocabulary. By EDWIN A. NOTLEY. Oblong 12mo. 7s. 6d.

VIEYRA. NEW POCKET-DICTIONARY OF THE PORTUGUESE AND ENGLISH LANGUAGES. In Two Parts: Portuguese-English and English-Portuguese. Abridged from "Vieyra's Dictionary." A New Edition, considerably enlarged and Corrected. 2 vols. Pott 8vo. Bound in leather. 10s.

ROUMANIAN.

*TORCEANU. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE ROUMANIAN LANGUAGE. By R. TORCEANU. Crown 8vo. 5s.

RUSSIAN.

ALEXANDROW. COMPLETE ENGLISH-RUSSIAN AND RUSSIAN-ENGLISH DICTIONARY. By A. ALEXANDROW. 2 vols. 8vo. 40s.

FREETH. CONDENSED RUSSIAN GRAMMAR. For the Use of Staff-Officers and Others. By F. FREETH, B.A., late Classical Scholar of Emmanuel College, Cambridge. Crown 8vo. 3s. 6d.

IVANOFF'S RUSSIAN GRAMMAR. Sixteenth Edition. Translated, Enlarged, and Arranged for Use of Students. By Major W. E. GOWAN. 8vo. 6s.

MAKAROFF. DICTIONNAIRE FRANCAIS-RUSSE ET RUSSE-FRANCAIS. Complet. Composé par N. P. MAKAROFF, Honoré par l'Académie des Sciences d'une Mention Honorable, approuvé par les Comités Scientifiques et adopté dans les Établissements d'Instruction. 2 vols. in 4 parts. Super-royal, 8vo. Half Bound. 40s.

POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH AND RUSSIAN LANGUAGES. Two Parts bound in 1 vol. 18mo. 5s. 6d.

RIOLA. HOW TO LEARN RUSSIAN. A Manual for Students of Russian, based upon the Ollendorffian System of Teaching Languages, and adapted for Self-Instruction. By HENRY RIOLA, Teacher of the Russian Language. With a Preface by W. R. S. RALSTON, M.A. Fourth Edition. Crown 8vo. 12s. Key to ditto. Crown 8vo. 5s.

RIOLA. GRADUATED RUSSIAN READER. With a Vocabulary of all the Russian Words contained in it. By HENRY RIOLA. Crown 8vo. 10s. 6d.

THOMPSON. DIALOGUES, RUSSIAN AND ENGLISH. Compiled by A. R. THOMPSON, some time Lecturer of the English Language in the University of St. Vladimir, Kieff. Crown 8vo. 5s.

SERBIAN.

MORFILL. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE SERBIAN LANGUAGE. By W. R. MORFILL, M.A. Crown 8vo. 4s. 6d.

SPANISH.

BUTLER. THE SPANISH TEACHER AND COLLOQUIAL PHRASE-BOOK. An Easy and Agreeable Method of Acquiring a Speaking Knowledge of the Spanish Language. By FRANCIS BUTLER. 18mo. Half-roan. 2s. 6d.

CARRENO. METODO PARA APRENDER A LEER, Escribir y hablar el Inglés segun el sistema de Ollendorff, con un tratado de pronunciacion al principio y un Apendice importante al fin, que sirve de complemento a la obra. Por RAMON PALENZUELA y JUAN DE LA CARRENO. Nueva Edicion, con una Pronunciacion Figurada segun un Sistema Fonografico, por ROBERT GOODACRE. Crown 8vo. 4s. 6d. Key, 3s.

HARTZENBUSCH AND LEMMING. ECO DE MADRID. A Practical Guide to Spanish Conversation. By J. E. HARTZENBUSCH and H. LEMMING. Third Edition. Crown 8vo. 5s.

HARVEY. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE SPANISH LANGUAGE. By W. F. HARVEY, M.A. Crown 8vo. 3s. 6d.

NOTLEY. COMPARATIVE GRAMMAR OF THE FRENCH, ITALIAN, SPANISH, AND PORTUGUESE LANGUAGES. With a Copious Vocabulary. By EDWIN A. NOTLEY. Oblong 12mo. 7s. 6d.

SIMONNÉ. METODO PARA APRENDER A LEERE, scribir y hablar el Frances, segun el verdadero sistema de Ollendorff; ordenado en lecciones progresivas, consistiendo de ejercicios orales y escritos; enriquecido de la pronunciacion figurada como se estila en la conversacion; y de un Apéndice abrazando las reglas de la sintáxis, la formacion de los verbos regulares, y la conjugacion de los irregulares. Por TEODORO SIMONNÉ, Professor de Lenguas. Crown 8vo. 6s. Key, 3s. 6d.

VELASQUEZ and SIMONNÉ. NEW METHOD OF LEARNING TO READ, WRITE, AND SPEAK THE SPANISH LANGUAGE. Adapted to Ollendorff's System. By M. VELASQUEZ and J. SIMONNÉ. Crown 8vo. 6s. Key, 4s.

VELASQUEZ. DICTIONARY OF THE SPANISH AND ENGLISH LANGUAGES. For the Use of Learners and Travellers. By M. VELASQUEZ DE LA CADENA. In Two Parts. I. Spanish-English ; II. English-Spanish. Crown 8vo. 6s.

VELASQUEZ. PRONOUNCING DICTIONARY OF THE SPANISH AND ENGLISH LANGUAGES. Composed from the Dictionaries of the Spanish Academy, Terreros, Salvá, Webster, Worcester, and Walker. In Two Parts. I. Spanish-English ; II. English-Spanish. By M. VELASQUEZ DE LA CADENA. Royal 8vo. £1, 4s.

VELASQUEZ. NEW SPANISH READER. Passages from the most approved Authors, in Prose and Verse. Arranged in Progressive Order with Vocabulary. By M. VELASQUEZ DE LA CADENA. Crown 8vo. 6s.

VELASQUEZ. AN EASY INTRODUCTION TO SPANISH CONVERSATION, containing all that is necessary to make a Rapid Progress in it. Particularly designed for Persons who have little time to Study, or are their own Instructors. By M. VELASQUEZ DE LA CADENA. New Edition, Revised and Enlarged. 12mo. 2s. 6d.

SWEDISH.

NILSSON, WIDMARK, and COLLIN. ENGLISH-SWEDISH DICTIONARY. Compiled by L. G. NILSSON, P. F. WIDMARK, and A. Z. COLLIN. New Edition. 8vo. 16s.

OMAN. SVENSK-ENGELSK HAND-ORDBOK. (Swedish-English Dictionary.) By F. E. OMAN. Crown 8vo. 8s.

OTTÉ. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE SWEDISH LANGUAGE. By E. C. OTTÉ. Crown 8vo. 2s. 6d.

POCKET-DICTIONARY OF THE ENGLISH AND SWEDISH LANGUAGES. Two Parts bound in 1 vol. 18mo. 5s. 6d.

TECHNOLOGICAL DICTIONARIES.

EGER. TECHNOLOGICAL DICTIONARY IN THE ENGLISH AND GERMAN LANGUAGES. Edited by GUSTAV EGER, Professor of the Polytechnic School of Darmstadt, and Sworn Translator of the Grand Ducal Ministerial Departments. Technically Revised and Enlarged by OTTO BRANDES, Chemist. Two vols. Royal 8vo. £1, 7s.

KARMARSCH. TECHNOLOGICAL DICTIONARY OF THE TERMS EMPLOYED IN THE ARTS AND SCIENCES; Architecture, Civil, Military, and Naval; Civil Engineering; Mechanics; Machine-Making; Shipbuilding and Navigation; Metallurgy; Artillery; Mathematics; Physics; Chemistry; Mineralogy, &c. With a Preface by Dr. K. KARMARSCH. Third Edition. Three vols

Vol. I. German-English-French. 8vo. 12s.
Vol. II. English-German-French. 8vo. 12s.
Vol. III. French-German-English. 8vo. 15s.

TURKISH.

ARNOLD. A SIMPLE TRANSLITERAL GRAMMAR OF THE TURKISH LANGUAGE. Compiled from Various Sources. With Dialogues and Vocabulary. By Sir EDWIN ARNOLD. Pott 8vo. 2s. 6d.

HOPKINS. ELEMENTARY GRAMMAR OF THE TURKISH LANGUAGE. With a Few Easy Exercises. By F. L. HOPKINS, M.A., Fellow and Tutor of Trinity Hall, Cambridge. Crown 8vo. 3s. 6d.

REDHOUSE. THE TURKISH VADE-MECUM OF OTTOMAN COLLOQUIAL LANGUAGE. Containing a Concise Ottoman Grammar; a Carefully Selected Vocabulary, Alphabetically Arranged, in Two Parts, English-Turkish and Turkish-English; also a Few Familiar Dialogues and Naval and Military Terms. The whole in English Characters, the Pronunciation being Fully Indicated. By J. W. REDHOUSE, M.R.A.S. Third Edition. Fourth Thousand. 32mo. 6s.

REDHOUSE. SIMPLIFIED GRAMMAR OF THE OTTOMAN TURKISH LANGUAGE. By J. W. REDHOUSE, M.R.A.S. Crown 8vo. 10s. 6d.

REDHOUSE. TURKISH AND ENGLISH LEXICON. Showing in English the Signification of the Turkish Terms. By J. W. REDHOUSE, M.R.A.S. Parts I. to VII. Imperial 8vo. Paper covers. £3, 3s.

LONDON: KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER, & CO. LTD
PATERNOSTER HOUSE, CHARING CROSS ROAD.
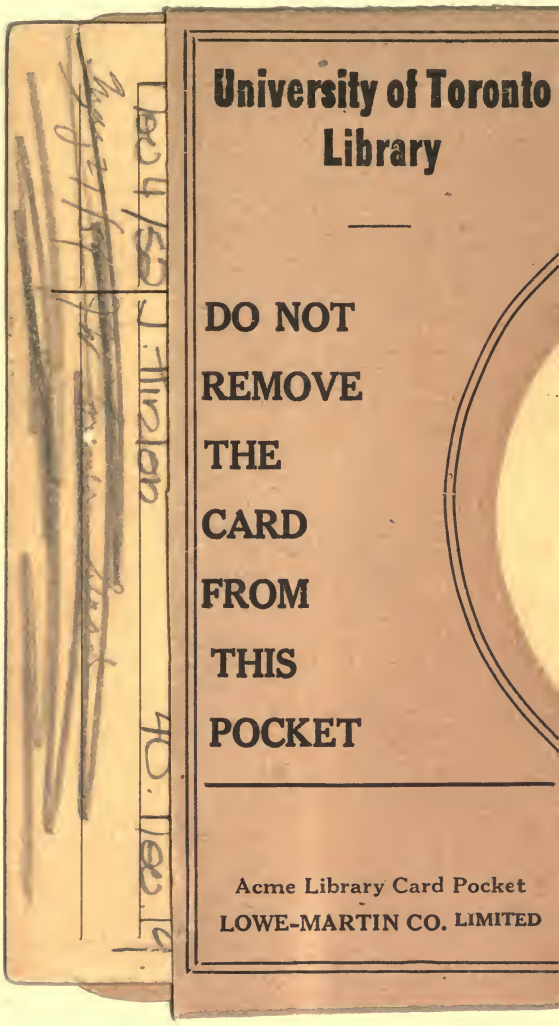
BINDING LIST APR 15 1949